

VLAAMSE RAAD

ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN

ZITTING 1989-1990

Nr. 5

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

8 JANUARI 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	167
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	168
L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	172
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	181
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	182
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	185
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	188
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	189
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	189
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	193
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	196
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	199
L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	200
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	206
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	208
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	209
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	221
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	225
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	226
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	227
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	228
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	233
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	233
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	238
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	238
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	240

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)

G. GEENS
VOorzitter van de Vlaamse
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 8
van 13 november 1989
van de heer H. SUYKERBUYK

Bevordering van de Nederlandse taal en cultuur in het buitenland – Samenwerking met Nederland

Het Algemeen-Nederlands Verbond heeft, naar aanleiding van de aangekondigde sluiting van Instituut néerlandais te Parijs, aangedrongen op gezamenlijke stappen door de Nederlandse Regering en Vlaamse Executieve om de belangenbehartiging van de Nederlandse taal en cultuur in Parijs en Frankrijk maximaal op zich te nemen.

Weliswaar was de vraag in eerste instantie gericht tot de Nederlandse Regering. Het zou van goede wil getuigen met betrekking tot de Nederlandse taal en cultuur in de wereld, indien de Vlaamse Executieve ter zake de Nederlandse Regering zou contacteren, om gezamenlijk op te treden.

Tenzij dit reeds zou zijn gebeurd, mag ik de geachte Voorzitter vragen ter zake een initiatief te nemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met de bevordering van de Nederlandse taal en cultuur in het buitenland – Samenwerking met Nederland, kan ik het geachte lid mededelen dat ik de bekendmaking en promotie van de Nederlandse taal en cultuur in het buitenland beschouw als van bijzonder belang. Dit belang werd onderstreept in de Beleidsnota Externe Betrekkingen d.d. 19 april 1989.

Ten aanzien van de promotie van de Nederlandse taal en cultuur is er een belangrijke rol weggelegd voor de Nederlandse Taalunie. Het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie wordt momenteel voorgezeten door de Gemeenschapsminister van Onderwijs. Ook de Gemeenschapsminister van Cultuur zetelt in het Comité van Ministers.

De opportuniteit van een Vlaams initiatief in de door het geachte lid aangehaalde problematiek kan dan ook het best worden overwogen door de Gemeenschapsminister voor Externe Betrekkingen, in overleg met de functioneel bevoegde Gemeenschapsministers. Daartoe zal ik eerlang mijn collega's Coens en Dewael contacteren.

Vragen nrs. 13, 7, 22, 9, 5, 82, 13, 6, 18, 10, 19
van 17 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

respectievelijk tot

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ; -

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ; -

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Toekomstcontract Limburg – Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen 10 jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisaties van deze doelstelling ?
2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Naar aanleiding van de vraag van het geachte lid, gesteld aan alle Gemeenschapsministers, heeft de Vlaamse Executieve mij belast met het verstrekken van een gecoördineerd antwoord op basis van de elementen van antwoord, mij over te maken door elke Gemeenschapsminister.

Van zodra al deze elementen van antwoord in mijn bezit zijn, zal het gecoördineerd antwoord persoonlijk worden overgemaakt aan het geachte lid.

N. DE BATSELIER VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 5 van 17 november 1989 van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel – Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Vershillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De Gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekend Vlaams politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal

verstrekkt worden door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 6 van 17 november 1989 van de heer J. Valkeniers

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel – Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelfs een secundair gebouw aan de Belliardstraat .

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekkt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 7 van 17 november 1989 van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg – Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen 10 jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisaties van deze doelstelling ?
2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer Gaston Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 8 van 17 november 1989 van mevrouw N. MAES

Afzet- en uitvoerbeleid in Vlaanderen – Initiatieven en instrumenten

Sinds de wet van 8 augustus 1988 zijn de Gewesten bevoegd voor het afzet- en uitvoerbeleid. In Wallonië werd overgegaan tot de oprichting van een Directoraat-generaal voor de Externe Betrekkingen en van AWEX (Agente wallonne pour l'exportation).

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Welke stappen werden in Vlaanderen ondernomen en welke instrumenten werden langs Vlaamse kant gecreëerd om het Vlaams afzet- en uitvoerbeleid gestalte te geven ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 17 november 1989, heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

De bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot hervorming der instellingen, die in algemene regel in werking trad op 1 januari 1989, bracht met zich mee dat het exportbeleid een „parallele” of „concurrerende” bevoegdheid werd van de Staat en de Gewesten. Dit betekent dat deze bevoegdheid door beide op voet van gelijkheid wordt uitgeoefend hetgeen impliceert dat een gedragscode de modaliteiten inzake coördinatie en samenwerking dient vast te leggen. Bovendien is afgesproken dat de Gewesten op een betekenisvolle wijze betrokken worden bij het beheer van de desbetreffende nationale instellingen zoals de BDBH, Copromex, de NDD en het Fonds voor Buitenlandse Handel.

Hoewel de bijzondere wet van het exportbeleid een

concurrerende bevoegdheid heeft gemaakt, is bij de vaststelling van de basisbedragen van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten slechts rekening gehouden met de overheveling naar het Vlaamse Gewest :

- van een bedrag van 57 miljoen BF voor het toekennen van terugvorderbare voorschotten aan ondernemingen voor prospectieinitiatieven via het Fonds voor Buitenlandse Handel ;
- van een bedrag van 36 miljoen BF voor het toekennen van subsidies aan ondernemingen die deelnemen aan internationale jaar- en vakbeurzen ;
- en van een bedrag van 30 miljoen BF voor nieuwe initiatieven.

Ten slotte zullen 87 personeelsleden van de BDBH worden overgeheveld evenals 13 handelsattachés.

De stand van zaken kan als volgt worden samengevat.

1. Wat de vertegenwoordiging van de Gewesten in de nationale instellingen betreft, heeft de Vlaamse Executieve op 14 juni 1989 beslist om haar goedkeuring niet te hechten aan het voorstel van de Minister van Buitenlandse Handel om het adviescomité Copromex uit te breiden van 9 tot 12 leden door toevoeging van 1 vertegenwoordiger per Gewest. Als gevolg van een nieuw voorstel van de Minister van Buitenlandse Handel dat erop neerkomt dat het comité Copromex samengesteld wordt uit 6 vertegenwoordigers van de nationale departementen, 6 vertegenwoordigers van de Gewesten (2 per Gewest) en een vertegenwoordiger van de NDD en van Creditexport, besliste de Vlaamse Executieve op 19 juli 1989 onder meer dat zij haar akkoord kon verlenen aan dit voorstel mits het aantal gewone vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest wordt opgetrokken tot 3.

Overeenkomstig artikel 204 van de programmawet van 30 december 1988 heeft de Vlaamse Executieve op 27 september 1989 twee vertegenwoordigers aangesteld in de Raad van Bestuur van de NDD.

Wat de Raad van Bestuur van de BDBH betreft, heeft de Minister van Buitenlandse Handel een voorstel overgemaakt waarin een drievoudige pariteit voorzien wordt (nationaal-regionaal, taalpariteit en pariteit privé-publiek). Het knelpunt blijft hier de interregionale vertegenwoordiging (cfr. Copromex) : de Vlaamse Executieve is van oordeel dat de vertegenwoordiging van de Gewesten moet gebeuren op basis van de respectieve export aandelen.

2. Concreet vertaalde de staats hervorming zich in het overdragen van specifieke taken van de BDBH en het Fonds voor Buitenlandse handel naar de Gewesten. Het betreft hier de subsidiëring van de deelname aan beurzen en het toekennen van terugvorderbare leningen. De instructie van de dossiers gebeurt tijdens de overgangsfase nog door de nationale diensten terwijl de uiteindelijke beslissing door de Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie wordt genomen.

Voor 1990 werd een lijst van beurzen opgesteld die

in aanmerking komen voor subsidiëring en werd beslist om het bestaande financieel reglement ongewijzigd over te nemen.

De bestaande reglementering inzake het Fonds voor Buitenlandse Handel blijft eveneens behouden maar zal in functie van de beleidsnota (zie verder) grondig aangepast worden.

3. Wat de overheveling van het personeel betreft, wordt overleg gepleegd met de Minister van Buitenlandse Handel over een concreet voorstel. In elk geval zal moeten gewacht worden op de goedkeuring van het wetsontwerp betreffende sommige instellingen van openbaar nut (waaronder de BDBH) vooraleer deze overheveling effectief zal kunnen gerealiseerd worden.
  4. Tevens wordt overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1989, overleg gepleegd met de Minister van Buitenlandse Handel over een ontwerp van afspraak betreffende de coördinatie van de activiteiten inzake buitenlandse handel tussen de Staat en de Vlaamse Executieve. Het is inderdaad mijn overtuiging dat de uitbouw van een doeltreffende Vlaamse exportstructuur dient te steunen op een zo ruim mogelijke consensus, ervaring en samenwerking.
  5. Wat het toekomstig Vlaams export- en acquisitiebeleid betreft, heb ik aan Prof. Cuyvers (RÚCA) een studieopdracht gegeven waarin de volgende onderdelen kunnen worden onderscheiden : de evolutie en trends van de Vlaamse uitvoer in relatie met de Belgische en buitenlandse exporten ; de rol van de KMO's in de buitenlandse handel ; doelstellingen en instrumenten van een Vlaams export- en acquisitiebeleid ; een kritische evaluatie van deze doelstellingen en instrumenten en, tot slot, krachtlijnen voor een beter export- en acquisitiebeleid.
- Op basis van de conclusies van deze studie wordt, in overleg met de betrokken regionale instanties, een beleidsnota opgesteld die aan de bevoegde Commissie van de Vlaamse Raad zal overgemaakt worden. Het spreekt vanzelf dat de problematiek van de toekomstige exportstructuur hierbij uitgebreid aan bod zal komen. In elk geval zal bij de uitbouw van de Vlaamse export-instrumenten specifieke aandacht besteed worden aan de kleine en middelgrote ondernemingen op het vlak van informatie, begeleiding, opleiding en marktonderzoeken.
6. In het kader van het expansie- en reconversiebeleid besliste de Vlaamse Executieve op 29 juli 1989 tot een belangrijke medefinanciering van een project van de Kempense Kamer voor Handel en Nijverheid ter ondersteuning van de exportgerichtheid van de Kempense KMO's. De gesteunde acties omvatten zowel de algemene sensibilisering als de individuele begeleiding (onderzoek van de interne organisatie van het bedrijf, opbouw van imago en marketing . . .) hetgeen moet resulteren in een concreet en gedetailleerd exportplan.

Een aanvraag van de GOM-West-Vlaanderen in het kader van het nationaal programma van communautair belang voor de Westhoek is op dit ogenblik in behandeling.

7. Ook dient gewezen op de bestaande export-promotieactiviteiten van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen met onder meer adviesverlening door exportconsulenten, de organisatie van groepsstanden op internationale beurzen, het inrichten van sensibiliserings- en contactdagen en het opzetten van een aantal „export-pool“-initiatieven in het buitenland.

In het voorontwerp van decreet houdende de organisatie van de GOM's, dat voor advies aan het VESOC is overgemaakt, wordt via een richtnota van de Vlaamse Executieve en via een systematisch overleg met de Vlaamse administratie een samenhangend beleid onder meer op dit terrein gegarandeerd.

**Vraag nr. 9
van 21 november 1989
van de heer J. DE BREMAEKER**

Euroloketten – Toestand in Vlaanderen

Euroloketten zijn diensten die kleine en middelgrote ondernemingen bijstaan in het benutten van de door Europese projecten en de Europese binnenmarkt geboden mogelijkheden.

In Vlaanderen is er een Euroloket in Antwerpen. In Gent, Hasselt, Kortrijk en Zaventem zouden er nog komen.

Deze Euroloketten krijgen van de Europese Gemeenschap een startkapitaal maar moeten na verloop van tijd bedruipend zijn.

Kan de geachte Minister me het volgende meedelen ?

1. Hoe lang werk het Euroloket in Antwerpen al ?
2. Welke concrete diensten heeft het reeds aan de Vlaamse kleine en middelgrote ondernemingen bezwezen ?
3. Is het Euroloket in Antwerpen al bedruipend en zoniet, welk onevenwicht bestaat er nog tussen zijn inkomsten en zijn uitgaven ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen, op basis van informatie mij verstrekt door het Euro Info Centrum in kwestie zelf.

1. De officiële inhuldiging van het Euro Info Centrum bij de Kamer van Koophandel en Nijverheid te Antwerpen vond plaats op 26 november 1987. De bedrijven konden evenwel reeds vanaf september 1987 met hun vragen terecht bij het Euro Info Centrum.
2. In het eerste werkingsjaar (periode september 1987-juli 1988) werden 479 vragen beantwoord en adviezen verstrekt. De trend inzake behandelde dossiers is stijgend, aangezien tijdens het tweede werkingsjaar (periode augustus 1988 - juli 1989) reeds 1.773 dossiers behandeld werden.

Met betrekking tot de aard van de behandelde dos-

siers betroffen de meeste contacten vragen en reacties op de samenwerkingsvoorstellen die via het netwerk van de Euro Info Centra verspreid worden. Op de tweede plaats komen vragen over materies die gereguleerd zijn in de Europese en/of nationale wetgevende teksten. Daarnaast werd ook regelmatig informatie verstrekt over de Europese en nationale steunmaatregelen en de Europese onderzoeksprogramma's. De overige vragen waren hoofdzakelijk van algemene, financiële en institutionele aard of betroffen de communautaire instellingen.

De meeste verzoeken om informatie worden geformuleerd via bedrijfsadviserende instellingen of professionele beroepsorganisaties. Verzoeken om informatie komen ook uit bedrijven die financiële en andere diensten verstrekken aan de ondernemingen of rechtstreeks vanwege industriële ondernemingen en handelsondernemingen uit de tertiäre sector.

Voor meer gedetailleerde informatie verwijst ik het geachte lid naar het betrokken Euro Info Centrum zelf, dat een uitgebreid activiteitenverslag ter beschikking heeft.

3. De financiële kosten gedragen door de Kamer van Koophandel en Nijverheid als verantwoordelijke instelling voor het Euro Info Centrum bedroegen tijdens het eerste werkingsjaar 6.392.509 frank en tijdens het tweede werkingsjaar 8.184.663 frank. Een gedeelte hiervan werd gefinancierd via de financiële bijdrage van de Europese Commissie die voor het eerste jaar 50.000 ECU bedroeg en voor het tweede jaar 30.000 ECU. Het saldo werd gefinancierd door de Kamer zelf. Mede aangezien vanaf het vierde jaar geen bijdrage van de Europese Commissie meer voorzien is, zoekt de Kamer van Koophandel en Nijverheid naar alternatieve financieringsbronnen. Hierbij wordt gedacht aan inkomstenverwerving via het geven van seminars of een beperkte tarifiering van sommige diensten, alsook aan de mogelijkheid tot het bekomen van een overheidstoelage.

Vraag nr. 10
van 28 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Industriegronden in Drogenbos – Sanering

Haviland heeft plannen om met de eigenaars de oude, verwaarloosde industriegronden te saneren.

Hoever staan deze plannen ?

Werd om bemiddeling verzocht van de Vlaamse Executieve ?

Antwoord

In antwoord op de bovenvermelde vraag van 28 november 1989, heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Het saneringsproject voor de verlaten industriegronden te Drogenbos (15 ha) bevindt zich op het huidige moment in een voorbereidende fase. Door de Intercommunale Haviland worden onderhandelingen gevoerd

betreffende de verkoop van deze terreinen, waarbij de rechtstrekking van de Zenne en de aanleg van de vereiste bijkomende infrastructuur een belangrijk gegeven vormen.

De afbraak of renovatie van dergelijke industriële verlaten panden vergt aanzienlijke investeringen, vooreer ze terug via het normale marktmechanisme tot ingebruikname komen. Door Haviland werd gevraagd de mogelijkheid na te gaan dat middelen ter beschikking zouden worden gesteld in het kader van de reconversieprojecten, om deze ruimten beschikbaar te maken tegen een aanvaardbare kost voor de nieuwe industriële gebruikers. Een officiële aanvraag tot het bekomen van subsidies voor de infrastructuurwerkzaamheden, werd tot nog toe, voor zover mij bekend, niet ingediend.

Vraag nr. 11
van 28 november 1989
van de heer A. DENYS

KB nr. 123 van 30 december 1982 – Toepassing

Het koninklijk besluit nr. 123 van 30 december 1982 betreffende de indienstneming van werklozen voor bepaalde projecten van economische expansie ten bate van KMO's (BS van 18 januari 1983), voorziet in specifieke hulp voor het kleine en middelgrote bedrijf.

De tegemoetkoming neemt de vorm aan van een tussenkomst in het loon en de hiermee gepaard gaande sociale bijdragen van de voor het of de projecten aangewezen werknemers.

De projectaanvragen worden ingediend bij de GOM's en aan de Vlaamse Executieve voor akkoord voorgelegd. Tot voor de bevoegdheidsoverdrachten van augustus 1988, was er tevens adviesbevoegdheid van de Minister van Middenstand en goedkeuringsbevoegdheid van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid. De RVA stond in voor de betaling van de tegemoetkomingen.

Naar verluidt zou er sedert de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 op de hervorming van de instellingen geen enkel koninklijk besluit 123-dossier meer zijn behandeld.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. waarom geen dossiers meer worden behandeld ;
2. hoeveel dossiers hangende zijn ;
3. welke de vooruitzichten zijn nopens de afhandeling van de wachtende dossiers en de toepassing van de vigerende reglementering.

N.B : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat het antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling.

Vraag nr. 12
van 28 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Michelingebouwen in Sint-Pieters-Leeuw – Bestemming en vervangende tewerkstelling

De vroegere bedrijfsruimte van Michelin zou reeds voor 80 ten honderd verhuurd zijn. Graag vernam ik om welke firma's het gaat en hoeveel personen er tewerkgesteld zijn. Hoeveel van deze personen waren vroeger tewerkgesteld bij Michelin ? Volgens mij was het hoofddoel van de ganse operatie toch een vervangende tewerkstelling. Hoeveel investeerde de Vlaamse Executieve uiteindelijk in Michelin ?

Antwoord

In antwoord op de bovenvermelde vraag van 28 november 1989 gelieve het geachte lid hiernavolgend een opsomming te willen vinden van de ondernemingen die in december 1989 huurders waren in de vroegere Michelingebouwen :

	Activiteit	Tewerkstelling
ATO	groothandel in autobeno-digheden	7 personen
Promo Mailing	adresverhuur, drukwerk	40 personen
Testas	groothandel in non ferro-metalen	9 personen
Ardouillie	handel in vrachtwagenon-derdelen	28 personen
RBR	bouwonderneming	15 personen
Elco	fabricatie van foamback voor autozetels	70 personen
Electra-Vego	groothandel in elektrisch materieel en verlichting	4 personen
Premax	kantoorbenodigdheden	35 personen
Sky Access	verkoop en verhuur van hangbruggen en liften	3 personen
Vabro Molding In-ternational	productie van polyester-stukken voor de auto-in-dustrie	7 personen
Doyen	opslagplaats voor uitlaat-systemen voor auto's	5 personen

In totaal huren deze ondernemingen circa 23.000 m². Door deze firma's werd medegedeeld dat geen enkel vroeger personeelslid van Michelin aangeworven werd.

Wat de laatste vraag van het geachte lid betreft, kan ik mededelen dat de Vlaamse Executieve, in het kader van de expansiewetgeving, de laatste tien jaren aan de firma Michelin geen enkele subsidie heeft verleend.

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 12
van 13 november 1989
van de heer A. DE BEUL

Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening – Nieuw mandaat en samenstelling

De Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Vlareco) heeft een vierjarig mandaat. Dit mandaat moet worden hernieuwd in de loop van 1989.

Is dit reeds gebeurd ?

Zo ja, welke is de huidige samenstelling van deze Commissie ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat tot op heden geen initiatieven zijn genomen tot een hernieuwde samenstelling van Vlareco.

Vlareco komt om mij niet bekende redenen sinds 1987 niet meer bijeen. Gezien in het licht van het decreet op de Ruimtelijke Ordening, dat ik eerstdaags zal indienen, nieuwe taken voor deze Commissie voorzien worden, acht ik het niet opportuun Vlareco thans opnieuw samen te stellen op basis van eenzelfde filosofie, die blijkbaar niet tot goede resultaten geleid heeft.

Vraag nr. 13
van 13 november 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Recreatieparken – Beleidsplan

Het dossier van de inplanting van Centerparcs te Maasmechelen heeft aangetoond dat dringend vergunningsplicht moet worden ingevoerd voor aanleg of uitbreiding van recreatieparken.

Teneinde dit in een verantwoord beleid te kaderen dienen een aantal basisgegevens aangevoerd om criteria te kunnen opstellen.

Ik meen te weten dat een structuurschema Recreatie reeds in 1987 werd opgemaakt door het studiebureau Belgroma, in opdracht van uw achtbare voorganger, de heer Pede.

Graag verzoek ik de geachte Minister of – op basis van voormeld rapport – geen initiatief kan worden

genomen om een beleidsplan inzake aanleg of uitbreiding van recreatieparken op te stellen en ter goedkeuring aan de Executieve voor te leggen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De inrichting van een recreatiepark of de uitbreiding ervan omvat over het algemeen werken en handelingen welke onder toepassing vallen van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, en zijn als dusdanig nu reeds vergunningsplichtig.

Wanneer bouwaanvragen worden ingediend, moeten deze behandeld en beoordeeld worden aan de hand van de feitelijke gegevens die op dat ogenblik bekend zijn en binnen het kader van de wettelijke bepalingen die op dat ogenblik van kracht zijn.

Uiteraard is het gewenst, ter beoordeling van dergelijke aanvragen te beschikken over een aantal basisgegevens in verband met het geheel van de openluchtrecreatieve structuur. Het ontbreken van dergelijke gegevens kan echter niet ingeroepen worden om een bouw-aanvraag enkel en alleen om deze reden te weigeren.

Er dient onderscheid gemaakt tussen het behandelen van een bouw-aanvraag enerzijds en het tot stand brengen van een beleidsplan inzake aanleg of uitbreiding van recreatieparken in het algemeen anderzijds. Wat dit aspect betreft vormt dergelijk plan een onderdeel van een globaal ruimtelijk plan, dat dient gezien in het kader van het ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen. Meer bepaald gaat het om het sectorieel structuurplan recreatie en toerisme. Wat dit sectoriële structuurschema betreft werd een eerste studie reeds uitgevoerd; deze studie moet nog verder uitgewerkt worden in een tweede fase.

Vraag nr. 14 van 13 november 1989 van de heer J. VALKENIERS

Sociale woning – Maximaal bruto inkomen

Een Vlaams gezin met twee kinderen mag ten hoogste een bruto inkomen hebben van 970.000 frank om nog een sociale woning te kunnen kopen. In Wallonië bedraagt dit bedrag 1.211.000 frank. Dit bedrag werd in Vlaanderen tijdens de voorbije acht jaar niet meer aangepast.

Is het niet de hoogste tijd dat er ook bij ons een aanpassing komt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende inlichtingen te verstrekken.

Sedert de inwerkingtreding op 3 juli 1987 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1987 tot instelling van een huisvestingspremie, bedraagt het maximum inkomen om een premie te bekomen voor de

aankoop van een sociale woning inderdaad 970.000 frank voor een gezin met 2 kinderen, indien de ouders gehuwd zijn. Het gaat hier evenwel niet om het bruto inkomen, doch om het netto-belastbaar inkomen van het tweede jaar voor het jaar waarin de aanvraag wordt ingediend. Vóór 3 juli 1987 was het maximuminkomen een geïndexeerd bedrag, dat op 1 juli 1987 1.036.400 frank bedroeg voor een gelijkaardig gezin, en dit op grond van een koninklijk besluit van 25 augustus 1980.

In dit verband wens ik tevens op te merken dat de vraag van het geachte lid, en dan inzonderheid de verwijzing naar de inkomengrenzen in het Waalse Gewest, mij verrast. Het is inderdaad het logische gevolg van de staats hervorming dat in de Gewesten een verschillend beleid inzake huisvesting kan worden gevoerd. De Vlaamse Executieve heeft in 1987 gemeend de beschikbare middelen in eerste instantie te moeten gebruiken voor de laagste inkomensgroepen, met dien verstande dat het te bekomen premiebedrag bij hetzelfde besluit fors werd verhoogd. De betrokken beslissing ter zake werd overigens nog eens bevestigd bij besluiten van de Vlaamse Executieve van 13 januari en 27 januari 1988 tot vaststelling van de voorwaarden om als persoon met bescheiden inkomsten te worden beschouwd voor het kopen van, respectievelijk, een klein landeigendom of een volkswoning.

Vraag nr. 15 van 13 november 1989 van de heer M. DESU'TTER

Proefprojecten hoofdstraten en pleinen – Voorafgaande stedenbouwkundige studie

Tijdens een rondetafelgesprek met betrekking tot proefprojecten hoofdstraten en pleinen, georganiseerd door de Koning Boudewijnstichting, werd de noodzaak aanvoeld om, vooraleer de opdrachtgevende besturen een ontwerp dossier zouden aanleggen, een stedenbouwkundige studie te laten uitvoeren in verband met het op te starten project.

Graag vernam ik het standpunt ter zake van de geachte Minister.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in verband met voormeld onderwerp mijn standpunt mee te delen.

Een groot aantal hoofdstraten van gemeenten- en dorpskernen vormen dikwijls ook de doortochtroute voor het verkeer door deze kernen. Hoofdstraten vervullen aldus een drievoudige functie, namelijk :

- het doorgaand verkeer
- de lokale verplaatsingen
- het stedenbouwkundig functioneren van de kernen.

Het evenwicht tussen deze drie functies is op dit moment verstoord. De opgave, is te zoeken naar een (her-)inrichting die dit evenwicht kan herstellen. Proefprojecten tonen aan dat dit mogelijk is zonder de functie voor het doorgaand verkeer in het gedrang te brengen.

Uit analyse van een aantal probleemsituaties en uit de aanpak in enkele proefprojecten blijkt er voor hoofd-

straten, die tegelijk doortochten zijn, een algemene typologie te bestaan die de basis zou kunnen vormen voor een modelconcept van inrichting.

In elke concrete situatie dient mijns inziens de geldigheid van het model te worden nagegaan door een verkeers- en een stedenbouwkundig vooronderzoek.

Uit de proefprojecten blijkt dat om de leefbaarheid van hoofdstraten te verbeteren, er tegelijk moet gewerkt worden aan drie sleutelfactoren :

- verlaging van de snelheid van het autoverkeer
- verkeersconflicten terugbrengen tot een hanteerbaar en aanvaardbaar niveau
- ruimtelijke kwaliteit ter beïnvloeding van het verkeersgedrag.

Er moet onderzocht worden welke concrete maatregelen voortvloeien uit het werken aan deze sleutelfactoren.

De inrichting van een hoofdstraat is meer dan een optelsom van de verschillende behoeften. De complexiteit is een essentieel kenmerk van een hoofdstraat. Deze complexiteit moet tot uiting komen in het inrichtingsontwerp, maar stelt ook een aantal eisen aan de aanpak van een (her-) inrichtingsproject :

- de complexiteit maakt een interdisciplinaire aanpak noodzakelijk, met inbreng van onder andere verkeersdeskundigen, civiel-technici en stedenbouwkundigen ;
- de complexiteit vraagt ook om een andere planningsmethode die met dit gegeven rekening houdt.

Deze interdisciplinaire aanpak vormt naast een maatschappelijke uitdaging, ook een administratieve uitdaging. De structuur van het nieuwe Vlaamse Ministerie voor Leefmilieu en Infrastructuur zal daarom moeten voorzien in een overlegorgaan waarin stedenbouwkundigen en verkeerstechnieken elkaar kunnen ontmoeten vanaf de aanvang van een project en waar bovenvermelde verkeers- en stedenbouwkundige studies opgevoerd of begeleid kunnen worden.

Ik deel daarom de mening van het geachte lid dat, vooraleer de opdrachtgevende besturen een ontwerp-dossier aanleggen betreffende de wederinrichting van hoofdstraten en pleinen, er een voorafgaande stedenbouwkundige studie zou worden opgemaakt.

**Vraag nr. 17
van 13 november 1989
van de heer W. VAN DURME**

Ruimtelijk Structuurplan – Stand van zaken

Er is reeds jaren sprake van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Tot op heden is het structuurplan niet afgewerkt.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

- op welke datum de werkzaamheden inzake het structuurplan aanvingen ;

- aan welke studiebureaus de werkzaamheden werden toegewezen ;
- hoeveel de kostprijs van de studie(s) tot op heden bedraagt ;
- hoe de stand van zaken is inzake het structuurplan ;
- of er een datum is voorzien waarop de studie zal afgewerkt zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende informatie te verstrekken.

- 1 De eerste overeenkomst met een studiebureau in verband met het opstarten van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd afgesloten op 8 december 1982. In de periode tussen 1977 en 1982 werden op administratief niveau wel reeds een aantal procedurele en inhoudelijke elementen bestudeerd en voorstellen geformuleerd.
- 2 Aan de „Externe Plangroep” werd opdracht gegeven voor het uitwerken van conceptnota 1 (kader, inhoud en draagwijdte) en conceptnota 2 (hier wordt ingegaan op de problemen waarvoor het structuurplan een antwoord moet bieden). De studiegroep Mens en Ruimte kreeg opdracht voor het uitwerken van een eerste concept „Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen”.
- 3 De kostprijs van deze studies bedraagt tot op heden ongeveer 11,161 miljoen frank waarvan nog 2,08 miljoen moet vereffend worden.
4. -5. Zowel betreffende het procedurele als het inhoudelijke kunnen nog geen definitieve beslissingen genomen worden. Vooraf dienen nog verschillende sectorstudies beëindigd of aangevangen te worden. Een beëindigingsdatum kan dan ook nog niet in het vooruitzicht gesteld worden. Van de sectorstudies „Landbouw, Recreatievoorzieningen en Energie” werd de 1e fase reeds afgehandeld. Gemeenschapsminister J. Sauwens heeft opdracht gegeven de sectorstudie „Vervoer en Verkeer” aan te vatten.

Ik heb mij voorgenomen eerstdaags een actualisering van het Ruimtelijk Structuurplan voor Vlaanderen te laten opmaken. Dit concept moet toelaten met de reeds uitgevoerde studies en met de nog aan te vullen sectoriële structuurschema's operationeel te kunnen overgaan tot de definitieve uitwerking van het Ruimtelijke Structuurplan voor Vlaanderen. Mogelijke sectorstudies behelzen het natuurbehoud, de open ruimten, de dienstensector en de stads- en dorps-herwaardering.

**Vraag nr. 19
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS**

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel – Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de

gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelfs een secundair gebouw aan de Beliardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 23 van 20 november 1989 van de heer G. CARDOEN

Vlaamse administratie – Dienstverlening aan de burger

Terwijl de Vlaamse Executieve geregeld gewag maakt van betere dienstverlening aan de burger, stelt die burger met enige ontmoediging vast dat sommige administratieve diensten niet behoorlijk functioneren.

Bij de diensten van de Vlaamse Gemeenschap te Leuven, wordt voor wat de stedenbouwkundige aangelegenheden of dossiers betreft, door de telefonist medegedeeld dat telefonische gesprekken alleen in de middag kunnen gevoerd worden. Dit kan bepaalde mensen voor problemen stellen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze werkwijze zijn goedkeuring wegdraagt ? Werden hieromtrent aan de telefonist directieven gegeven en zo ja, door wie ?

Indien deze werkwijze wordt bijgetreden, zou men die niet liefst langs officiële weg de gemeentenbesturen en bevolking hierover informeren om tijd en kosten te sparen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 20 november 1989 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat om de achterstand in een bepaalde sector ten opzichte van het enorm aantal te behandelen aanvragen enerzijds en het personeelstekort anderzijds weg te werken, een interne regeling van tijdelijke aard werd getroffen om gedurende een paar maanden de inkomende telefoongesprekken enkel in een bepaalde dag-periode toe te laten. Daarbij werd uitdrukkelijk een tijdslimiet ingesteld. Andere administraties passen dezelfde werkwijze toe in het belang niet alleen van de betrokken dienst, maar ook van de particulier.

Vraag nr. 24 van 27 november 1989 van de heer G. JANZEGERS

Begijnenbeekvallei te Assent – Overtreden van het Gewestplan

De vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) werd op het Gewestplan Aarschot-Diest ingekleurd als agrarisch gebied met ecologisch belang en gedeeltelijk ook als natuurgebied. Talrijke studies tonen aan dat deze vallei ecologisch en landschappelijk waardevol was en is, zo onder meer de Biologische Waarderingskaart van het Ministerie van Leefmilieu.

De regionale vereniging Natuur, en Landschap signaleert mij echter een reeks overtredingen :

- gans het gebied tussen de Nieuwstraat en de Zandstraat wordt opgehoogd door het storten van afval (huisvuil, olievaten, industriële afval, . . .), vooral tijdens het weekend ;
- er werden verschillende gebouwen opgericht zonder vergunning, zelfs in de bufferzone ;
- de Begijnenbeek werd vroeger illegaal overweld, die overwelding ligt er nog steeds ;
- begin november voerde men aanzienlijke reliëfwijzigingen (uitgravingen van grond die moeten dienen voor de aanleg van een privé-park op de Mierenberg) uit, waardoor nieuwe stortplaatsen worden geschapen.

Tot nu toe zou alleen de provincie Brabant opgetreden zijn (burgerlijke partijstelling maar zonder eis van dwangsom). Zowel de omwonenden als Natuur en Landschap ergeren zich aan de manier waarop de overheid optreedt of, beter gezegd, niet optreedt en laat begaan. Graag vernam ik dan ook van de geachte Minister welke stappen er reeds genomen werden in het verleden en met welke gevolgen. Verder zou ik willen weten welke nieuwe maatregelen hij overweegt inzake beteugeling en daadwerkelijk herstel, om zo tegemoet te komen aan de klachten inzake de verloedering van de Begijnenbeekvallei.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat wegens het ontbreken van nauwkeurige gegevens thans geen antwoord kan verstrekt worden.

Mijn diensten zijn reeds begonnen met een onderzoek van de gesignaleerde overtredingen. Ze zullen mij hierom een volledig verslag uitbrengen alsook over de reeds genomen en nog te nemen beleidsmaatregelen. Het spreekt vanzelf dat ik het geachte lid zo spoedig mogelijk uitvoerig zal antwoorden.

Vraag nr. 25 van 21 november 1989 van mevrouw N. MAES

Monumentenbeleid in Vlaanderen – Beschermingsbesluiten

In 1988 werden tachtig beschermingsbesluiten onderte-

kend voor monumenten, landschappen, stads- en dorpsgezichten samen.

Naar verluidt zouden voor 1989 tot op heden vijftien besluiten ondertekend zijn op een totaal van vijftiengduizend à dertigduizend beschermenswaardige monumenten.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

- Zijn deze cijfergegevens juist ?
- Waaraan is deze beperkte goedkeuring tot bescherming te wijten ?
- Welke initiatieven werden genomen om waardevolle gebouwen in het stadscentrum, een interessante wijk voor de bouwpromotor, te kunnen behouden ?
- Welke maatregelen werden overwogen om de bevolking ertoe te bewegen zich in te zetten voor het patrimonium ?
- Welke maatregelen werden overwogen om openbare besturen en bedrijven te stimuleren tot het verwerven van en het geven van nieuwe bestemmingen aan monumenten ?

Antwoord

- In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de cijfergegevens die zij aanhaalt over de genomen beschermingsbesluiten correct zijn.
- Het decreet van 3 maart 1976 bepaalt welke motieven tot de bescherming van waardevolle gebouwen kunnen leiden. Het moet gaan om gebouwen die van algemeen belang zijn omwille van hun artistieke, wetenschappelijke, historische, industrieel-archeologische of andere sociaal-culturele waarde. Die waarden kunnen zowel in dorpen en op het platteland voorkomen als in stedelijke centra. Het zo objectief mogelijk hanteren van dat criterium dienaangaande is de enige geldige maatstaf voor het beschermingsbeleid.
- Om de bevolking voor het bouwkundig patrimonium te sensibiliseren werden en worden talrijke initiatieven genomen. Ik vermeld in dit verband de publikatie van de inventarisboeken „Bouwen door de Eeuwen Heen”, de publikatie van voorlichtingsbrochures, vouwbladen enzovoort, de organisatie van tentoonstellingen, de publicatie van het tijdschrift M & L en de actieve medewerking aan de organisatie van de Open Monumenten Dag. De monumentendag van 10 september 1989 was overigens een overweldigend succes. Dit evenement zal ook in 1990 in heel Vlaanderen worden georganiseerd.
- Aangezien elk monument, stads- of dorpsgezicht als een uniek gegeven moet worden beschouwd, is het niet mogelijk om algemene maatregelen uit te vaardigen om openbare besturen en bedrijven te stimuleren tot het verwerven van en het geven van nieuwe bestemmingen aan monumenten. Initiatieven in die zin moeten steeds geval per geval beoordeeld worden en desgevallend gestimuleerd. In enkele gevallen overigens werden reeds goede resultaten geboekt.

Vraag nr. 27

van 22 november 1989

van de heer H. SUYKERBUYK

Benelux- Bijzondere Commissie voor de Ruimtelijke Ordening – Werkzaamheden van de Subcommissie Midden

In het jaarverslag 1988 betreffende de regionale ruimtelijke ordening wordt onder meer gehandeld over de werkzaamheden van de Benelux-Bijzondere Commissie voor de Ruimtelijke Ordening.

Wat betreft de „Subcommissie Midden” wordt de ge-coördinerende functie van de ruimtelijke ordening onderzocht ten opzichte van het grensoverschrijdende stiltebeleid van Vlaanderen.

In dat verband de volgende vragen.

1. Wat werd juist onderzocht en wat zijn de conclusies van dit onderzoek ?
2. Worden de gemeentebesturen op enigerlei wijze bij dat onderzoek betrokken en zo neen, waarom niet ? Deze vraag is relevant genoeg als men weet dat gemeentelijke initiatieven ongunstig worden behandeld met een vage verwijzing naar dat Benelux-onderzoek.
3. Kan de geachte Minister een initiatief nemen om aangaande de problemen van ruimtelijke ordening in de Subcommissie Midden, Benelux in te schakelen, een grensoverschrijdend samenwerkingsorgaan van een 30-tal Nederlandse en Belgische gemeenten in het grensgebied ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, bij de voorbereiding van de Grensschets voor het Benelux-Middengebied, het Bestuur voor het Leefmilieu werd geconsulteerd door het Bestuur voor de Ruimtelijke Ordening omtrent de mogelijkheid een Stiltebeleidsplan voor te bereiden voor het Vlaamse gedeelte van het Middengebied. Dit naar analogie van de Stiltebeleidsplannen die door de provincie Noord-Brabant in uitwerking van de streekplannen werden opgesteld.

Het Bestuur voor het Leefmilieu achtte een Stiltebeleidsplan wenselijk maar was niet in de materiële mogelijkheid het op te stellen, onder meer omdat geluidskarteringskaarten op basis van geluidsmetingen ontbreken.

Om die reden heeft het Bestuur voor de Ruimtelijke Ordening, bij de Nederlandse adviesvraag omtrent de Stiltebeleidsplannen, zich noodzakelijkerwijze moeten beperken tot een toetsing ervan aan onze bestemmingsplannen. Uit dit onderzoek bleek dat er geen fundamentele tegenstellingen waren met de bestemmingen in het grensgebied. Dit werd conform de Beneluxafspraken meegedeeld. Tevens werden de Administratie voor het Leefmilieu en de Provinciale Directie van het Bestuur Ruimtelijke Ordening verzocht, om bij de advisering van aanvragen en bij nieuwe ontwikkelingen, de voorzieningen van deze Nederlandse plannen niet in het gedrang te brengen.

Het Beneluxoverleg verloopt overeenkomstig de afspraken tussen de Staten op nationaal of gewestelijk niveau. Dit gebeurt via Commissies waarin ook de provincies vertegenwoordigd zijn.

De gemeentebesturen hierbij betrekken is niet uitgesloten maar gelet op de beperkte adviesperioden zeer moeilijk. Normaliter hoeft dit trouwens alleen wanneer er gemeentelijke bestemmingsplannen zouden van kracht zijn die in strijd zijn met de plannen die voor advies worden voorgelegd.

Zulke tegenstrijdigheid kan evenwel alleen maar bestaan voor plannen die na de gewestplannen goedgekeurd worden. Voor de voormelde Stilleplannen was dit in geen enkele gemeente het geval. De gemeente Essen had bovendien bij koninklijk besluit van 1 september 1981 een gemeenteraadsbeslissing laten goedkeuren waarin ze expliciet genoegen nam met de voorzieningen van het gewestplan.

Voor zover nodig kan ik hieraan toevoegen dat de gemeenten uiteraard vrij zijn om desgewenst parallelle grensoverschrijdende initiatieven te nemen. Deze initiatieven kunnen verder uitgebouwd worden zodra de Overeenkomst inzake Grensoverschrijdende Samenwerking tussen Territoriale Samenwerkingsverbanden of Autoriteiten van kracht wordt.

Vraag nr. 28
van 22 november 1989
van de heer H. SUYKERBUYK

Ruimtelijke ordening – Benelux-structuurschets

In het jaarverslag 1988 betreffende de regionale ruimtelijke ordening wordt onder meer gehandeld over de werkzaamheden van de Benelux-Bijzondere Commissie voor de Ruimtelijke Ordening.

De Benelux-globale structuurschets voor de ruimtelijke ordening werd in het Benelux-Parlement behandeld, waar het Ministercomité herhaaldelijk wordt aangezet de aanbevelingen uit te voeren.

Dit comité van nationale Ministers kan bezwaarlijk aansprakelijk zijn voor aangelegenheden die in België tot de uitsluitende bevoegdheid van de regionale Minister behoren. Als men nu vaststelt dat de Ministeriële Werkgroep in 1988 zelfs niet bijeenkwam kan bezwaarlijk gezegd worden dat de Executieve de Benelux-werking hoog in haar vaandel draagt.

Daarom de volgende vragen.

1. Wat zijn die „allerlei omstandigheden” die beletten dat de Ministeriële Werkgroep nooit bijeenkwam ?
2. Gelet op het feit dat het om een globale structuurschets gaat voor Benelux, zouden contacten met gelijkaardige werkgroepen van het Waalse Gewest voor de hand liggen. Hadden die contacten plaats ?
3. Verlopen de contacten tussen de diensten van de geachte Minister en de Werkgroep, waarover het gaat, en de diensten van Benelux-Economische Unie rechtstreeks of gebruikt men de omweg van de bevoegde nationale Minister ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat tot de omstandigheden die hebben aanleiding gegeven tot het niet samenkomen van de verschillende Ministers bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening onder meer behoorden de snelle wisseling van de verschillende Regeringen in België, de drukke activiteiten van de verschillende Ministers bevoegd voor ruimtelijke ordening en het feit zelf dat vijf Ministers moeten samengebracht worden.

Ondertussen kan ik het geachte lid evenwel bevestigen dat de vermelde ministeriële samenkomst heeft plaatsgehad op 6 december 1989 de 's Gravenhage in Nederland. Op deze Ministeriële Werkvergadering was de Nederlandse en Luxemburgse Minister aanwezig evenals ikzelf. Mijn Waalse en Brusselse Collega waren verhinderd, maar vertegenwoordigd.

Op die bijeenkomst gebeurde een gedachten- en informatieuitwisseling over de opvolging van de Benelux Globale Structuurschets, over de 4e Nota voor de Ruimtelijke Ordening in Nederland, over de afronding van de grensschets Midden en over de Ruimtelijke Ordening in het perspectief 1992. De intentieverklaring inzake de uitwerking van het ontwikkelingsperspectief voor het gebied Maastricht/Heerlen, Aken, Luik en Hasselt/Genk en de concept-intentieverklaring met betrekking tot de meldings- en consultatieprocedure in de Subcommissie „Oost” werden goedgekeurd. Ten slotte werd wederzijds uiteengezet welke de knelpunten en perspectieven zijn in verband met de ruimtelijke ordening van ieder gewest of land.

De Benelux Globale Structuurschets werd voorbereid en wordt opgevolgd door een ambtelijke werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de verschillende landen en gewesten. De contacten tussen deze ambtelijke werkgroep, de Ministeriële Werkgroep en de Benelux Economische Unie verlopen rechtstreeks. De nationale Minister wordt wel uitgenodigd tot deze vergadering, gelet op het feit dat officieel de Belgische Staat vertegenwoordigd is in de Benelux (en ook de financiële bijdragen betaalt) en niet de Gewesten.

Vraag nr. 29
van 23 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Vallei van de Begijnenbeek te Assent – Vergunningen voor bodemreliëfwijziging en voor afvaldumping

De vallei van de Begijnenbeek te Assent is op het gewestplan ingekleurd gedeeltelijk als agrarisch gebied met ecologisch belang en gedeeltelijk als natuurgebied. Vorige week is men opnieuw begonnen met uitgravingen met een aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem, de aarde wordt afgevoerd naar de Mierenberg voor de aanleg van een luxe-park. Op die manier creëert men een nieuwe dumpingskuil voor afval. Naar verluidt, gebeurt dit zonder vergunning.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er een vergunning werd verleend en welke maatregelen hij getroffen heeft om te voorkomen dat er een nieuwe dumpingskuil wordt gecreëerd.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer

T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 24 van de heer G. Janzegers van 21 november 1989. Een uitvoerig antwoord zal worden verschaft zodra ik over nauwkeurige gegevens kan beschikken over de aangeklaagde vergunningsplichtige werken in de vallei van de Begijnenbeek.

Vraag nr. 31 van 24 november 1989 van de heer H. VAN DIENDEREN

Gewestplan Tongeren-Sint-Truiden – Nieuw traject rijksweg 17

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Werd de procedure tot wijziging van het Gewestplan Tongeren – Sint-Truiden voor de uittekening van het nieuwe traject van de rijksweg 17 Riemst-Visé reeds ingezet ?
2. Zo ja, in welke fase bevindt zich thans de herziening ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de procedure tot wijziging van het Gewestplan St.Truiden – Tongeren voor de uittekening van een nieuw traject van de rijksweg 17 – nu rijksweg 671 – Riemst-Visé tot op heden niet is ingezet.

Een werkgroep waarin het Bestuur der Wegen van het Ministerie van Openbare Werken en het Bestuur van Ruimtelijke Ordening, alsook de betrokken kabinetten vertegenwoordigd zijn, is reeds bezig met het opstellen van een conflictpuntennota „Gewestplan versus Infrastructuurvoorzieningen”, waarin de gedeeltelijke herzieningstelling van het betreffend gewestplan voorbereid wordt.

Vraag nr. 32 van 24 november 1989 van de heer J. GEYSELS

Pijplijn tussen Hemiksem en Geleen – Bouwvergunningen

Via de pers vernamen wij dat de firma Air Liquide een dubbele pijplijn aanlegt voor het vervoer van respectievelijk zuurstof en waterstof tussen Hemiksem en Geleen (Nederland). Op die pijplijn zouden verschillende firma's in de Kempen en Limburg aansluiten.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Werden er bouwvergunningen aangevraagd voor het gehele tracé of bepaalde gedeelten ? Zo ja, wan-

neer ? Werden door de diensten van de Minister reeds adviezen verstrekt ?

2. Houdt de aanleg van deze pijplijn een wijziging van het gewestplan in, aangezien deze pijplijn de in het gewestplan vermelde „corridors” niet zou volgen ?
3. Door welke natuur- en landbouwgebieden loopt de vermelde pijplijn ? Wordt er door de diensten van de Minister onderzoek verricht naar de ruimtelijke gevolgen van de pijplijn ?
4. Is hier een MER noodzakelijk voor het gehele tracé of bepaalde gedeelten ? Zo ja, op welke manier zal deze procedure verlopen ? Zo neen, welke zijn de redenen hiervoor ?
5. Kunnen de firma's, betrokken bij de uitvoering van de werken, reeds contracten afsluiten met particulieren vooraleer de nodige vergunningen werden verleend ?
6. Op welke manier wordt het overleg met de betrokken gemeentebesturen georganiseerd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn bovenvermelde vraag mede te delen dat ik van mijn administratie verneem dat er noch op de Provinciale Administratie voor de Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu van de Provincies Limburg en Antwerpen, noch op het Hoofdbestuur Stedebouw Brussel, bouwaanvragen van de firma Air Liquide bekend zijn. De pijplijn in kwestie is niet in aanleg. Derhalve kan er nog niet met kennis van zaken op uw vragen geantwoord worden. Dit geldt ook voor de al of niet noodzakelijkheid van een milieueffectrapport.

Op uw vraag of firma's reeds contracten kunnen afsluiten met particulieren vooraleer de nodige vergunningen werden verleend, weze geantwoord dat er daartegen geen wettelijke belemmeringen zijn. Die contracten kunnen echter geen rechten afdwingen tegenover de overheid.

Met het overleg waarnaar het geachte lid in zijn laatste vraag verwijst, wordt blijkbaar de adviesverlening bedoeld. Welnu de adviesverlening gebeurt zoals voor elke bouwaanvraag overeenkomstig de in de stedenbouwwet en zijn uitvoeringsbesluiten voorziene procedure. Er valt evenwel een procedureonderscheid te maken wanneer de bouwaanvraag ingediend wordt door een particulier of door een publiekrechtelijke rechtspersoon. Voor deze laatste categorie geldt immers artikel 48 van de stedenbouwwet.

Vraag nr. 33 van 24 november 1989 van de heer L. VANHORENBEEK

Vegetatiewijziging – Vergunningsplicht

De jongste jaren worden we steeds meer en meer geconfronteerd met ontbossing. Vooral in de streek van Tienen staan de laatste natuurgebieden onder zware druk. Niet alleen in de ruilverkavelingsgebieden, maar ook elders, worden er holle wegen, houtkanten en

bosjes aangepakt en wordt de vegetatie drastisch gewijzigd. In verschillende valleigebieden met als bestemming agrarisch gebied van ecologisch belang, werden er ontwateringsgrachten getrokken. De aftakeling van de laatste natuurwaarden gaat in snel tempo verder. Vaak kan men pas ingrijpen als het ergste kwaad geschied is, daarom dringt de noodzaak zich op om een vergunningsplicht voor vegetatiewijziging in te voeren. Deze vergunning voor vegetatiewijziging zou een preventief beleid mogelijk maken en ingrepen, ten nadele van het natuurlandschap, voorkomen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er reeds onderzoek verricht werd met het oog op de invoering van een vergunningsplicht voor vegetatiewijziging, teneinde het milieu te beschermen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag moge ik het geachte lid vooreerst herinneren aan het initiatief dat mijn geachte voorganger, de heer J. Pede, reeds in april 1987 heeft genomen. Zijn ontwerp-besluit werd toen door de Vlaamse Executieve naar een werkgroep verwezen waar moest blijken dat de standpunten onverenigbaar waren.

De problematiek, die gesignaleerd wordt, situeert zich in hoofdzaak in het beleidsdomein van de sector Natuurbehoud en Landinrichting, waarvoor mijn Collega, de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting bevoegd is. Om die reden wacht ik, zoals reeds medegedeeld in mijn antwoord op de vraag nr. 59 van 6 februari 1989 van de heer J. Timmermans, de voorstellen af van de sector „Natuurbehoud en Landinrichting” om mij daarbij zonedig aan te sluiten vanuit het aspect ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 34 van 24 november 1989 van de heer L. VANHORENBEEK

Ontbossing te Kapellen-Glabbeek – Tegenmaatregelen

Het bos, gelegen op de hoek van de Tiensesteenweg en de Koningstraat, kadastrummer 83/A-B, werd door de eigenaar voor een groot gedeelte geroid. Dit bos ligt in een natuurgebied, de eigenaar kreeg slechts een beperkte rooivergunning voor achttien bomen. Het blijkt echter dat de eigenaar de rooivergunning zeer breed heeft geïnterpreteerd en heel wat bomen meer omgehakt heeft. Er is duidelijk sprake van ontbossing doordat hij het terrein geëffend en alle begroeiing verwijderd heeft. De werken werden na klacht, door de politie stilgelegd.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij getroffen heeft om deze inbreuk te sanctioneren en of de eigenaar verplicht wordt om het landschap in zijn natuurlijke staat te herstellen door het heraanplanten van bomen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, gelet op de ligging van het perceel nr. 83 a-b in het natuurgebied, een vergunningsaanvraag voor het rooien van bomen en een bestemmingswijziging, door mijn administratie ongunstig werd geadviseerd.

Nadien heeft de aanvrager die vanwege de gemeente een kapvergunning bekam, meer gekapt dan de toegelaten 18 bomen. Deze werken werden door de gemeentelijke politie geverbaliseerd en stopgezet op 30 oktober 1989.

Een herstel in de oorspronkelijke toestand van het natuurgebied wordt noodzakelijk geacht. Mijn administratie zal daartoe eerstdaags een vordering overeenkomstig artikel 65, § 1, a) bij het parket indienen.

Vraag nr. 36 van 28 november 1989 van de heer J. VALKENIERS

Sociale huisvesting in Dilbeek – Subsidies voor 1990

De sociale-woningmaatschappij Providentia heeft plannen om een dertigtal bejaardenflats en flats voor jonge en éénoudergezinnen te bouwen in de deelgemeente Schepdaal van Dilbeek.

Zijn er nog mogelijkheden op de begroting van de Minister van Huisvesting voor 1990 om dit project te subsidiëren, daar er een dwingende nood is aan dergelijke flats, zeker nu de huishuren zo zijn gestegen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag mede te delen dat er geen aanvraag is ingediend bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting voor de bouw van flats voor bejaarden en voor jonge en éénoudergezinnen in de deelgemeente Schepdaal.

Bovendien is er wegens het groot aanbod aan projecten en de beperkte kredieten geen budgettaire ruimte meer op de begroting van 1990.

Vraag nr. 37 van 28 november 1989 van mevrouw F. BREPOELS

Besluit van de Vlaamse Executieve van 1.5 maart 1989 – Definities

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 werden de gebieden bepaald waarbinnen afwijkingen in verband met het verbouwen, het herbouwen of het uitbreiden van bestaande vergunde gebouwen niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegestaan. Dit besluit geldt als aanvulling op het decreet van 28 juni 1984 houdende de toelating tot het wijzigen van vergunde gebouwen. In artikel 1 van het besluit van 15 maart 1989 worden de gebieden waarin afwijkingen van de voorschriften niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegestaan, opgesomd. Bij deze opsomming worden ook de „bosgebieden met ecologische waarde”

aangehaald. Deze terminologie is echter niet opgenomen in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de gewestplannen.

In artikel 2 van vernoemd besluit worden de gebieden opgesomd waar geen afwijkingen toegelaten zijn die betrekking hebben op : het herbouwen van een woning of een bedrijfsgebouw of het uitbreiden van een bedrijfsgebouw met meer dan 20 ten honderd. Bij deze opsomming worden ook de „agrarische gebieden met ecologische waarde”, de „valleigebieden” en de „valleigebieden of brongebieden” aangehaald. Deze terminologie is echter niet opgenomen in het koninklijk besluit van 28 december 1972.

Daarom vernam ik van de geachte Minister graag het volgende.

Wat zijn :

- bosgebieden met ecologische waarde ;
- agrarische gebieden met ecologische waarde ;
- valleigebieden
- valleigebieden of brongebieden ?

Antwoord

In antwoord op haar bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bedoelde gebieden van het besluit van 15 maart 1989 verwijzen naar aanvullende stedenbouwkundige voorschriften. Deze aanvullende voorschriften werden opgenomen in het koninklijk besluit van één of meer gewestplannen. De tekst ervan is terug te vinden in de bij ieder gewestplan horende brochure. Uit de legende van het gewestplan blijkt onmiddellijk of deze gebieden er al dan niet voorkomen. Naar vorm en naar inhoud vertonen deze voorschriften kleine verschillen in de opeenvolgende gewestplannen.

Bosgebieden met ecologische waarde en agrarische gebieden met ecologische waarde of belang zijn gebieden met een ecologisch belang omwille van fauna en flora of omwille van hun invloed op de aanpalende groengebieden. Alleen die werken en handelingen mogen uitgevoerd worden die het specifiek milieu voor plant en dier en de landschappelijke waarde niet schaden.

Valleigebieden en vallei- of brongebieden zijn agrarische gebieden met een bijzondere landschappelijke waarde en waar slechts agrarische werken mogen uitgevoerd worden die het specifiek natuurlijk milieu van plant en dier en de landschappelijke waarde niet schaden.

Vraag nr. 39
van 30 november 1989
van de heer D. VERVAET

Oprichting van vakantiedorpen – Planologisch beleid

In navolging van het beleid ten aanzien van de golfterreinen, waarvoor het Kabinet van de geachte Minister een golfnota opstelde met daarin een opsomming van de voorwaarden en mogelijke lokaties voor de aanleg van golfterreinen, wordt het dringend noodzakelijk de problematiek met betrekking tot de vakantie- en recreatieparken aan te vatten.

Ook de vakantiedorpen wensen zich immers te vestigen in een natuurdecor en stellen op deze manier vaak grote problemen voor het landschaps- en natuurbehoud.

Graag kreeg ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. In welk stadium bevindt zich het onderzoek dat moet leiden tot een planologisch beleid ten aanzien van de vakantiedorpen ?
2. Welke lokaties (gewestplanzonering) komen eventueel voor de oprichting van vakantiedorpen in aanmerking ?

Antwoord

In verband met de vraag aangaande het planologisch beleid inzake de oprichting van vakantiedorpen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. In het kader van het onderzoek dat moet aanleiding geven tot het opstellen van een aantal desiderata in verband met de globale problematiek van de vakantiedorpen en/of relatief grootschalige voorzieningen in verband met het vrijetijdsgebeuren werd aan de Administratie de opdracht gegeven in eerste instantie een globaal overzicht te maken van de bestaande studies en de bestaande toestand. De resultaten van het onderzoek worden tegen eind januari verwacht.
2. De gewestplanzoneringen die eventueel nu reeds in aanmerking komen bestaan uiteraard uit de klassieke oranje zones met bestemming recreatie, meer bepaald verblijfsrecreatie. Voor de overige zones is een vestiging van vakantie- en/of recreatieparken waarbij de verblijfsaspecten het belangrijkste attractieve element vormen mogelijk via een gewestplanwijziging en het doorlopen van een MER-procedure afhankelijk van de oppervlakte.

Vraag nr. 42
van 5 december 1989
van de heer D. VERVAET

Heilige-Geestkapel te Aalst – Opheffing van bescherming

In Aalst (Oost-Vlaanderen) wordt een van de weinige middeleeuwse gebouwen die de stad rijk is, met name de Heilige-Geestkapel, met volledige vernieling bedreigd. Een projectontwikkelaar immers, die vorig jaar de kapel kon kopen, heeft plannen die in de volledige afbraak voorzien. Nochtans is de Heilige-Geestkapel sinds 1975 volledig beschermd. Een opheffing van bescherming werd echter aangevraagd.

De Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen, die om advies werd gevraagd, heeft inmiddels de aanvraag negatief geadviseerd.

Verwacht wordt dat ook de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen begin deze maand negatief zal adviseren.

Welk is het standpunt van de geachte Minister inzake deze aangelegenheid ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een besluit tot opheffing van een bescherming als monument pas kan worden genomen nadat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen daarover advies heeft uitgebracht.

De aanvraag om opheffing van de bescherming van de Heilige Geestkapel te Aalst zal in januari 1990 door de Commissie worden besproken. Ik zal mijn standpunt in deze aangelegenheid bepalen na het advies van de Commissie te hebben ingewonnen.

Vraag nr. 43
van 6 december 1989
van de heer H. VAN WAMBEKE

Heilige-Geestkapel te Aalst – Opheffing van bescherming

In Aalst wordt een van de weinige middeleeuwse gebouwen die deze Oostvlaamse stad rijk is, met name de Heilige-Geestkapel, met volledige vernieling bedreigd. Een projectontwikkelaar, die in 1988 de kapel kon kopen, heeft immers plannen op tafel gelegd, die in de volledige afbraak van de kapel voorzien.

De Heilige-Geestkapel is nochtans sinds 1975 volledig beschermd. Naar verluidt zou opheffing van bescherming door de nieuwe eigenaar bij de Minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting aangevraagd zijn.

De Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen, die om advies werd gevraagd, heeft dienaangaande reeds negatief geadviseerd. Men verwacht dat ook de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen eerlang negatief zal adviseren. Dit ware logisch: restauratie en integratie in een geplande nieuwbouw is de enige aanvaardbare oplossing voor dit beschermde monument.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister ter zake.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een besluit tot opheffing van een bescherming als monument pas kan worden genomen nadat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen daarover advies heeft uitgebracht.

De aanvraag om opheffing van de bescherming van de Heilige Geestkapel te Aalst zal in januari 1990 door de Commissie worden besproken. Ik zal mijn standpunt in deze aangelegenheid bepalen na het advies van de Commissie te hebben ingewonnen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 6
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel – Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Verschillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven! Aldus een bekend Vlaams politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

N.B.: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 7
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel – Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen)? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelfs een secundair gebouw aan de Belliardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief!

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 9 van 17 november 1989 van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg – Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen 10 jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisaties van deze doelstelling ?
2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op haar vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 11 van 18 december 1989 van de heer W. LUYTEN

Internationale bevoegdheden – Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
  - met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
  - met het nationale niveau,
  - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?
4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

R. DE WULF GEMEENSCHAPSMINISTER VAN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 7 van 20 november 1989 van de heer H. CANDRIES

Erkende diensten van gezins- en bejaardenhulp en autonome poets- en karweidiensten – Tewerkstellingsprojecten

Kan de geachte Minister mij met betrekking tot tewerkstellingsprojecten van erkende diensten van gezins- en bejaardenhulp en autonome poets- en karweidiensten het volgende mededelen ?

1. Voor de erkende privé-diensten van gezins en bejaardenhulp :
  - a) nominatieve lijsten van de werkgevers-promotors in het kader van het derde arbeidscircuit en

het stelsel van gesubsidieerde contractuelen, met omschrijving van projectinhoud ;

- b) per onder a) vermeld tewerkstellingsproject in het kader van het derde arbeidscircuit en het stelsel van gesubsidieerde contractuelen : goedkeuringsdatum en aantal toegekende personeelsleden met omschrijving van hun kwalificatie en uitgedrukt in aantal personeelsleden en voltijdse equivalenten – voor de projecten in het stelsel van gesubsidieerde contractuelen dient bijkomend vermeld : duur van de overeenkomst en tussenkomst inzake financiering.

2. Voor de erkende openbare diensten van gezins- en bejaardenhulp :

eenzelfde vraagstelling als onder 1, a) en b).

- . Voor de autonome poets- en karweidiensten, opgezet door niet erkende diensten van gezins- en bejaardenhulp :

eenzelfde vraagstelling als onder 1, a) en b).

Antwoord

Als antwoord op de vraag, gesteld door het geachte lid, kan ik mededelen dat de gevraagde informatie momenteel niet kan worden ter beschikking gesteld.

Daar waar het samenbundelen van deze gegevens in het verleden nog niet op een coherente manier gebeurde, heb ik de bedoeling, teneinde in de toekomst over zoveel mogelijk algemene informatie te kunnen beschikken, op te starten met een monitoringssysteem, dat mij zal in staat stellen zowel gegevens van financieel-budgettaire, als van zuiver project-inhoudelijke aard, te verzamelen.

Ik voorzie de opstarting van dit monitoringssysteem rond de maand april 1990. De daaruit voortvloeiende inlichtingen zullen het mogelijk maken een globaal overzicht te verkrijgen op regionaal vlak van het aantal projecten, het aantal tewerkgestelden binnen dit kader, gegevens inzake kwalificatieniveau enzovoort.

Met deze gegevens zal rekening worden gehouden bij de evaluatie van de tewerkstellingsprogramma's en de eventuele bijsturing van het beleid ter zake.

Vraag nr. 8 van 20 november 1989 van de heer H. CANDRIES

Erkende diensten voor thuisverzorging – Tewerkstellingsprojecten

Kan de geachte Minister mij met betrekking tot tewerkstellingsprojecten van erkende diensten voor thuisverzorging zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 juli 1988 het volgende mededelen ?

1. Een nominatieve lijst van de hierboven vermelde diensten voor thuisverzorging, die optreden als werkgever-promotor in het kader van het derde arbeidscircuit en het stelsel van gesubsidieerde contractuelen.

2. Voor de onder 1 vermelde diensten, en per tewerkstellingsproject in het kader van het derde arbeidscircuit en het stelsel van gesubsidieerde contractuelen : de goedkeuringsdatum, omschrijving van de projectinhoud, aantal personeelseenheden en voltijdse equivalenten. Voor de projecten in het stelsel van gesubsidieerde contractuelen dient bijkomend te worden vermeld : duur van de overeenkomst en tussenkomst inzake financiering.

Antwoord

Als antwoord op de vraag, gesteld door het geachte lid, kan ik mededelen dat de gevraagde informatie momenteel niet kan worden ter beschikking gesteld.

Daar waar het samenbundelen van deze gegevens in het verleden nog niet op een coherente manier gebeurde, heb ik de bedoeling, teneinde in de toekomst over zoveel mogelijk algemene informatie te kunnen beschikken, op te starten met een monitoringssysteem, dat mij zal in staat stellen zowel gegevens van financieel-budgettaire, als van zuiver project-inhoudelijke aard, te verzamelen.

Ik voorzie de opstarting van dit monitoringssysteem rond de maand april 1990. De daaruit voortvloeiende inlichtingen zullen het mogelijk maken een globaal overzicht te verkrijgen op regionaal vlak van het aantal projecten, het aantal tewerkgestelden binnen dit kader, gegevens inzake kwalificatieniveau enzovoort.

Met deze gegevens zal rekening worden gehouden bij de evaluatie van de tewerkstellingsprogramma's en de eventuele bijsturing van het beleid ter zake.

Vraag nr. 9 van 28 november 1989 van de heer A. DENYS

KB nr. 123 van 30 december 1982 – Toepassing

Het koninklijk besluit nr. 123 van 30 december 1982 betreffende de indienstneming van werklozen voor bepaalde projecten van economische expansie ten bate van KMO's (BS van 18 januari 1983), voorziet in specifieke hulp voor het kleine en middelgrote bedrijf.

De tegemoetkoming neemt de vorm aan van een tussenkomst in het loon en de hiermee gepaard gaande sociale bijdragen van de voor het of de projecten aangewezen werknemers.

De projectaanvragen worden ingediend bij de GOM's en aan de Vlaamse Executieve voor akkoord voorgelegd. Tot voor de bevoegdheidsoverdrachten van augustus 1988, was er tevens adviesbevoegdheid van de Minister van Middenstand en goedkeuringsbevoegdheid van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid. De RVA stond in voor de betaling van de tegemoetkomingen.

Naar verluidt zou er sedert de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 8 augustus op de hervorming van de instellingen geen enkel koninklijk besluit 123-dossier meer zijn behandeld.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. waarom geen dossiers meer worden behandeld ;
2. hoeveel dossiers hangende zijn ;
3. welke de vooruitzichten zijn nopens de afhandeling van de wachtende dossiers en de toepassing van de vigerende reglementering.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het koninklijk besluit nr. 123 van 30 december 1982 betreffende de indienstneming van werklozen voor bepaalde projecten van economische expansie ten bate van kleine en middelgrote ondernemingen had bij zijn opstarting, een dubbel finaliteit :
  - a) ten eerste, de stimulering van de tewerkstelling van hooggeschoolde werklozen, die een relatief belangrijk deel van de werkzoekende populatie uitmaakten ;
  - b) in tweede orde, de verbetering van de economische positie van de KMO's door de inschakeling van voormelde categorie van werkzoekenden voor de uitvoering van projecten van economische expansie.
2. Krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen werden de Gewesten integraal bevoegd voor het stelsel koninklijk besluit 123.

Ter gelegenheid van die bevoegdheidsoverdracht werd het koninklijk besluit 123 aan een grondige analyse onderworpen.

- a) Hieruit bleek dat de elementen die destijds aan de basis lagen voor de instelling van het stelsel koninklijk besluit 123 op dit ogenblik niet meer aanwezig zijn. Zo werd vastgesteld dat de hooggeschoolde arbeidskrachten op de arbeidsmarkt zeer gevraagd worden, zodanig zelfs dat er voor bepaalde categorieën van hooggeschoolden een schaarste optreedt.

Daarenboven onderkende men een sterke heropleving van de economische activiteit en een verbetering van de economische positie van het bedrijfsleven.
- b) Ten slotte kwam men tot de conclusie dat, in het licht van de voormelde vaststellingen en gelet op de beperkte middelen, het stelsel koninklijk besluit 123 een zeer dure maatregel is.
3. Verder verleent de Vlaamse Executieve op het vlak van de tewerkstelling een absolute prioriteit aan de tewerkstelling en reïntegratie van laaggeschoolde en langdurig werklozen en oriënteert zij de budgettaire middelen eerder naar acties ten voordele van voormelde groepen van werklozen.
4. Voormelde vaststellingen alsmede de accentver-

schuiving in het tewerkstellingsbeleid, hebben ertoe geleid dat in 1989 geen koninklijk besluit 123-aanvragen werden behandeld.

5. Per 1 december 1989 zijn er 92 project-aanvragen die geen behandeling hebben gekregen (184 arbeidsplaatsen).
6. Ten slotte wil ik het geachte lid mededelen dat omtrent de verdere toepassing van het koninklijk besluit 123 ik het voornemen heb het systeem te laten uitdoven.

Vraag nr. 11 van 19 december 1989 van de heer P. BREYNE

Beroepsopleiding – Tegemoetkoming kinderopvang

Naar verluidt heeft de Vlaamse Executieve ingestemd met het voorstel van de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling om aan moeders met kinderen van ten oudste 2,5 jaar, een bijkomende vergoeding van 160 frank per halve dag of 320 frank per dag toe te kennen, boven de gebruikelijke 40 frank per uur, als ze een beroepsopleiding volgen en onkosten maken voor kinderopvang.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of ook mannen, die verplicht zijn onkosten te maken voor kinderopvang tijdens het volgen van een beroepsopleiding, bij voorbeeld omdat ze het hoederecht hebben over hun kinderen, op een zelfde tegemoetkoming aanspraak kunnen maken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Overeenkomstig het besluit van de Executieve van 18 oktober 1989 tot uitbreiding van artikel 101, § 1, 1° van het besluit van 21 december 1988 houdende de organisatie van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding wordt aan vrouwen met kinderlast van wie het jongste kind op het ogenblik van de opleiding niet ouder is dan 2 1/2 jaar, een bijkomend forfaitair bedrag van 160 frank toegekend per 1/2 dag tijdens welke beroepsopleiding werd gevolgd.

Dit besluit werd genomen in uitvoering van het Vlaamse Regeerprogramma waarin de intentie is ingeschreven om in het opleidingsbeleid bijzondere inspanningen voor vrouwen uit te werken.

Rekening werd gehouden met het advies van de emancipatieraad van 19 oktober 1988, waarin wordt gesteld dat preventieve en curatieve maatregelen zich opdringen ten voordele van de groep langdurig werklozen, die grotendeels uit vrouwen bestaat.

Het doel van dit besluit is te komen tot een positieve discriminatie ten aanzien van vrouwelijke werklozen. Hierbij wordt een sociale begeleidingsmaatregel geïntroduceerd voor opleidingsdoelstellingen die specifiek de wederinschakeling van vrouwen nastreven.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 84
van 21 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Riviervisserij – Verontreinigd water

Beschikt de geachte Minister over wettelijke middelen om de riviervisserij in verontreinigde wateren te verbieden wanneer dit om welke reden ook, noodzakelijk blijkt ?

Zo de Minister niet over deze middelen beschikt, wie oefent dan controle uit op de in de onder zijn toezicht staande viswateren gevangen en principieel voor menselijke consumptie geschikte vis, die omwille van de slechte kwaliteit van het viswater evenwel schadelijk is voor de gezondheid ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het artikel 14 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij stelt de Minister tot wiens bevoegdheid de riviervisserij behoort, in staat, zo het noodzakelijk blijkt, het vissen te verbieden met het oog op proefnemingen of op het gewestelijk of plaatselijk nut.

Deze bevoegdheid ligt momenteel bij de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

De controle op de consumptiewaarde van de gevangen vis valt niet onder de reglementen op de riviervisserij. De bevoegdheid hiervoor ligt bij het Ministerie van Volksgezondheid. Bij ons weten werd nog geen onderzoek gedaan naar de consumptiekwaliteit van de wildvis in openbare waters, door deze instantie.

Een beperkt onderzoek gebeurde op eigen initiatief door de Provinciale Visserijcommissie op plaatsen waar het oppervlaktewater besmet is met zware metalen. De Provinciale Visserijcommissie van Oost-Vlaanderen doet eveneens op eigen initiatief een onderzoek naar de consumptiewaarde van de vissen in Oude Leien en Scheldearmen.

Ten slotte kan ik het geachte lid melden dat op 26 maart 1982 een koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 april 1976 betreffende de keuring van en de handel in vis, verscheen van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin en Ministerie van Financiën. Het betreft een bepaalde keuring van handelsvis. Uitdrukkelijk werd hierin vermeld dat de vis gevangen of afgehaald door de amateur-visser, die niet voor handelsdoeleinden wordt aangewend, niet onder de toepassing van dit besluit valt.

Vraag nr. 85
van 22 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Militair lawaai – Bestaande en voorgenomen reglementeringen

Het leger zorgt met zijn schiet- en explosie-oefeningen, met zijn voertuigen en vliegtuigen voor heel wat geluidsoverlast. Bij navraag blijkt AROL niet op de hoogte van mogelijke reglementeringen om deze hinder te beperken. In het MINA-plan van de Minister worden wel algemene maatregelen ter bestrijding van lawaai van bij voorbeeld bedrijven voorgesteld. Maar over de beperking van het militair lawaai lijkt niets gepland te worden. Bij de inrichtingen en categorieën waarvoor een MER nodig is worden militaire oefenterreinen en militaire vluchten (laagvlieg) niet vermeld.

Kan de geachte Minister mij meedelen of er misschien toch reglementeringen zijn die de lawaai-overlast van het leger aan banden leggen of dat zulke reglementeringen in de maak zijn ? Zo dit laatste het geval is verneem ik graag in welke zin de maatregelen gaan en tegen wanneer de verschillende maatregelen mogen worden verwacht. Zo dit niet het geval is verneem ik graag waarom de Minister die niet nodig vindt.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er momenteel noch op nationaal noch op gewestelijk vlak emissie- en/of immissienormen bestaan ter specifieke beoordeling van schietlawaai, vliegverkeer enzovoort veroorzaakt door militaire installaties.

Ter vrijwaring van het militair geheim behoort deze materie trouwens tot de uitsluitende bevoegdheid van de, Minister van Landsverdediging.

Vraag nr. 86
van 22 november 1989
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Drongengoed te Ursel – Ontbossing

De bevolking in de streek van Ursel, en alle natuurliefhebbers, zijn verontrust over de berichten dat Landsverdediging plannen heeft om ten behoeve van militaire NAVO-installaties tientallen hectaren bos te vellen in het Drongengoed te Ursel.

De provincie Oost-Vlaanderen behoort tot de meest bosarme streken van Vlaanderen, en bovendien liggen de bossen zeer versnipperd. Het Drongengoed is in deze provincie het enige aaneengesloten boscomplex van enige omvang.

Wat onderneemt de Vlaamse Gemeenschapsminister bevoegd voor natuurbehoud om deze zware aantasting van het Oostvlaamse bosbestand te voorkomen ?

Antwoord

Wat de toekomst van het boscomplex Drongengoed te Ursel betreft kan ik het geachte lid laten weten dat er inderdaad bij het Ministerie van Landsverdediging plannen bestaan om in NAVO-verband het vliegveld in te richten voor troepen die uit Duitsland naar België zouden overgebracht worden.

Voor de bouw van loodsen en kazernes zouden ongeveer 40 ha bos worden ontgrind.

Gelet op de geringe bebossing van Oost-Vlaanderen heb ik bij de heer Minister van Landsverdediging aangedrongen opdat naar een alternatieve lokatie voor de troepenlegering zou gezocht worden.

Vraag nr. 89
van 22 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Evenementenhal te Kessel-Lo – MER-studie

Volgens artikel 2, 11 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om een bouwvergunning, is er een MER-studie nodig voor de aanleg van een recreatieve of toeristische voorziening die een verkeersaantrekkende werking van gemiddeld 1000 voertuigen of meer per dag van opstelling kan meebrengen.

Voor de evenementenhal waarvan de inplanting voorzien is op het provinciaal domein te Kessel-Lo werd deze MER nog niet uitgevoerd. Nochtans geeft de extrapolatie van de geplande activiteiten meer dan 1000 wagens per dag. De huidige parking voorziet in een capaciteit van 750 wagens en er wordt met de NMBS onderhandeld voor de aanleg van een bijkomende parking met een capaciteit van 1.000 wagens langs de Eén-meilaan. Alles bijeen dus een verkeersaantrekkende werking van 1.750 wagens, per dag van opstelling, waardoor de minimumnorm van 1.000 wagens per dag van opstelling ruim overschreden wordt.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. of deze verplichte MER-studie inderdaad nog niet is uitgevoerd ;
2. welke maatregelen de Minister wil treffen bij een niet-naleving van artikel 2, 11 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu nog niet op de hoogte werd gesteld door de initiatiefnemer van zijn voornemen tot realisatie van vermeld MER-plichtige project. Dergelijke kennisgeving is vereist alvorens tot de opstelling van een milieueffectrapport wordt overgegaan.

Een milieueffectrapport, dat werd behandeld conform

de vastgestelde regels en waarvan de inhoud beantwoordt aan de ter zake gestelde eisen, dient vervolgens gevoegd bij de vergunningsaanvraag om bouwvergunning.

Het ligt in de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting om te oordelen naar de noodzakelijkheid van de aanwezigheid van een MER-rapport in het bouwvergunningsdossier. Voor dit bepaald project kan ik verwijzen naar het antwoord van de bevoegde Gemeenschapsminister op vraag nr. 196 van 14 september 1989.

Vraag nr. 94
van 24 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Vegetatiewijziging – Vergunningsplicht

De jongste jaren worden we steeds meer en meer geconfronteerd met ontbossing. Vooral in de streek van Tienen staan de laatste natuurgebieden onder zware druk. Niet alleen in de ruilverkavelingsgebieden, maar ook elders, worden er holle wegen, houtkanten en bosjes aangepakt en wordt de vegetatie drastisch gewijzigd. In verschillende valleigebieden met als bestemming agrarisch gebied van ecologisch belang, werden er ontwateringsgrachten getrokken. De aftakeling van de laatste natuurwaarden gaat in snel tempo verder. Vaak kan men pas ingrijpen als het ergste kwaad geschied is, daarom dringt de noodzaak zich op om een vergunningsplicht voor vegetatiewijziging in te voeren. Deze vergunning voor vegetatiewijziging zou een preventief beleid mogelijk maken en ingrepen, ten nadele van het natuurlandschap, voorkomen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er reeds onderzoek verricht werd met het oog op de invoering van een vergunningsplicht voor vegetatiewijziging, teneinde het milieu te beschermen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat reeds in 1987 een ontwerp-besluit met betrekking tot de wijziging van biologisch waardevolle vegetaties door de bevoegde diensten van de Vlaamse Executieve werd bestudeerd.

Thans heb ik opdracht gegeven om de in 1987 opgestelde documenten te actualiseren.

Vraag nr. 95
van 24 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Ontbossing te Kapellen-Glabbeek – Tegenmaatregelen

Het bos, gelegen op de hoek van de Tiensesteenweg en de Koningstraat, kadastrummer 83/A-B, werd door de eigenaar voor een groot gedeelte geroid. Dit bos ligt in een natuurgebied, de eigenaar kreeg slechts een beperkte rooivergunning voor achttien bomen. Het blijkt echter dat de eigenaar de rooivergunning zeer

breed heeft geïnterpreteerd en heel wat bomen meer omgehakt heeft. Er is duidelijk sprake van ontbossing doordat hij het terrein geëffend en alle begroeiing verwijderd heeft. De werken werden na klacht, door de politie stilgelegd.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij getroffen heeft om deze inbreuk te sanctioneren en of de eigenaar verplicht wordt om het landschap in zijn natuurlijke staat te herstellen door het heraanplanten van bomen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat te Kapellen-Glabbeek inderdaad sprake kan zijn van ontbossing, waarvoor slechts gedeeltelijk een vergunning werd verleend.

De landelijke politie te Glabbeek heeft een proces-verbaal opgesteld.

De Dienst Groen, Waters en Bossen heeft voorgesteld het perceel te ontbossen met toepassing van artikel 35bis van het Veldwetboek.

Vraag nr. 107 van 8 december 1989 van mevrouw F. BREPOELS

MINA-Raad – Oprichting

In het kader van het MINA-plan werd de hervorming van de Vlaamse Raad voor Leefmilieu tot MINA-Raad vooropgezet. Deze MINA-Raad zou een beleidsadviserende taak in verband met milieuzaken krijgen.

De oprichting van de MINA-Raad was voorzien voor dit najaar. Zowel de Vlaamse Raad voor Leefmilieu als de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, deze laatste in zijn algemeen advies op het MINA-plan, hebben gunstig gereageerd. Welke timing houdt de geachte Minister aan voor de oprichting ?

Op de begroting 1990 is 20 miljoen frank voorzien voor de werking van de MINA-Raad. Hoe worden ze concreet aangewend ?

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen mocht naar verluidt al een toelage van 2 miljoen frank ontvangen voor zijn beleidsadviserende taak in dit verband. Tegen wanneer kunnen de andere betrokkenen de beloofde vergoeding verwachten voor de sinds begin oktober aangevatte beleidsadvisering ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de adviezen van de SERV en van de onderscheiden hoge raden in de loop van de maand december verwacht worden. Vervolgens zal het ontwerp van decreet tot oprichting van de MINA-Raad gefinaliseerd worden met het oog op de voorlegging ervan aan de Vlaamse Raad.

Met de 20 miljoen frank, voorzien op de begroting 1990, zullen de werkingskosten van de MINA-Raad gedekt worden.

Wat de toelage aan de SERV betreft, kan ik het geachte lid mededelen dat tot dusver nog geen bijkomende subsidie aan dit organisme gegeven werd. Voor andere betrokkenen, waarmee klaarblijkelijk de milieu- en natuurverenigingen bedoeld worden, is in het ontwerp van decreet in een organieke subsidiëring voorzien, die uiteraard pas kan geconcretiseerd worden na de goedkeuring van het decreet. In afwachting werd echter voor de periode 1989-1990 een overeenkomst met de betrokken partijen gesloten.

Vraag nr. 109 van 8 december 1989 van de heer R. VAN HOOLAND

Waterwegen – Personeel

Ik ben overtuigd dat Verkeer – Vervoer – Infrastructuur en Milieu over vele en goede ambtenaren beschikken.

Uit een mij bekend recent onderzoek blijkt echter dat voor de Waterwegen, behalve een paar uitzonderingen (Zeebrugge en Zeeschelde), het gemiddelde werkvolume gevoelig gedaald is.

Mag ik, voor objectieve beoordeling en waardering of correctie van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernemen :

1. het te beheren patrimonium ;
2. het volume werken ;
3. het aantal en de kwalificaties van de personeelsleden ;
4. het kader van het Bestuur der Waterwegen vóór en na de jongste kaderaanpassing (vooruitzicht) ;
5. het wagenpark van de diensten van de Waterwegen ;
6. de beschikbare gebouwuimte ;
7. het aantal rivierwachters der Waterwegen en hun werkingsterrein (geografisch, taken en bevoegdheden) ;
8. het aantal sluiswachters in Vlaanderen (geografisch, standplaats, taken en bevoegdheden) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer hiervoor bevoegd is.

Vraag nr. 121 van 18 december 1989 van de heer W. LUYTEN

Internationale bevoegdheden – Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven

van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
  - met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
  - met het nationale niveau,
  - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?
4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het gecoördineerd antwoord gegeven door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 16 van 28 november 1989 van mevrouw F. BREPOELS

Landcommanderij Alden- Biesen – Organisatie van evenementen

De Landcommanderij Alden-Biesen te Rijkhoven-Bilzen wordt jaarlijks door vele tienduizenden bezocht en heeft inmiddels een zeer grote faam verworven. Mede aan de basis van dit succes liggen de jaarlijkse populaire evenementen die reeds vele jaren op en rond het complex worden georganiseerd. Deze activiteiten met een uitgesproken regionaal karakter hebben meer dan een steentje bijgedragen aan het geven van een uitstraling aan Alden-Biesen.

Er blijkt echter aan deze volkse massa-activiteiten voortijdig een einde te komen. Volgens een beslissing van de Bestuurscommissie Alden-Biesen, die is moeten genomen worden op aandringen van het Ministerie van Openbare Werken (dixit de directie van Alden-Biesen), mogen vanaf volgend jaar noch de gebouwen, noch de binnenkoeren en pleinen gebruikt worden.

Graag kreeg ik dienaangaande van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

Is de Minister van deze beslissing op de hoogte ? Om welke redenen moest deze beslissing genomen worden ? Wat gaat de geachte Minister, ter waarborging van het regionale karakter dat Alden-Biesen toch ook zou moeten hebben, ondernemen opdat dit misverstand wordt rechtgezet ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De Bestuurscommissie Alden Biesen besliste inderdaad op 6 oktober 1989 dat de evolutie van de restauratiewerken en de komende tuinaanleg tot gevolg hebben dat de binnenpleinen niet meer geschikt zijn voor de organisatie van de grote openluchtactiviteiten. De binnenpleinen die niet meer ter beschikking gesteld worden, zijn : Neerhof, Voorhof, Erehof en Bloementuin. De beslissing had dus enkel betrekking op de binnenpleinen. Aan de organisatoren van de grote openluchtactiviteiten werd meegedeeld dat zij wel gebruik kunnen maken van de Maastrichter Allée, het Engels Park en van de omliggende weilanden.

De Bestuurscommissie Alden Biesen nam deze beschermende maatregel onder meer op verzoek van de Regie der Gebouwen. Beide instanties wensen de gerestaureerde gebouwen en de Barokke 17e eeuwse tuinen die vanaf 1990 aangelegd worden, maximaal te vrijwaren van mogelijke schade.

De volkse massa-activiteiten kunnen in 1990 nog wel op het domein doorgaan, uitgezonderd op de binnenpleinen. In Alden Biesen worden jaarlijks twee grote massa-activiteiten ingericht : de Landbouwdagen in juli en het Folklorefestival in augustus. De organisatoren van de Landbouwdagen aanvaarden de beslissing van de Bestuurscommissie en zij hebben in overleg met de directeur van Alden Biesen alternatieven uitgewerkt. De organisatoren van het Folklorefestival daarentegen gaan iedere vorm van overleg uit de weg. Zonder overleg kunnen misverstanden niet rechtgezet worden. Ik hoop dat de organisatoren met de directie contact zullen opnemen.

Vraag nr. 17 van 28 november 1989 van de heer G. ANNEMANS

Subsidiëring van theatergezelschappen – Politieke criteria

Kan de geachte Minister meedelen of het theaterprogramma „Het Onderzoek”, dat onder meer wordt aangekondigd als zijnde gericht tegen „de opkomst van duidelijk racistische partijen (. . .) en niet te vergeten de opkomst van het Vlaams Blok in eigen land”, afzonderlijk wordt gesubsidieerd en zo ja voor hoeveel frank ?

Kan de Minister begrijpen dat deze taal kwetsend is voor heel wat mensen en dat het hen bedroeft dat deze theatervoorstelling door de Gemeenschap wordt bekostigd ?

Zijn er criteria voor de aanvaardbaarheid van het verlenen van subsidies aan politiek agerende theatergezelschappen ?

Antwoord

Voor zijn globale werking tijdens het seizoen 1989-1990 ontvangt Theater Antigone van de Vlaamse Gemeenschap een subsidie van 16.000.000 frank.

Ik wens hierbij te beklemtonen dat het ondenkbaar is de overheidssubsidiëring afhankelijk te maken van gelijk welke vorm van voorafgaande censuur.

**Vraag nr. 23
van 18 december 1989
van de heer W. Luyten**

Internationale bevoegdheden – Werkverdeling binnen de Vlaamse Executieve

De geachte Minister gelieve mij een overzicht te geven van de internationale bevoegdheden die hij bezit in hoofde van de geldende werkverdeling tussen de leden van de Vlaamse Executieve.

Concreet wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Op welke wijze heeft hij deze bevoegdheid uitgeoefend ?
2. Welke reizen naar het buitenland heeft hij daartoe ondernomen ? Heeft hij te lande internationale congressen of bijeenkomsten georganiseerd of gepland ?
3. Hoe gebeurt de coördinatie van deze bevoegdheden :
  - met de Collega's van de Vlaamse Executieve,
  - met het nationale niveau,
  - en met de Executieven van de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitse Gemeenschap in deze Staat ?
4. De Minister gelieve in zijn antwoord, dat betrekking heeft op de periode sinds wanneer hij deze functie waarneemt, onderscheid te willen maken tussen bilaterale en multilaterale activiteiten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag deel ik hem mee dat een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

**H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 3
van 13 november 1989
van de heer V. ANCIAUX**

Jongeren met sociale problemen – Behandeling in ziekenhuizen

Naar ik verneem zou het gerecht geregeld en quasi-au-

tematisch jongeren met sociale problemen doorverwijzen naar psychiatrische afdelingen of ziekenhuizen. Daar zouden ze dan opgesloten worden in isoleercellen, zoals bijvoorbeeld in het Algemeen Kinderziekenhuis (Good Engels) te Antwerpen.

Ik meen dat deze handelwijze totaal onaanvaardbaar is.

Mag ik de geachte Minister het volgende vragen :

1. een onderzoek in te stellen naar de gangbare praktijken in bovengenoemde ziekenhuizen met betrekking tot probleemjongeren ;
2. daar waar isoleercellen bestaan opdracht te geven deze te doen verwijderen ?

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 3 van 13 november 1989 betreffende jongeren met sociale problemen en behandeling in ziekenhuizen, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De plaatsing van jongeren met sociale problemen wordt geregeld door de wetgeving inzake de jeugdbescherming. Opname van jongeren met psychiatrische problemen (o.m. wegens ernstige gedragsstoornissen) is geregeld door het koninklijk besluit van 29 maart 1977 op de kinderpsychiatrische diensten.

Op zijn vraag een onderzoek in te stellen naar de gangbare praktijk in psychiatrische afdelingen of ziekenhuizen met betrekking tot probleemjongeren, kan ik hem antwoorden, dat er naar aanleiding van de gebeurtenissen in het Algemeen Kinderziekenhuis Antwerpen (het voormalige AZ Good Engels), een medisch-psychiatrische onderzoekscommissie ingesteld werd. Hierin zetelen ambtenaren-neuropsychiaters van mijn departement.

In het kader van deze Commissie, onder leiding van een Hoogleraar psychiatrie, worden meerdere deskundigen gehoord. Op basis van hun bevindingen zal ik niet nalaten, zo nodig, de noodzakelijke maatregelen te treffen met betrekking tot het gebruik van de afzonderingskamers voor jeugdigen met gedragsstoornissen.

Het verwijderen van de afzonderingskamers, wat zijn tweede vraag was, is niet mogelijk, aangezien het bestaan ervan wettelijk verplicht is (KB d.d. 29 maart 1977, houdende aanvulling van het KB van 23 oktober 1964 tot bepaling van de normen die door de ziekenhuizen en hun diensten moeten worden nageleefd).

**D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS**

**Vraag nr. 17
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS**

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel – Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel

(Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelfs een secundair gebouw aan de Belliardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het gecoördineerd antwoord dat binnen de Vlaamse Executieve verstrekt wordt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 18 van 17 november 1989 van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg – Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen 10 jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisaties van deze doelstelling ?
2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het gecoördineerd antwoord dat binnen de Vlaamse Executieve wordt verstrekt door de Voorzitter, de heer G. Geens.

Vraag nr. 19 van 20 november 1989 van de heer G. CARDOEN

Taalonderwijs – Regionale spreiding en gemeentelijke initiatieven

Uit recente krant artikels meen ik te mogen besluiten dat de Minister van Onderwijs bijzonder veel belang hecht aan de organisatie van taalonderwijs. Terecht, zou ik zeggen, als men weet dat Europa-1992 voor de deur staat.

Mag ik er op wijzen dat ontzettend veel van onze Vlaamse gemeentebestuurders in hun gemeente of regio een aantal initiatieven zouden willen nemen inzake taalleergangen.

Hoewel de inrichting ervan niet ten laste komt van de Vlaamse Onderwijsbegroting, stuiten gemeentebesturen die taalleergangen willen inrichten op wettelijk verzet.

Vindt de geachte Minister dit logisch ?

Op welke wijze kunnen de gemeentebesturen op eigen initiatief deze toestand verhelpen ?

Is de Minister zich bewust van het feit dat er in bepaalde regio's geen mogelijkheden bestaan om talen te leren ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid bevestigen dat ik inderdaad een zeer groot belang hecht aan de organisatie en uitbouw van ons taalonderwijs.

In het licht van deze bekommernis heb ik er in de schoot van de Vlaamse Executieve dan ook voor gepleit dat alle aanvragen tot oprichting van taalleergangen in bestaande instellingen, die voldoen aan de voorwaarden van inzonderheid de artikelen 11, 12 en 12bis van het koninklijk besluit nr. 461 van 17 september 1986, voor het schooljaar 1989-1990 zouden aanvaard worden.

In toepassing van het voormeld koninklijk besluit, met kracht van wet, is het vooralsnog echter niet mogelijk nieuwe instellingen voor onderwijs voor sociale promotie op te richten, althans voor zover de inrichtende macht aanspraak zou maken op subsidiëring of op erkenning van overheidswege. Daartoe dient, overeenkomstig artikel 24, § 3 van de wet van 29 mei 1959, niet alleen te worden voldaan aan de gewone voorwaarden maar dient in eerste instantie te worden voldaan aan de voorwaarden van het rationalisatie- en programmatieplan dat voor de betrokken sector van toepassing is.

Enkel een decreetgevend initiatief kan de huidige wettelijke situatie wijzigen.

Vraag nr. 20
van 20 november 1989
van de heer G. CARDOEN

Onderwijsdepartement – Opdrachten aan architecten en studie bureaus

Toen het onderwijsdepartement nog nationaal werd beheerd, hebben verschillende titularissen architecten en studie bureaus bij contract opdracht gegeven duidelijk gespecificeerde werken uit te voeren. Het GFRS diende deze studies geheel of gedeeltelijk bij de betrokkene te bestellen door middel van een bijakte, die de omvang van de te maken studie precies omschreef.

Vele van deze contracten kenden nog geen begin van uitvoering.

Thans verneem ik dat het Bestuur sommige van die toegewezen werken zelf ingestudeerd heeft en laat uitvoeren.

De bureaus die dergelijke opdrachten ontvingen, hebben in hun planning ruimte voorzien om aan de in het vooruitzicht gestelde oproep van het Bestuur, het passende en stipte gevolg te kunnen geven. Wellicht hebben zij een nutteloze daad van goed beheer gesteld, omdat de opdracht gedeeltelijk of volledig niet meer nodig is of niet meer kan uitgevoerd worden. Zij alleen dragen daarvan de kosten en de gevolgen, zonder enige compensatie.

Kan de geachte Minister, die inmiddels niet meer als opdrachtgever optreedt, mij meedelen of, en zo ja hoe in de volgende gevallen betrokken architecten en studie bureaus zullen worden vergoed :

- het uitblijven van een opdracht (is er overigens een termijn bepaald binnen welke een opdracht moet worden verleend ?) ;
- het uitvoeren van de opdracht door het Bestuur zelf of door een ander studie bureau of architect ?

Welke stappen dienen de benadeelden te zetten, om uitsluitel omtrent de mogelijke realisatie van de studie en een eventuele schadevergoeding te bekomen ?

Antwoord

De contracten gesloten met architecten en studie bureaus bepalen geen termijn binnen welke een aanvang van de opdracht moeten worden verleend.

Ingeval sedert geruime tijd geen begin van uitvoering aan het contract werd gegeven of het bestuur zelf of een ander architect of studie bureau de opdracht heeft uitgevoerd, kunnen betrokkenen zich tot de ARGO wenden om uitsluitel te bekomen omtrent de mogelijke realisatie van de studie of het bekomen van een eventuele schadevergoeding.

Mocht het geachte lid een specifieke zaak op het oog hebben zal het betrokken bestuur een nader onderzoek instellen.

Vraag nr. 21
van 20 november 1989
van de heer A. LARIDON

Gemeenschapsonderwijs – Quotering van de vakken godsdienst en niet-confessionele zedenleer

De wet van 29 mei 1959 houdend het Schoolpact, bepaalt in artikel 10 dat in het officieel lager onderwijs bij het vaststellen van de algemene uitslag rekening gehouden wordt met het cijfer dat de leerling behaald heeft voor godsdienst of voor niet-confessionele zedenleer.

Bepaalde scholen quoteren deze vakken op alle rapporten, die om de vier of zes weken ten behoeve van de ouders worden uitgereikt. In andere scholen komen deze vakken niet voor op de maandelijks of zeswekelijkse rapporten, maar worden ze enkel vermeld bij de proefwerken, die twee- of driemaal per jaar georganiseerd worden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze tweede werkwijze, waarbij de cursussen godsdienst en niet-confessionele zedenleer enkel vermeld worden als examenvak, in overeenstemming is met de geest van het Schoolpact ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat artikel 11 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving bepaalt dat in het officieel lager onderwijs bij het vaststellen van de algemene uitslag rekening wordt gehouden met het cijfer dat de leerling behaald heeft voor godsdienst of voor niet-confessionele zedenleer.

Artikel 8 van bovenvermelde wet van 29 mei 1959 bepaalt dat in het officieel lager onderwijs de lesrooster per week ten minste twee uren godsdienst en twee uren zedenleer omvat.

De ministeriële omzendbrief van 30 juli 1971 met betrekking tot het tijdsgebruik in het kleuter- en lager onderwijs bevat o.m. het leerplan van het lager onderwijs, waarin het vak godsdienst/zedenleer is opgenomen en de schikkingen om de leerlingen te beoordelen.

De algemene uitslag op het einde van het schooljaar vormt de som van de resultaten die de leerling per leervak behaald heeft voor dagelijks werk en voor de proefwerken. Het rapport, dat in de loop van het schooljaar ten behoeve van de ouders geregeld wordt uitgereikt, is een document waaruit o.m. blijkt of de leerling al dan niet regelmatig de lessen volgt en welke vordering hij maakt.

Naargelang in het rapport de beoordeling over de leerling wordt opgesteld hetzij in algemene bewoordingen hetzij per leervak afzonderlijk, dienen op het rapport ofwel geen ofwel alle vakken te worden vermeld die in het leerplan zijn voorgeschreven, inclusief het vak godsdienst/zedenleer.

Vraag nr. 24
van 21 november 1989
van de heer F. VERMEIREN

KB van 10 maart 1977 betreffende het toezicht in het kleuter- en lager onderwijs – Vergoeding voor middagtoezicht

Door artikel 6 van het koninklijk besluit van 10 maart 1977 betreffende het toezicht in het kleuter- en lager onderwijs wordt de vergoeding voor personen die toezicht houden tussen de middag vastgesteld op 125 frank per uur voor de houders van een pedagogisch diploma en 94 frank per uur voor de anderen. Sedert 1977 werden deze bedragen niet meer aangepast of geïndexeerd.

Kunnen de gemeenten deze bedragen aanpassen aan de gestegen levensduurte en is de Vlaamse Executieve bereid haar toelagen hiervoor te verhogen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat overeenkomstig artikel 12 van het koninklijk besluit van 10 maart 1977 alleen de inrichtende machten die tijdens het schooljaar 1974-1975 een hogere vergoeding dan respectievelijk 125 frank en 94 frank per uur betaalden, dit stelsel mogen aanhouden onder de voorwaarden in hetzelfde artikel bepaald.

Een verhoging van de toelagen voor middagtoezicht wordt momenteel niet overwogen.

De gemeenten echter kunnen, in het kader van de sociale voordelen, voor het middagtoezicht een bijkomende vergoeding uitbetalen, ongeacht de vergoeding voorzien bij artikel 6 van het koninklijk besluit van 10 maart 1977 betreffende het toezicht in het kleuter- en lager onderwijs.

Bij toepassing van artikel 33 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij artikel 16 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs, zijn de gemeenten in dat geval verplicht deze vergoeding eveneens toe te kennen voor de scholen van het vrij onderwijs en voor de scholen van het gemeenschapsonderwijs.

Vraag nr. 26
van 22 november 1989
van de heer P. BREYNE

Scholen voor bijzonder lager onderwijs – Prestaties paramedici

Het is een feit dat in de praktijk de meeste leerkrachten in scholen voor bijzonder lager onderwijs gedurende de middagpauze op de school moeten blijven, omwille van het verspreid karakter van hun woonplaats en de problemen die verbonden zijn aan het transport naar de woonplaats. In die zin is in dergelijke school de aanwezigheid van de leerlingen tijdens de middagpauze in feite te aanzien als een „normale aanwezigheid”.

In die omstandigheden zou ik de geachte Minister dank weten voor een antwoord op de vraag of de prestaties

van paramedici (verpleegsters, kinesisten, . . .) die 's middags toezicht houden op de leerlingen en bepaalde leerlingen, zoals zwakke type 2-kinderen, helpen bij het middagmaal, kunnen meetellen als gepresteerde tijd binnen hun opdracht van een bepaald aantal al dan niet klokuren.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna een overzicht te vinden van de prestaties van het paramedisch personeel, titularis van een door het Ministerie van Onderwijs gesubsidieerd ambt, die kunnen meetellen als gepresteerde tijd binnen hun opdracht.

1 Prestaties die uitsluitend binnen de normale aanwezigheid van de leerlingen kunnen worden verstrekt.

Met uitzondering van het leerlingtoezicht is dit het geval voor al de kindgebonden prestaties (ministeriële omzendbrief van 10 juli 1985 – hoofdstuk 1, punt 4.2.2. 6.2.).

2 Prestaties die zowel binnen als buiten de normale aanwezigheid van de leerlingen kunnen worden verstrekt.

Het gaat om de volgende prestaties :

- de klasseraad en het overleg ;
- het leerlingtoezicht ;
- de administratieve taken eigen aan de discipline ;
- de navorming ;
- de in-service-bijtscholing ;
- de pedagogische studiedagen (ministeriële omzendbrief van 10 juli 1985).

Het is dus duidelijk dat de prestaties van paramedici die 's middags toezicht houden op de leerlingen of deze helpen bij het middagmaal kunnen meetellen als gepresteerde tijd binnen hun opdracht, op voorwaarde dat :

- a) deze personeelsleden ook over een eigen middagpauze beschikking ;
- b) deze prestaties niet aangegeven worden als in aanmerking komende prestaties voor de toepassing van het koninklijk besluit van 10 maart 1977 betreffende het middagtoezicht in het kleuter- en lager onderwijs.

Vraag nr. 28
van 27 november 1989
van de heer A. LARIDON

Leerlingenvervoer – Aankoop van rijksbussen

Door de geachte voorgangers van de Minister, met name Ministers Van den Bossche en Chevalier, werd een dossier voor aankoop van 20 rijksbussen goedgekeurd. Dit dossier bleef echter hangen bij de Minister van Begroting.

Zou ik mogen vernemen :

- hoever het staat met die aangelegenheid ;
- welke initiatieven de Minister reeds genomen heeft in dit opzicht ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat ik om budgettaire redenen beslist heb geen rijksvoertuigen aan te kopen. Ik heb geen andere initiatieven genomen.

**Vraag nr. 30
van 27 november 1989
van de heer A. LARIDON**

Leerlingenvervoer – Rationalisatie per zone

Sedert jaren zag de Regering alle heil in het gerationaliseerd leerlingenvervoer per zone.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- welk percentage er aldus gerationaliseerd wordt ;
- in welke mate men verder gaat met bovenvermelde rationalisatie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat van het totaal voorgesteld krediet voor het leerlingenvervoer 1990 (afdeling 1, sectie 29 van 1.259,7 miljoen) 215,6 miljoen of 17,11 % bestemd is voor het zonaal leerlingenvervoer.

M.a.w. sedert de oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer werden in Vlaanderen 50 zones voor gemeenschappelijk leerlingenvervoer opgericht.

Men mag stellen dat

- het bussenbestand van alle netten in de zones met 25 % werd gerationaliseerd ;
- het aantal gereden kilometers is verminderd met 20 % à 25 % ;
- de kostprijs per leerling enorm is gedaald.

In samenspraak met mijn Collega van Openbare Werken en Verkeer wordt thans onderzocht op welke wijze de integratie van bijzondere autobusdiensten voor het ophaalvervoer van leerlingen in het openbaar autobusnet van de NMVB kan worden verwezenlijkt.

De evaluatie van een aantal experimenten binnen het zonaal leerlingenvervoer zal eerstdaags worden opge maakt.

**Vraag nr. 31
van 27 november 1989
van de heer A. LARIDON**

Leerlingenvervoer – Administratie

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke de plannen zijn voor de administratie van het leerlingenvervoer ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag betreffende de plannen voor

de administratie van het leerlingenvervoer kan ik het geachte lid meedelen dat een gedeelte van het personeel van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer en Beheer Rijksvoertuigen overgeheveld zal worden naar de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

In functie van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer voor het Buitengewoon Onderwijs (Wet 6 juli 1970) en in de zones (Wet 15 juli 1983) en het toezicht op de naleving van de wetgeving inzake leerlingenvervoer door de scholen van de verschillende netten blijven de provinciale diensten gedeconcentreerd met een personeelsbezetting in functie van het overblijvende werk.

Teneinde een degelijke en snelle service te verlenen aan de scholen en de te vervoeren leerlingen zal het personeel in de gedeconcentreerde diensten voor leerlingenvervoer worden betrokken in een proces van responsabilisering. Zij zullen vooral aandacht moeten besteden aan het vervoer van leerlingen uit het Buitengewoon Onderwijs en het Basisonderwijs.

**L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT**

**Vragen nrs. 9, 12, 6, 19, 7, 4, 80, 12, 5, 17, 9, 18
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS**

respectievelijk tot

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel – Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelfs een secundair gebouw aan de Belliardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

In verband met het Markiesgebouw, kan ik het geachte lid mededelen dat de eigenaar van het gebouw verantwoordelijk is voor het plaatsen van de vlaggemasten, gelet op het feit dat zij zullen bevestigd worden aan het gebouw. Ondanks herhaald aandringen van mijn diensten heeft de eigenaar deze werken tot op heden nog niet uitgevoerd. Daar werd inmiddels andermaal op aangedrongen.

Het gebouw aan de Boudewijnlaan werd nog niet overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap. Dit zal gebeuren op 17 januari 1990. Alle schikkingen zijn genomen om de nodige vlaggemasten aan te brengen vooraleer het gebouw zal worden betrokken.

Vraag nr. 11 van 20 november 1989 van de heer H. SUYKERBUYK

Diplomabijslag voor het gemeentepersoneel – Toekenningsvoorwaarden

Het koninklijk besluit van 18 januari 1974 bepaalt in welke omstandigheden aan het gemeentepersoneel een diplomabijslag mag worden verleend. De omschrijving is nogal summier.

Het diploma, waarvoor een bijslag wordt gevraagd, mag geen deel uitmaken van de vereisten om het ambt te bezetten dat het personeelslid bezet. Anderzijds moet het diploma dienstig zijn voor de uitoefening van het ambt.

De provinciale besturen hebben daaraan verschillende voorwaarden toegevoegd. De diplomabijslag wordt nogal eens geweigerd als het diploma werd behaald, nadat lessen ter voorbereiding tijdens de diensturen werden gevolgd. Bepaalde minimumvoorwaarden voor de bekwaamheidsakte worden ook gesteld.

Een en ander is niet ten onrechte, maar een verduidelijkende regeling dringt zich op om een jurisprudentie à la carte te voorkomen.

Kan de geachte Minister toezeggen ter zake initiatieven te nemen, met als uitgangspunt dat gevormde ambtenaren doorgaans hun diplomabijslag meer dan waard zijn ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik mij er ten volle van bewust ben dat de toepassing van het KB van 18 januari 1974 vrij uiteenlopend is. Artikel 148 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt echter dat geen enkele toelage of vergoeding toegekend mag worden dan binnen de grenzen van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen. Binnen de grenzen van deze bepalingen komt het de toezichhoudende overheid – voor de gemeenten in eerste instantie de Gouverneur – toe de toekenning van deze diplomabijslag te toetsen aan het algemeen belang, in casu de beginselen van een behoorlijk bestuur.

Het geachte lid gaat wellicht akkoord met het feit dat niet alle bekwaamheidsakten een even grote waarde hebben en dus tot de toekenning van een even grote diplomabijslag zouden kunnen leiden. Daarnaast zijn er ook voldoende bekwaamheidsakten waarvan de toegevoegde waarde zo miniem is dat ze niet kunnen leiden tot de toekenning van een diplomabijslag.

Teneinde tot een uniformiteit te komen is het inderdaad wenselijk verduidelikend en reglementerend op te treden. Ter zake zijn echter enkele problemen, zoals de veelheid en de diversiteit van de bekwaamheidsakten, en van de functies binnen gemeentelijke administraties. Een globale aanpak is derhalve aangewezen. Anderzijds is een en ander ook niet mogelijk zonder de volledige autonomie van de gemeentebesturen in te perken.

Vraag nr. 12 van 21 november 1989 van de heer J. VALKENIERS

Taalwetgeving – Toepassing te Gent

Als bijlage vindt de geachte Minister fotocopies van een Nederlandse en Turkse brief die op officieel papier van de stad Gent – Info stadsvernieuwing – aan inwoners van bepaalde Gentse wijken gestuurd werd.

We zijn van oordeel dat het Gentse College van Burgemeester en Schepenen artikel 11, paragraaf 1 van de taalwetgeving overtreedt. Ik citeer bovengenoemd artikel : „De plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek zijn uitsluitend in de taal van hun gebied...“.

Graag ontving ik het standpunt van de geachte Minister in deze zaak.

Antwoord

Het zal het geachte lid niet onbekend zijn dat m.b.t. de in zijn vraag behandelde aangelegenheid klacht werd neergelegd bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, die hierover advies dient uit te brengen, zoals bij de taalwetgeving bepaald. In die omstandigheden, acht ik het niet opportuun een standpunt in te nemen, dat op voornoemd advies zou vooruitlopen. Deze terughoudendheid, ook tot het formuleren van conclusies die in overeenstemming zouden zijn met deze van het geachte lid, wordt mede ingegeven door het advies dat de Raad van State heeft uitgebracht, weliswaar in de

context van de wetgeving betreffende de identiteitskaarten, doch niet zonder belang bij de beoordeling van de door de taalwetgeving beoogde objectieven :

„Het wezenlijke doel van die wetgeving bestaat erin het gebruik van de drie landstalen door de administratieve overheden te regelen, door te bepalen welke taal of welke talen gebruikt moeten worden in elk taalgebied of voor de zaken die in elk van die gebieden gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn, en door voor bepaalde gemeenten een bijzondere regeling vast te stellen. Die wetgeving regelt wel op dwingende wijze het gebruik van de landstalen, maar regelt in beginsel niet het gebruik van vreemde talen door het bestuur. Uit artikel 23 van de Grondwet volgt trouwens dat de eis dat er een wet moet zijn, geldt om voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken, het gebruik te regelen van de in België gesproken talen.”

Vraag nr. 13
van 23 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Taalwetgeving – Toepassing te Gent

Volgens artikel 11, paragraaf 1 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966, houdende coördinatie van het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten de plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied stellen.

Wij zijn zo vrij er de aandacht van de geachte Minister op te vestigen dat de Burgemeester, het College en de Gemeenteraad van Gent de taalwetgeving overtreden wanneer ze Turkse borden op een speelplein plaatsen.

Hierna citeren we drie alinea's uit het antwoord van de Burgemeester van Gent op een protest inzake deze materie.

3.¹¹ De plaatsing van een plakkaat met een Nederlandse en een Turkse tekst in een noodspeelplein ingericht in de wijk Geuzenberg te Gent kadert in een aantal beleidsbeslissingen genomen ingevolge een plots gerezen spanning tussen de autochtone en de gastarbeidersbevolking in bedoelde wijk.

Het noodspeelplein werd ingericht om tegemoet te komen aan klachten van geluidsoverlast door spelende kinderen vanwege de aldaar gevestigde autochtone bevolking. Vermits het over een niet-bewaakt speelplein gaat was het noodzakelijk aan de bevolking te signaleren dat de Stad Gent niet verantwoordelijk is voor ongevallen.

Anderzijds is het zo dat een groot gedeelte van de aldaar wonende Turkse ouders, geen woord Nederlands verstaat en zich enkel op zijn kinderen kan verlaten om met de Vlaamstalige bevolking in contact te treden. . . .“

Ik vestig de aandacht van de Minister op het volgende :

1. de ANV-brief was ook gericht aan de gemeenteraadsleden die hiervan geen kennis kregen ;
2. naar aanleiding van een decreet van de Vlaamse

Raad mag „Vlaamstalig” niet meer gebruikt worden ;

3. de Burgemeester past de taalwet niet toe.

Hij begaat aldus drie wetsovertredingen.

Gaarne kreeg ik het standpunt van de geachte Minister in deze zaak.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar het antwoord dat ik heb verstrekt op zijn vraag nr. 12 van 21 november 1989.

Vraag nr. 15
van 5 december 1989
van de heer W. VAN RENTERGHEM

Politiekorpsen – Vergoeding voor permanentiedienst

In 88 Belgische gemeenten (op 589 gemeenten) neemt een politiekorps een permanentiedienst van 24 uur op 24 uur waar. In Vlaanderen zijn dit 53 korpsen op een totaal van 308 gemeenten (17 procent). Alle 19 korpsen van het Brusselse Gewest nemen een permanentiedienst (100 procent) waar. In Wallonië zijn er 16 korpsen op een totaal van 262 gemeenten met een permanentiedienst (6 procent).

De Waalse Gewestraad zal de gemeentebesturen financieel steunen en/of belonen als hun politiekorps een permanentiedienst waarneemt. Het decreet van het Waalse Gewest van 20 juli 1989 tot vaststelling van de regelen inzake algemene financiering van de Waalse Gewesten bepaalt dat 32,5 procent van de algemene dotatie naar de gemeenten van eerste categorie gaat. Dit geldt voor Luik en Charleroi (artikel 6). De gemeenten van tweede en derde categorie ontvangen 67,5 procent van de algemene dotatie (artikel 7). 1 procent van het in artikel 7 vermelde aandeel gaat naar de veiligheid.

Elke gemeente die met een permanentiedienst belast is, geniet een forfaitaire dotatie van 1 miljoen frank. Ze vermindert met de helft wanneer de permanentiedienst in samenwerking met de rijkswacht wordt georganiseerd.

Samen met verschillende gemeenten een permanentiedienst houden heeft tot gevolg dat de forfaitaire dotatie omgeslagen wordt over elke gemeente bij gelijke aandelen. Het saldo van de voor die maatstaf bestemde som wordt omgeslagen over de gemeenten naar verhouding van het aantal politieagenten boven het aantal agenten verkregen indien het wordt berekend :

- voor de gemeenten van tweede categorie één politieagent voor 700 inwoners ;
- voor de gemeenten van derde categorie één politieagent voor 1000 inwoners.

Het Waalse Gewest heeft dus voor de eerste keer het aspect „politiekorps” in aanmerking genomen voor de vaststelling van de dotatie voor de gemeenten uit het Gemeentefonds.

Desbetreffende mocht ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of al dan niet een gelijkaardige regeling kan worden toegepast in het Vlaamse Gewest en wanneer in voorkomend geval de Vlaamse gemeenten die een permanentiedienst van de politiedienst inrichten, daarvoor op een geldelijke tegemoetkoming kunnen rekenen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar het antwoord dat ik heb verstrekt op vraag nr. 2 van 25 oktober 1989, dat op dezelfde aangelegenheid betrekking heeft.

Vraag nr. 16 van 5 december 1989 van de heer J. VAN EETVELT

Subsidies voor werken aan ondergeschikte besturen – Stand van zaken

Naar ik verneem uit de beleidsnota van de geachte Minister, overtreffen de jaarlijkse ingediende subsidieaanvragen, de nog steeds ter beschikking gestelde financiële middelen in het kader van subsidies voor werken aan ondergeschikte besturen.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. voor welk totaalbedrag en voor welke dossiers, met de respectieve bedragen, de principiële belofte van toelage reeds werd gegeven ;
2. voor welk totaalbedrag en voor welke dossiers met de respectieve bedragen, sedert 1 januari 1988 de vaste belofte van toelage werd verleend ;
3. voor welk totaalbedrag en voor welke dossiers met de respectieve bedragen, nog geen principiële belofte van toelage werd afgegeven.

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 16 van 5 december 1989, wil ik de aandacht van het geachte lid vooreerst vestigen op het bestaan van een subsidieprocedure geregeld bij besluiten van de Vlaamse Executieve van 28 oktober 1987 en van 21 juni 1989. De procedure bepaalt o.m. :

- dat het Vlaamse Gewest pas tussenkomt op het ogenblik van de subsidieaanvraag op basis van een ontwerpdossier ;
- dat de bevoegde Gemeenschapsminister een belofte van toelage verleent op zicht van de ontwerpbundel en dat deze handeling een vastlegging impliceert op basis van de geactualiseerde raming van de werking ;
- dat de bevoegde Gemeenschapsminister de aanbestedingsbundel goedkeurt en de reeds genomen vastleggingen aanpast in functie van het bedrag van de laagste regelmatige bieding.

De subsidieprocedure heeft aldus de principiële belofte afgeschaft.

Voor wat betreft de concrete totaalbedragen die het geachte lid wenst te vernemen, zullen deze hem rechtstreeks worden overgemaakt, gelet op de omvang en de statische aard van deze informatie.

Vraag nr. 17 van 8 december 1989 van de heer H. VAN DIENDEREN

Samenwerking tussen politiekorpsen – Dotaties aan gemeenten

Het decreet van 20 juli 1989 tot vaststelling van de regelen inzake algemene financiering van de Waalse gemeenten voorziet in artikel 22 in een aantal dotaties aan gemeenten met betrekking tot hun politiediensten. De omvang van de dotatie is verschillend naargelang de bedoelde gemeentelijke politiedienst opteert voor de uitvoering van zijn taken al dan niet samen te werken met andere politiekorpsen (met andere gemeentelijke korpsen of met de rijkswacht).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Bestaat er in het Vlaamse Gewest een soortgelijke maatregel ?
2. Zo niet, meent de Minister dat de invoering ervan niet kan bijdragen tot een efficiëntere werking van de gemeentelijke politiekorpsen ?

Antwoord

Betreffende de door het geachte lid bedoelde problematiek verwijs ik naar het antwoord dat ik heb verstrekt op de gelijkaardige vraag nr. 2 van 25 oktober 1989 van de heer L. De Groot.

J. SAUWENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 21 van 24 november 1989 van de heer H. VAN DIENDEREN

Veerdiensten – Stand van zaken

Ik meen dat er in Antwerpen nog vier veerdiensten bestaan : Hoboken-Kruikebeke, Hoboken-Basel, Liefkenshoek en Lillo-Doel.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wie precies baat de veerdiensten uit ?
2. Welke zijn de voornaamste contractuele voorwaarden ?
3. Welke zijn de verschillende kosten voor het Gewest ?
4. Bestaan er nog plannen om sommige diensten af te schaffen of de gebruikers te doen betalen ?

5. Hoeveel personen (totaalcijfer) maakten de jongste vijf jaren van elk van de veerdiensten gebruik ?

Antwoord

In de regio Antwerpen bestaan drie veerdiensten :

1. Hoboken-Kruike
2. Bazel-Hemiksem (niet : Hoboken-Bazel)
3. Liefkenshoek-Doel-Lillo (d.w.z. één veer en geen twee zoals gesteld door het geachte lid).

1. Wie precies baat de veerdiensten uit ?
NV Flandria uit Antwerpen.
2. Welke zijn de voornaamste contractuele voorwaarden ?

Het laatste contract dat met de NV Flandria voor de veerdienst :

- Bazel-Hemiksem werd gesloten, ging in op 1 mei 1978 en had als einddatum 31 juli 1989.
- Hoboken-Kruike : hier ging het laatste contract in op 1 oktober 1978 met als einddatum 30 september 1987.
- Lillo-Liefkenshoek-Doel : hier ging het laatste contract in op 1 oktober 1980 en verstreek op 30 september 1989.

3. Welke zijn de verschillende kosten voor het Gewest ?

De exploitatie tot op heden gebeurde op basis van de volgende prijzen (basis : 1 januari 1989).

- Hoboken-Kruike : jaarbedrag : ca. 75 miljoen frank (incl. BTW)
- Bazel-Hemiksem : jaarbedrag : ca. 78 miljoen frank (incl. BTW)
- Lillo-Liefkenshoek-Doel : jaarbedrag : ca. 78 miljoen frank (incl. BTW)

4. Bestaan er nog plannen om sommige diensten af te schaffen of de gebruikers te doen betalen ?

Voorerst dient een onderscheid gemaakt tussen de veren Lillo-Liefkenshoek-Doel enerzijds en Hoboken-Kruike en Bazel-Hemiksem anderzijds.

Voor eerstgenoemde veer (Lillo-Liefkenshoek-Doel) zal het huidige contract worden verlengd tot het ingebruik nemen van de in aanbouw zijnde Liefkenshoektunnel.

Inmiddels zal worden onderzocht welke opties er alsdan zullen moeten worden genomen :

- óf het verder exploiteren van deze veer, volgens nog nader te bepalen voorwaarden,
- óf het volledig afschaffen en het vervangen door bijvoorbeeld een „Shuttlebus” voor fietsers en voetgangers of een ander alternatief.

Voor beide laatstgenoemde veren (Hoboken-Kruike en Hemiksem-Bazel) is het niet de bedoeling

deze beide veren af te schaffen. Wel maken deze beide veren heden het voorwerp uit van onderhandelingen tussen mijn bestuur en de veerexploitant om tot een verlenging van beide contracten te komen.

5. Hoeveel personen (totaalcijfer) maakten de jongste vijf jaar van elk van de veerdiensten gebruik ?

- a) Lillo-Liefkenshoek-Doel : Gemiddeld aantal gebruikers per jaar : 170.000 vervoerde reizigers
- b) Hoboken-Kruike : Gemiddeld aantal gebruikers per jaar : 500.000 vervoerde reizigers
- c) Bazel-Hemiksem : Gemiddeld aantal gebruikers per jaar : 300.000 vervoerde reizigers

Aanvullend antwoord

Vooraleer in te gaan op zijn vraag wens ik het geachte lid er op te wijzen dat afwaarts de Temsebrug niet vier maar drie veerdiensten voorkomen op de Schelde.

Het noorderveer Lillo-Liefkenshoek-Doel doet immers twee plaatsen op de linkeroever aan alvorens de overtocht naar Lillo te maken.

De zuiderveren zijn Bazel-Hemiksem en Hoboken-Kruike.

1. Ingevolge de wet van 8 augustus 1988 behoort de exploitatie van de openbare veren tot mijn bevoegdheid. Voorheen vielen alle openbare veren onder de nationale bevoegdheid van de Minister van Openbare Werken, behoudens een veer, met name Hoboken-Kruike dat onder de bevoegdheid viel van de Minister van Verkeerswezen.
2. De exploitatie van de veren waarover wordt geïnformeerd gebeurt sinds vele jaren door de NV Flandria.

De afvaarten (in principe om het half uur) geschieden voor de zuiderveren volgens een vast uurrooster dat aanvangt om 5 u in de morgen om te eindigen om 22 u 45 voor Bazel-Hemiksem of 23 u 45 voor Hoboken-Kruike. Voor het noorderveer is het beginuur 5 u 40 en het einduur 19 u 55. Voor dit veer zijn de overvaarten meer gespreid.

De overvaarten zijn gratis voor de gebruikers.

De veerboten, voorzien van een Lloyds-certificaat, hebben een capaciteit van 200 personen waarvan 125 met fiets- of bromfiets. De boten zijn voorzien van een VHF-inrichting en een radarapparaat. Ze worden bemand door ervaren personeel.

3. Momenteel wordt met de veerexploitant onderhandeld om met ingang van 1 januari 1989 voor de zuiderveren en met ingang van 1 januari 1990 voor het noorderveer een nieuwe overeenkomst af te sluiten voor de voortzetting van de exploitatie voor een periode van resp. 6 en 2 jaar.

Het afsluiten van deze nieuwe akkoorden is niet zo eenvoudig aangezien voor de veren Bazel-Hemiksem en Lillo-Liefkenshoek-Doel een rechtsgeding loopt over de herwaardering van het ingezette veermaterieel. Ook voor het veer Hoboken-Kruike

waarvoor de laatste overeenkomst is beëindigd sinds 3 oktober 1987 wordt nog onderhandeld door de nationale overheid, om tot een aanvaardbare vergoeding te komen voor het verleden.

Het is derhalve onvermijdelijk dat de besprekingen voor de nieuwe overeenkomsten vanaf 1 januari 1989 en 1 januari 1990 worden gevoerd in functie van de verwachtingen die zowel de veerexploitant als de overheid hebben inzake het vorderen van de rechtszaak.

Het is dus momenteel niet opportuun een bedrag van de verschillende kosten voor het Gewest voorop te stellen teneinde de verdere onderhandelingen over de vergoeding niet te hypothekeren.

4. Op dit ogenblik wordt niet overwogen om sommige diensten af te schaffen of de gebruikers hiervoor te doen betalen. De duur voor de overeenkomst voor het veer Lillo-Liefkenshoek-Doel is wel beperkt tot 2 jaar rekening houdend met de ingebruikneming van de tunnel waardoor een eventuele verdere exploitatie zal moeten worden gezien in het kader van het toerisme. Hierdoor kan alsdan een tussenkomst vanwege de gebruikers niet a priori worden uitgesloten.
5. Het aantal personen dat gebruik heeft gemaakt van de veerdiensten kan geraamd worden als volgt :

Bazel-Hemiksem :	280.000 per jaar
Hoboken-Kruikeke :	480.000 per jaar
Lillo-Liefkenshoek-Doel :	165.000 per jaar.

Vraag nr. 23
van 28 november 1989
van de heer W. CORTOIS

De Zenne in Vilvoorde – Voltuoiing van de rechtstrekking en de overwelving

De Zenne loopt op het grondgebied van Vilvoorde door woonkernen, een ziekenhuiszone en langs een belangrijke school. De geachte Minister weet dat ze totaal vervuild is, soms onuitstaanbare geuren verspreidt, nu en dan letterlijk brandt. Daarenboven is zij sinds 1969 tot vijfmaal toe buiten haar oevers getreden.

Begin 1980 werd de Dienst Kolenafvoerkanalen gelast met de rechtstrekking en de overwelving van de Zenne in vijf fasen.

De eerste drie fasen, over een lengte van circa achthonderd meter zijn uitgevoerd. De fasen vier en vijf, met een totale lengte van tweehonderdzesig meter, dienen nog verwezenlijkt te worden. Daarenboven dient de huidige Zennebocht gedempt te worden. Zolang de laatste twee fasen niet voltooid zijn, dienen de reeds aangegane zware investeringen gewoon tot niets.

Kan de geachte Minister mij mededelen wanneer hij in de nodige kredieten zal voorzien om dit project volledig af te werken ? Het zou onbegrijpelijk zijn dat

de honderden miljoenen die reeds zijn geïnvesteerd op het vlak van woon- en leefmilieu tot absoluut geen rendement leiden. Men mag er toch van uitgaan dat de overheid een begonnen project voltooit.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het inderdaad in mijn bedoeling ligt de vroeger aangevatte werken aan de Zenne te Vilvoorde voort te zetten.

De belangrijke uitgaven, die de afwerking van dit project vereisen, kunnen evenwel niet onmiddellijk op de begroting van mijn departement gevonden worden. Derhalve heb ik mij genoodzaakt gezien het project niet voor uitvoering in 1990 in aanmerking te nemen. Bij het opmaken van de begroting voor 1991 zal nagegaan worden in hoeverre de mogelijkheid bestaat binnen de gestelde prioriteiten hierin voor deze werken een krediet op te nemen.

Vraag nr. 24
van 30 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Nieuw traject van rijksweg 17 – Stand van zaken

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoever zijn de onderhandelingen reeds gevorderd tussen de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewes-’texecutieve over de heraanleg (omleiding) van de rijksweg 17 Riemst-Visé ?
2. Wat is het standpunt van de Vlaamse Executieve in deze materie ? Uit persberichten blijkt dat voor het nieuwe traject ook op Limburgs grondgebied een aantal huizen in de deelgemeente Zichem-Zussen-Bolder van Riemst zouden dienen te verdwijnen.
3. Werde er al overeenstemming bereikt over het precieze traject ? Zo ja, hoe ziet dit eruit ?
4. In hoeverre werd een omleidingsweg overwogen, geheel op Luiks grondgebied, lopende tot aan de provinciegrens ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de hierna volgende inlichtingen te verstrekken.

Tot dusver werden alleen informele besprekingen gevoerd tussen de betrokken wegendiensten van Limburg en Luik over een mogelijke omleiding van de rijksweg 17 Riemst-Visé. Deze besprekingen hebben nog niet geleid tot concrete voorstellen voor een precies traject. Er werden dan ook nog geen onderhandelingen ter zake gevoerd tussen de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewesexecutieve.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING**

**Vraag nr. 15
van 30 november 1989
van de heer M. SCHOETERS**

Begroting van Openbare Werken en Verkeer – Federalisering

Het jaar 1989 is het eerste waarin het Vlaamse Gewest de volle verantwoordelijkheid moet dragen in de materie Openbare Werken en Verkeer.

Om de investeringsuitgaven te kunnen dragen heeft de nationale overheid in de financieringswet voorzien in het overhevelen van betalingsmiddelen. In dit verband kreeg ik van de geachte Minister graag antwoord op de volgende vragen voor elk van de volgende materies :

- a) wegen
- b) waterwegen en havens
- c) openbaar vervoer

1. Hoeveel betalingsmiddelen zijn in 1989 door de nationale overheid beschikbaar gesteld ?
2. Welke betalingen zijn in 1989 door het Vlaamse Gewest gedaan per 31 oktober 1989 ?
3. Zijn de vrijgegeven vastleggingskredieten voor 1989 bepaald in verhouding tot de betalingsmiddelen toegerekend door de nationale overheid ? Zo niet, wat is de bestemming van het overschot ?
4. Wordt het vastleggingskrediet voor 1990 verhoogd, indien zou blijken dat per 31 december 1989 een overschot aan betalingsmiddelen bestaat voor de investeringsbegroting ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

1. Zoals dit het geachte lid ongetwijfeld bekend is, dient er een wezenlijk onderscheid te worden gemaakt, tussen enerzijds de afzonderlijke bedragen, vermeld in bijlage bij de toelichting op de bijzondere wet van 16 januari 1989 en anderzijds de afzonderlijke kredieten, ingeschreven in het decreet houdende de uitgavenbegroting 1989 gestemd door de Vlaamse Raad.

Aangezien de deelgebieden in het federaal georganiseerd België een volstrekte uitgaven-autonomie hebben, is er in principe geen band tussen deze afzonderlijke gegevens. De begroting van 1989 van de Vlaamse Gemeenschap was evenwel een over-

gangsbegroting, waarbij uit oogpunt van continuïteit de herschikkingen beperkt bleven, zodat een vergelijking nog enige zin behoudt.

Concreet werd voor de bepaling van het basisbedrag, bedoeld in artikel 15 van de financieringswet (19,5 104 miljard frank toepassing basisbedrag, voor het Vlaams Gewest) opgenomen :

- uit de begroting Openbare Werken (investerings Waterwegen + Wegenfonds) 15.725,4 miljoen frank
- uit de begroting Verkeerswezen (deel bestemd voor investeringen inzake Openbaar Vervoer) 1.315,4 miljoen frank

Aangezien het basisbedrag, vermeld in artikel 15 maar voor één derde in het jaar 1989 (in de vorm van annuïteiten) en met een definitieve inhouding van 2,1 % werd ter beschikking gesteld, resulteert hieruit dat als betalingsmiddelen voor het jaar 1989 werden overgedragen (in de vorm van annuïteiten)

ex-Openbare Werken (deel Wegenfonds + Waterwegen)	5.131,7 miljoen frank
ex-Verkeerswezen (deel Openbaar Vervoer)	429,7 miljoen frank
Totaal :	5.561,4 miljoen frank

In de begroting-1989 gestemd door de Vlaamse Raad waren opgenomen als gesplitste ordonnanceringkredieten voor de overeenkomstige investeringen :

Titel II, sector 13 - deel 1 (Openbare Werken)	6.441,1 miljoen frank
Titel II, sector 12 - sectie 51 (Verkeerswezen)	564,6 miljoen frank
Totaal :	7.005,7 miljoen frank

Het verschil tussen beide gegevens illustreert de autonomie van het Gewest : enerzijds werd het investeringsprogramma opgetrokken, anderzijds werd voorzien dat het betalingsritme van dit opgetrokken investeringsprogramma sneller zou verlopen dan vooropgesteld in de financieringswet.

2. In totaal werden er tot op 31 december 1989 volgende ordonnanceringsofdrachten (in duizenden franken) gegeven :

ex-sector Openbare Werken :	4.880.311,4
ex-sector Verkeerswezen :	309.263,7
Totaal :	5.189.575,1 (74,1 % van het begrote cijfer)

3. De beperking van de vrijgave tot 80 % van het algemeen investeringsprogramma voor het jaar 1989 van de Vlaamse Gemeenschap, waaronder de kredieten vallen, waarop het geachte lid doelt, had onder meer tot doel de betalingen te laten overeenstemmen met de door de nationale Overheid toegekende betalingsmiddelen en op deze wijze een ontsporing van de begroting te vermijden.
4. Het vastleggingskrediet 1990 werd dusdanig be-

paald, dat rekening houdend met de overdracht van ordonnanceringskredieten, beschikbaar ten gevolge van de slechts gedeeltelijke vrijgave van het investeringsprogramma in 1989, er een evenwicht bestaat tussen de overgedragen betalingsmiddelen en de contractuele verplichtingen. Het is het geachte lid ongetwijfeld bekend dat het saldo van de ordonnanceringskredieten via het decreet op het bijblad 1989 overgedragen werd naar 1990, zodat deze integraal ter beschikking blijven van het investeringsprogramma.

**L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING
EN HUISVESTING**

**Vraag nr. 7
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES**

***Subsidiering internationale congressen te Brussel in 1989
– Bescherming Nederlandstalig karakter***

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congreestaal toegelaten...)

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen

of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?

- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Daar dezelfde vraag gericht werd tot alle leden van de Vlaamse Executieve, is het wenselijk dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve dienaangaande een gezamenlijk antwoord verstrekt.

Derhalve moet ik het geachte lid verwijzen naar dit gezamenlijk antwoord, dat door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve zal gegeven worden.

**Vraag nr. 8
van 9 november 1989
van de heer M. DIDDEN**

Nieuwe Grindmaatschappij te Maasmechelen – Onderzoek naar de inrichting van de groeve als spaarbekken

Enige tijd geleden kreeg ik een antwoord op mijn vraag in verband met de inrichting als spaarbekken van de groeve van de Nieuwe Grindmaatschappij te Maasmechelen. De geachte Minister vermeldt in zijn antwoord dat er nog steeds een onderzoek loopt naar deze mogelijkheid.

Graag had ik vernomen wie met dit onderzoek belast is en binnen welke termijn dit onderzoek zal beëindigd worden. Het kan toch niet dat eindeloos verwezen wordt naar onderzoeken zonder dat de Executieve of de bevoegde Minister tot besluiten komt. Ik zou derhalve gaarne de besluitvormingsprocedure met betrekking tot deze aangelegenheid willen kennen.

Antwoord

Het bij KB d.d. 1 september 1980 goedgekeurde Gewestplan Limburgs Maasland voorziet een herbestemming als agrarisch gebied van de groeve NGM te Maasmechelen. Op vraag van de Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid het waterbeleid behoort, is in het verleden ook de mogelijkheid opgehouden om deze groeve te benutten als spaarbekken van het gesloten type in functie van de drinkwatervoorziening. Deze mogelijkheid is onder meer weergegeven in het rapport van de Technische Grindcommissie.

Het vrijwaren van deze herbestemming impliceert evenwel een wijziging van het gewestplan. Tot op heden zijn daartoe geen initiatieven genomen zodat de voorzieningen van het gewestplan – een landbouwherbestemming – thans de basis zijn voor het verlenen van verdere vergunningen.

Vraag nr. 9
van 9 november 1989
van de heer G. JANZEGERS

Ondergrondse werken voor de TGV – Vergunningsplicht

Door sommigen wordt de idee naar voren geschoven de TGV ondergronds aan te leggen. Zij menen hierdoor tegemoet te kunnen komen aan een deel bezwaren op het vlak van lawaaihinder, ruimtebeslag en dergelijke. Hierbij wordt onder meer verwezen naar Groot-Brittannië waar de „flitstrein”, onder druk van de plaatselijke bevolking, voor het grootste gedeelte van zijn traject, ondergronds zal sporen.

Los van de bedenking dat men eerst de noodzakelijkheid van een dergelijk project als de TGV moet onderzoeken binnen de krijtlijnen, getrokken door het Vlaamse Regeerakkoord van 14 februari 1989 en door de motie van de Vlaamse Raad van 23 maart 1989, zou ik graag van de geachte Minister willen vernemen of ondergrondse werken vergunningsplichtig zijn en of deze werken al dan niet een wijziging van het gewestplan noodzakelijk maken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende inlichtingen te verstrekken.

Het aanleggen van een ondergrondse lijn voor de TGV behoeft wel degelijk een vergunning. Deze handeling valt immers onder toepassing van artikel 44.1 van de stedenbouwwet. Daarin wordt bepaald wat onder bouwen wordt verstaan :

„Onder bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen wordt verstaan het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steun vindt ten behoeve van de stabiliteit, en bestemd is om ter plaatse te blijven staan, al kan zij ook uit elkaar genomen of verplaatst worden”.

Bijgevolg vallen ook ondergrondse werken onder deze bepaling.

Deze handeling zal op bepaalde plaatsen tevens onderhavig zijn aan artikel 44.3, daar waar deze bepaling de reliëfswijziging vergunningsplichtig stelt. Dit punt 3 is echter van bijkomstige aard, in deze zin, dat niet de gehele ondergrondse handeling als reliëfswijziging kan beschouwd worden.

Bij de eventuele aanleg van een ondergrondse TGV-lijn kan het ook mogelijk zijn dat het gewestplan dient gewijzigd te worden, bijvoorbeeld wanneer het te bouwen tracé buiten de bestaande tracés valt. Immers artikel 4 van desbetreffend KB van 23 december 1972 bepaalt in punt 9.0. dat hoofdverkeersvoorzieningen, waaronder de spoorwegen ressorteren, dienen aangeduid te worden op het plan. Gevolg van de aanleg van dergelijke spoorlijn is ook dat reservatie- en/of erfdiensbaarheidsgebieden geschapen worden. Deze dienen krachtens artikel 3 van hetzelfde KB eveneens in overdruk op het gewestplan aangebracht te worden. Deze gebieden leggen immers beperkingen op aan

sommige handelingen en werken (zie artikel 18), en hebben een weerslag op de ruimte, bovengronds.

Vraag nr. 10
van 9 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Hoogbouwinfrastructuur – Bouwvergunningen

Graag vernam ik van de geachte Minister welke, op welke datum, en door wie, bouwvergunningen werden aangevraagd en dit sinds eind 1983, voor masten, torens of hoogbouwinfrastructuur dienstig voor telecommunicatie, nutsvoorzieningen, verkeersgeleiding enzovoort gelegen in Vlaams-Brabant.

Welke van deze bouwvergunningsaanvragen werd geweigerd ? Welke diensten van welke besturen gaven bij elke aanvraag hun advies, welk was hun advies en wie weigerde uiteindelijk de vergunning ? Welke van deze bouwvergunningsaanvragen, waarvoor aldus een bouwvergunning werd verleend werd ingewilligd en in welke bestemmingsgebieden op het gewestplan komt de vergunde bedoelde hoogbouwinfrastructuur voor ? Voor de vergunde werken vernam ik graag welke diensten van welke besturen advies verleenden, welk het advies van elk van deze diensten was en welk advies de doorslag gaf ?

Ik verzoek de geachte Minister mij een gedetailleerd antwoord te verschaffen met nauwkeurig antwoord op elk der vragen en een nauwkeurige lokalisatie van de plaats waar het vergunningsplichtig werk had moeten komen.

Antwoord

Als antwoord op haar bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat hieromtrent door mijn administratie geen statistische gegevens worden bijgehouden.

Derhalve verkeer ik in de onmogelijkheid de door het geachte lid gevraagde gegevens te verstrekken.

Vraag nr. 11
van 9 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Wet van 29 maart 1962 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw – Commissies van Advies

Binnen de drie maanden na de installatievergadering van het nieuwe schepencollege dient in gemeenten met meer dan 10.000 inwoners de Gemeentelijke Commissie van Advies, zoals bedoeld in artikel 19 van de wet van 29 maart 1962 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, aangepast te worden.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij te willen mededelen in welke gemeenten in het arrondissement Leuven :

- a) voornoemde Commissie op 9 oktober 1988 bestond ;

- b) voornoemde Commissie op 9 oktober 1988 werd ingesteld ;
- c) voornoemde Commissie op 9 oktober 1988 en binnen de drie maanden na de installatievergadering van het (nieuwe) schepencollege werd aangepast ;
- d) voornoemde Commissie nog niet werd ingesteld of aangepast niettegenstaande dit reeds had moeten gebeuren ;
- e) een officieuze Commissie van Advies werd opgericht, gelet op het feit dat de gemeente geen 10.000 inwoners telt ?

Mag ik de Minister tevens verzoeken mij de samenstelling en de datum van aanpassing te willen mededelen van de verschillende Regionale Commissies van Advies die in (de provincie) Vlaams Brabant werkzaam (zouden moeten) zijn ?

Kan' de Minister mij mededelen of hij initiatieven neemt om ook in gemeenten met minder dan 10.000 inwoners, verplicht een Commissie van Advies in te stellen ?

Antwoord

Gevolggend aan haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Op 9 oktober 1989 bestonden de volgende Gemeenschappelijke Commissies van Advies ter zake in het arrondissement Leuven :

	Instelling	Benoeming van de leden
Lubbeek	17.07.1981	12.04.1985
Leuven	26.03.1981	19.03.1985
Aarschot	17.07.1981	29.03.1984
Kortenberg	11.08.1982	23.10.1987
Tienen	10.02.1981	–

Na 9 oktober 1989 werd er geen enkele nieuwe Commissie ingesteld in het arrondissement Leuven. Enkel voor de gemeente Aarschot werden tot nu toe nieuwe leden benoemd (ministerieel besluit van 26 september 1989).

Op te merken valt dt de gemeenten onder de 10.000 inwoners wettelijk niet verplicht kunnen worden om een Commissie op te richten. Mijn bestuur heeft geen kennis van gemeenten onder de 10.000 inwoners die een officieuze Commissie van Advies voor de ruimtelijke ordening en stedebouw zouden opgericht hebben.

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er voor Vlaams Brabant slechts één Regionale Commissie van Advies voor de ruimtelijke ordening bestaat. Deze Commissie werd officieel samengesteld op 6 mei 1987 (BS, 5 december 1987).

Sedertdien werden meermaals nieuwe leden benoemd ter vervanging van de leden die ambtshalve ontslag namen of overleden waren. De laatste benoemingen gebeurden op 3 augustus 1988.

Op 9 oktober 1989 heb ik de heer Gouverneur verzocht

een dubbele lijst te willen, voordragen ter vervanging van de leden van de privé-sector die ambtshalve ontslag hebben genomen.

En op 7 november 1989 schreef ik de heer Gouverneur om in kennis gesteld te worden van de leden van de openbare sector die wegens ambtshalve ontslagname moeten vervangen worden.

Aan de verplichting voor gemeenten met meer dan 10.000 inwoners om een Commissie van Advies in te stellen werd veelal geen gevolg gegeven. Er is trouwens ook geen sanctie in de wet voorzien voor de niet-oprichting. Ik ben echter de mening toegedaan dat een gemeente, die een ernstig ruimtelijk beleid wenst te voeren met inachtneming van de principes van de openbaarheid van bestuur, niet verplicht hoeft te worden een Commissie van Advies op te richten, maar daartoe zelf een initiatief neemt.

Vraag nr. 16 van 13 november 1989 van mevrouw N. MAES

St.-Baafskathedraal te Gent – Nieuw glasraam

Naar verluidt zal er in de St.-Baafskathedraal te Gent een nieuw glasraam worden geplaatst, gemaakt door het kunstenaarsduo Mestdagh-Meyvaert. In zijn artikel in De Standaard van 9 september 1989 noemt R.H. Marijnissen het ontwerp „een schoolvoorbeeld van ouderwetse moderniteit”, waardoor een nationaal monument wordt verminkt.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

- Werd de Commissie van Landschappen en Monumenten op de hoogte gebracht van dit initiatief ?
- Heeft de bevoegde Commissie dit ontwerp beoordeeld ? Zo ja, wat was het resultaat van deze beoordeling ? Zo nee, is de Minister van oordeel dat de Commissie haar verantwoordelijkheid moet opnemen inzake dit openbaar gemeenschappelijk erfgoed ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen pas op 4 november 1989 om advies werd gevraagd (brief verstuurd op 7 november 1989 en op 8 november 1989 ontvangen op het Bestuur Monumenten en Landschappen). Desalniettemin had de Commissie reeds op 5 oktober een bespreking gewijd aan dat onderwerp en werd het nuttig geacht een plaatsbezoek te brengen op 9 november. Na afloop hiervan werd een advies uitgebracht dat ongunstig was, zowel wat de voorziene plaats van het brandglasraam, als wat de vormgeving betreft. Dit advies is in onderzoek en er zal spoedig een beslissing worden genomen.

Vraag nr. 18
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel –
Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Verschillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekend Vlaams politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 20
van 17 november 1989
van de heer W. VAN DURME

Industrieterreinen en ambachtelijke zones – Situatie in
Oost- Vlaanderen

Momenteel wordt in Oost-Vlaanderen door allerlei instanties beweerd dat er een tekort aan industrieterreinen zou zijn.

Kan de geachte Minister mij de volgende gegevens verschaffen :

1. het aantal industrieterreinen in Oost-Vlaanderen met opgave van de totale gebruikte en de totale beschikbare oppervlakte ;
2. de plaats waar de industrieterreinen zijn ingeplant ;
3. de aangevraagde en geplande nieuwe industrieterreinen ;
4. alle gegevens, vermeld in 1, 2, 3 voor wat de ambachtelijke zones betreft ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de situatie van industrieterreinen en ambachtelijke zones in Oost-Vlaanderen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De totale oppervlakte aan industrieterreinen voorzien op het gewestplan in de provincie Oost-Vlaanderen bedraagt ongeveer 12.000 ha.

Hiervan wordt 7.500 ha ingenomen door de haven-terreinen (Gentse Kanaalzone en Antwerpen-Linkeroever). Uiteraard zijn deze gronden in eerste instantie enkel bestemd en toegankelijk voor bedrijven met watergebonden activiteiten. Wel wordt momenteel onderzocht of het verantwoord is in bepaalde van deze zones andere bedrijven toe te laten.

De „gewone” terreinen beslaan ongeveer 4.500 ha. Hiervan is er momenteel een 3.300 ha verworven door publieke instanties (voornamelijk intercommunales), waarvan nog 350 ha beschikbaar (150 reeds uitgerust ; 200 op korte termijn uit te rusten). De overige 2.950 ha zijn volledig ingenomen.

Er blijft ongeveer 1.100 ha die nog niet verworven is ; hiervan is er ongeveer 250 ha waarvoor op korte termijn intenties tot verwerving bestaan door voormelde intercommunales.

De overige 900 ha zijn thans niet in beheer van publieke instanties. Het blijft evenwel mogelijk dat gedeelten hiervan reeds door particuliere initiatieven gerealiseerd en ingenomen zijn. Statistische gegevens hierover zijn evenwel niet beschikbaar.

2. De verdeling van bovenvermelde 4.500 ha over de verschillende arrondissementen luidt als volgt :

Aalst	650
Dendermonde	500
Eeklo	250
Gent	1.550
Oudenaarde	500
St.-Niklaas	1.050
Totaal	4.500 ha

Voor meer details wordt verwezen naar de periodieke publikaties van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen.

3. De inplanting van nieuwe terreinen maakt thans het voorwerp uit van onderzoek, zowel wat de kwantitatieve als de kwalitatieve aspecten betreft. Hierbij wordt tevens rekening gehouden met de resultaten van de gemeentelijke richtnota's, aangaande de huidige voorzieningen op het gewestplan en de nieuwe behoeften, alsook met de bevindingen van de GOM's en de intercommunales.
4. De ambachtelijke zones in Oost-Vlaanderen behelzen zowat 2000 ha. De beschikbare personeels- en werkmiddelen laten echter niet toe hierover gedetailleerde statische gegevens bij te houden.

Vraag nr. 21
van 17 november 1989
van de heer J. CUYVERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Goedkeuring
BPA industriegebied Vaartstraat te Wielsbeke (West-
Vlaanderen) en bescherming open ruimte

Bij besluit van 12 september 1989 werd het BPA indus-

triegebied Vaartstraat van de gemeente Wielsbeke goedgekeurd. In één klap wordt hiermee bijna 100 hectare landbouwgrond busloos omgebogen naar industriegebied. Bovendien beoogt men daarmee de regularisatie van een onwettig ingepland industriebedrijf. Volgens het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve dienen alle BPA's die in belangrijke mate van de bestemming van de gewestplannen afwijken, voorgelegd te worden aan de Vlaamse Executieve. Dit werd mij trouwens reeds geantwoord op mijn vraag nr. 159 van 26 juni 1989.

Ik vrees dat het BPA industriegebied Vaartstraat te Wielsbeke maar een begin is van een nieuwe golf van de aantasting van de open ruimte in de landbouwgebieden. Momenteel zijn tientallen BPA's in voorbereiding die hetzelfde beogen als in Wielsbeke. Aangezien de geachte Minister zich in het verleden altijd een voorstander heeft getoond van de verdediging van de open ruimte, verwacht ik van hem de bevestiging dat hij reeds maatregelen heeft genomen tegen de aantasting van open ruimte in de landbouwgebieden.

Meer concreet had ik graag vernomen :

1. of dit BPA Wielsbeke, gelet op zijn omvang, aan de Vlaamse Executieve werd voorgelegd ; zo ja, welke elementen ertoe bijgedragen hebben om dergelijke grootschalige omzetting van landbouwgrond via een BPA te verantwoorden ;
2. welke maatregelen de geachte Minister genomen heeft om te voorkomen dat men via een eenvoudig BPA grote stukken landbouwgebieden en/of groengebieden omzet.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, in antwoord op zijn bovenvermelde vraag, mede te delen dat in tegenstelling tot hetgeen vermeld is in de inleiding van zijn vraag, het betrokken BPA niet 100 ha landbouwgrond inlijft als industriezone, maar minder dan 40 ha. In algemene zin kan ook worden opgemerkt dat reeds van bij het vooronderzoek alle betrokken instanties op een plenaire vergadering van 30 augustus 1988 aanwezig waren en dat geen fundamentele bezwaren werden geuit.

Vertegenwoordigers van volgende instanties en besturen brachten hun advies uit :

- het kabinet van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Zaken en Ruimtelijke Ordening ;
- AROL
  - Hoofdbestuur van de Stedebouw ;
  - Provinciale Directie Stedebouw ;
  - Bestuur Landinrichting - Dienst Landbouw
- Ministerie van Openbare Werken
  - Bestuur der Wegen ;
  - Bestuur der Waterwegen ;
- De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) van West-Vlaanderen ;
- De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ;
- Gazelwest-Intercom ;

– WITAB.

Wat concreet het antwoord op uw 2 vragen betreft :

1. Het BPA werd niet aan de Vlaamse Executieve voorgelegd.
2. De uitdrukking „eenvoudig BPA” is mijn inziens onterecht. De procedure tot goedkeuring van een BPA is minstens even democratisch als deze van de wijziging van een gewestplan. Integendeel, de bevolking is bij het openbaar onderzoek nader bij de zaak betrokken en kan doorgaans met meer kennis van zaken bezwaren formuleren.

Het is normaal dat voor een materie als ruimtelijke ordening, die dynamisch is in tijd en ruimte, geen bestemmingen kunnen vastgelegd worden die tien jaar of langer (het gewestplan Roeselare-Tielt werd goedgekeurd bij koninklijk besluit van 17 december 1979), zonder enige mogelijkheid tot afwijking, strikt moeten opgevolgd worden. Artikel 16 van de wet op de stedebouw voorziet trouwens in de mogelijkheid dat „desnoods” kan afgeweken worden van het hoger plan.

Omdat voor dit BPA kon voldaan worden aan de 3 voorwaarden die de Raad van State hieromtrent heeft geformuleerd in haar advies van 20 december 1983, heb ik het bij ministerieel besluit van 12 september 1989 goedgekeurd.

Vraag nr. 22 van 17 november 1989 van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg – Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen tien jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisatie van deze doelstelling ?

2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 26
van 21 november 1989
van de heer J. LOONES

Conventie ter Bescherming van het Werelderfgoed – Toetreding

Binnen de schot van de UNESCO bestaan er diverse programma's over heel uiteenlopende onderwerpen, zoals het bestrijden van het analfabetisme, wetenschappelijk onderzoek op zee, het herdenken van beroemde personen enzovoort.

Eén van deze vele programma's is de Conventie ter Bescherming van het Werelderfgoed. Deze Conventie werd in 1972 door de Algemene Conferentie van de UNESCO aangenomen, en er zijn meer dan honderd landen aangesloten. Haar rol is in de eerste plaats het Werelderfgoed te definiëren, te beschermen en te behouden en een lijst van monumenten en sites samen te stellen.

Deze sites worden beschouwd als zijnde van uitzonderlijk en universeel belang. Zo bijvoorbeeld gaat het om sites of monumenten zoals de Mont-Saint-Michel, de Chinese Muur, de Galapagoseilanden, Abu Simbel, Borobudur, Rome, de katedralen van Amiens en Chartres enzovoort.

Door de Conventie te ondertekenen verbinden de lidstaten zich ertoe om de monumenten en natuurgebieden van hun eigen land die op de wereldranglijst staan, te beschermen. Daartegenover helpt de internationale gemeenschap deze landen bij de bescherming en het onderhoud. Eén van de taken van de Conventie is immers het beheren van het Werelderfgoedfonds en beslissen over de technische en financiële hulp die geboden wordt aan landen die er om vragen.

België heeft evenwel de Conventie nog steeds niet ondertekend. Bijgevolg zijn er geen Belgische monumenten of sites op de wereldranglijst opgenomen en kan dus ook geen beschermingssteun genoten worden van het Werelderfgoedfonds. Nochtans verdienen plaatsen als Brugge, de Graslei in Gent of de Grote Markt van Brussel ook hun plaats op de lijst van het Werelderfgoed.

Kan de geachte Minister mij meedelen om welke redenen ons land nog steeds niet tot de Conventie van het Werelderfgoed is toegetreden ?

Overweegt ons land toetreding tot die Conventie in de toekomst zodat eventueel ook kan genoten worden van de steun van het Werelderfgoedfonds ?

Antwoord

In verband met bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ons land nog niet is toegetreden tot de Conventie ter Bescherming van het Werelderfgoed.

Ik zal eerlang dit dossier aan de Vlaamse Executieve voorleggen.

Vraag nr. 30
van 24 november 1989
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Ontbossing te Ursel – Bouwvergunning

In het Drongengoedbos te Ursel in Oost-Vlaanderen zou het Ministerie van Landsverdediging ontbossingswerken willen uitvoeren op een militair domein. Heeft Landsverdediging daarvoor reeds een bouwvergunning aangevraagd bij de AROL of bij de Vlaamse Executieve ?

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het ontbosen zonder de bedoeling tot wederaanplanting over te gaan, moet beschouwd worden als een wijziging van het gewestplan ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er op het huidig ogenblik geen bouwvergunning tot ontbossing bij mijn Bestuur werd ingediend. Uit inlichtingen ingewonnen bij AROL, Bestuur Landinrichting, Dienst Groen, Waters en Bossen, blijkt dat er wel plannen tot ontbossing van ongeveer 40 ha bestaan, om de bouw van loodsen en kazernes voor het Ministerie van Landsverdediging mogelijk te maken.

Wat het tweede deel van de vraag betreft, kan worden opgemerkt dat het Drongengoedbos volgens het gewestplan Eeklo-Aalter gelegen is in een bosgebied. De bestaande militaire installaties (onder meer het vliegveld) zijn gelegen in zones bestemd voor militair domein en worden overal nauw omsloten door dit bosgebied en door natuurgebieden, namelijk de Schapersbossen, Pilkem, de hoeve Drongengoed, de hoeve Porselijnegoed, het Kleitgoed, Onderdale en het Kasteel van Prinseveld, zodat ze letterlijk en om voor de hand liggende redenen verscholen liggen in de bossen.

Het is derhalve duidelijk dat elke uitbreiding van deze installaties een conflictsituatie met de op het gewestplan voorziene bestemmingen zal veroorzaken.

Zolang het Ministerie van Landsverdediging mij of mijn Administratie geen plannen of aanvragen voorlegt, kan ik niet oordelen over het al dan niet noodzakelijk zijn van een gewestplanwijziging noch over de opportuniteit of de haalbaarheid van die aanvragen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 4
van 9 november 1989
van de heer J. VAN DER SANDE

Organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn — Interpretatie

Artikel 93 van de organieke wet van 1976 betreffende de OCMW's bepaalt : „Op het einde van elk trimester moet de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, die een of meer van zijn leden daartoe aanstelt, de kas en de boeken van de ontvanger nazien en het proces-verbaal van de vaststellingen opmaken...”.

Artikel 93 van de OCMW-wet maakt geen onderscheid naargelang de ontvanger van het openbaar centrum „plaatselijk” of „gewestelijk” is. In de OCMW's waar het uitoefenen van het ambt van ontvanger geen volledige dagtaak vereist, moet de Raad bedoeld nazicht evenzeer uitoefenen ten overstaan van de kas en de boeken van de gewestelijke ontvanger. (Bulletin van Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1984-1985, 28 mei 1985, 3116 - Vraag nummer 179bis van de heer Flamant).

In de praktijk blijkt evenwel dat daartegen verzet rijst in bepaalde provincies, die op basis van de Permanente Commentaar van het Gemeenterecht, II, 721, 331.2 : „De arrondissementscommissaris neemt de gemeentekassen van zijn ambtsgebied op telkens als hij het gepast oordeelt, hij gaat gelijktijdig en ten minste ieder kwartaal de kasvoorraad van de gewestelijke ontvangers, die hun ambt onder zijn gezag uitoefenen, na”, stellen dat niet een of verscheidene OCMW-raadsleden doch wel de arrondissementscommissaris deze controle uitoefent.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke interpretatie de juiste is ? Indien de arrondissementscommissaris bevoegd is, hoe en op welke tijdstippen kan de OCMW-Raad kennis nemen van zijn controle ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het toezicht op de kas en de boeken van de gewestelijke ontvanger die een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bedient, niet door de Raad voor Maatschappelijk Welzijn maar door de arrondissementscommissaris en de provinciegouverneur geschiedt.

Aangezien de beschikkingen van de gemeentewet betreffende de gewestelijke gemeenteontvanger mutatis mutandis ook van toepassing zijn op de gewestelijke ontvanger die een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bedient, moet deze laatste om de drie maanden of op verzoek van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn een volledige staat van het actief en passief aan het belanghebbende bestuur overleggen.

Vraag nr. 5
van 13 november 1989
van mevrouw N. MAES

Thuiszorg — Informatie en tegemoetkomingen

Het krijgen van een gehandicapt kind is een zeer frustrerende ervaring die een explosie van gevoelens op gang brengt. Uit een beperkte enquête blijkt, dat ouders die hun gehandicapt kind thuis verzorgen, geconfronteerd worden met tal van problemen. De voornaamste knelpunten die uit deze enquête naar voren kwamen zijn de volgende.

- Sommige ouders zijn gedurende jaren op zoek naar een soort ombudsdienst die voor informatie, begeleiding en advies kan zorgen ; slechts tien ten honderd van de ondervraagden kon terecht bij Kind en Gezin.
- Het ziekenhuisbeleid is te weinig gehandicapt-gericht (lange wachttijden, beperkte verstrekking van juiste informatie, . . .).
- De administratie in deze sector is onoverzichtelijk.
- De financiële tegemoetkomingen zijn ontoereikend wanneer het kind aan een „onbekende” of meervoudige handicap lijdt.
- Om de druk in het gezin enigszins te verlichten, zou thuishulp een oplossing kunnen bieden, maar deze is voor vele ouders onbetaalbaar.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

- Op welke manier kan de werking van Kind en Gezin uitgebreid worden, zodat meer dan tien ten honderd van de betrokkenen daar terecht kan voor informatie ?
- Bestaat er enige vorm van wisselwerking met het ziekenhuisbeleid teneinde de ziekenhuizen meer gehandicapt-gericht te maken ?
- Werd er vanuit de Vlaamse Gemeenschap overwogen initiatieven te nemen om de betrokken gezinnen meer op de hoogte te brengen van de mogelijke administratieve tegemoetkomingen ?
- Van welke extra financiële tussenkomsten kan een gezin met thuiszorg voor een gehandicapte genieten ? Werden er speciale maatregelen getroffen om extra tegemoet te komen aan de problematiek van kinderen met een „onbekende” of meervoudige handicap ?
- Werd er door de Vlaamse overheid al dergelijke enquête op grote schaal uitgevoerd ? Zo ja, wat waren de voornaamste conclusies ervan ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

In antwoord op haar vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Werking van Kind en Gezin

De bij decreet aan Kind en Gezin opgedragen taak ten

aanzien van gehandicapte en zieke kinderen, tracht de instelling te realiseren zowel via haar algemene werking als met een specifieke aanpak.

Algemene werking van Kind en Gezin

Nog tijdens het verblijf in de kraamkliniek wordt een bezoek gebracht aan de pasbevallen vrouwen. In slechts één kraamkliniek in het Vlaamse gewest wordt dit niet toegestaan. Aldus werd in 1988 ongeveer 97 ten honderd van alle pasbevallen vrouwen bezocht. Tijdens dit bezoek wordt het contact met een consultatiebureau voor het jonge kind voorbereid en wordt ook gestart met de gezinsbegeleiding. In de neonatale en postneonatale periode wordt de gezinsbegeleiding verdergezet door huisbezoeken. De kinderen ingeschreven in een consultatiebureau voor het jonge kind worden er preventief medisch gevolgd.

Naast het periodisch lichamelijk en psychomotorisch onderzoek wordt er ook systematisch gescreend op fenylketonurie, op gehoorafwijkingen; bij risicopopulaties wordt gescreend op tuberculose. In geval van afwijkende uitslagen wordt het kind naar de curatieve sector verwezen voor verdere diagnose en behandeling. De sociaal-verpleegkundigen van Kind en Gezin ondersteunen de gezinnen zodat de nodige follow up gebeurt.

Ook gehandicapte kinderen kunnen terecht op consultatiebureaus van Kind en Gezin en het normale programma van huisbezoeken kan worden aangepast aan de noden van het gezin.

Specifiek ten aanzien van gehandicapte kinderen

- Vertegenwoordiging van Kind en Gezin in de Commissies van Advies van de Thuisbegeleidingsdiensten voor gehandicapten: het besluit van de Executieve van 7 december 1987 houdende de erkenningsvoorwaarden, werking en subsidiëringsmodaliteiten van deze diensten, voorziet in een vertegenwoordiging van Kind en Gezin in de Commissies van Advies. Dit is reeds gerealiseerd in 6 van de 16 opgerichte diensten. Voor de opname van vertegenwoordiging in de andere 10 diensten worden stappen ondernomen.
- Begeleiding van diabetische kinderen: Kind en Gezin verzorgt een specifieke begeleiding van diabetici beneden 19 jaar en stelt hiervoor 2 gespecialiseerde sociaal-verpleegkundigen ter beschikking. Momenteel wordt overwogen om deze begeleiding uit te breiden tot alle metabole stoornissen.

Gedacht wordt aan gespecialiseerde sociaal-verpleegkundigen die de sociaal-verpleegkundigen van de consultatiebureaus voor het jonge kind ondersteunen.
- Begeleiding van gezinnen met een prematuur kind: in twee grote neonatologische centra stelt Kind en Gezin een sociaal-verpleegkundige (deeltijds) ter beschikking voor thuisbegeleiding van gezinnen met een prematuur kind.
- Tegemoetkoming aan kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen bij opname van een gehandicapt kind. Bij opname van gehandicapte kinderen die een bijzondere verzorging vereisen, ver-

leent Kind en Gezin een bijkomende subsidie per dag en kind.

Het blijft een voortdurende bekommernis van Kind en Gezin om aan alle pasbevallen vrouwen het dienstenpakket van Kind en Gezin aan te bieden, ook aan die vrouwen die polyklinisch of thuis bevallen en in geval van langere hospitalisatie van de pasgeborene.

De sociaal-verpleegkundigen zijn, gezien hun opleidingscurriculum, opgeleid om ouders bij te staan in het regelen van de administratieve situatie in geval een kind gehandicapt is.

Sociaal-verpleegkundigen krijgen ook de gelegenheid om zich tijdens de diensttijd bij te scholen. Door een verruimde inschakeling van gespecialiseerde sociaal-verpleegkundige, zoals momenteel reeds gebeurt bij diabetische kinderen, wordt getracht de kwaliteit van de gezinsbegeleiding te verhogen zodat hopelijk in de toekomst meer gezinnen met een gehandicapt kind zich daadwerkelijk geholpen voelen door Kind en Gezin.,

Werking van de Fonds 81-instellingen

Bestaat er enige vorm van wisselwerking met het ziekenhuisbeleid ten einde de ziekenhuizen meer gehandicapt-gericht te maken?

Momenteel bestaat er voor zover mij bekend geen gestructureerd overleg tussen de gehandicaptenzorg en het ziekenhuisbeleid ten einde de ziekenhuizen meer gehandicaptgericht te maken.

Werd er vanuit de Vlaamse Gemeenschap overwogen initiatieven te nemen op de betrokken gezinnen meer op de hoogte te brengen van de mogelijke administratieve tegemoetkomingen?

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 7 december 1987, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 augustus 1988, werden de erkenningsvoorwaarden, de werking en de subsidiëringsmodaliteiten voor thuisbegeleidingsdiensten voor gehandicapten vastgesteld. Alhoewel de primaire taak van deze thuisbegeleidingsdiensten erin bestaan opvoedkundige bijstand te verlenen aan ouders met thuisblijvende gehandicapte kinderen en volwassenen, kunnen zij ook op het administratief-informatieve vlak een belangrijke rol spelen. Voor het overige werden er nog geen specifieke initiatieven overwogen.

Van welke extra financiële tussenkomsten kan een gezin met thuiszorg voor een gehandicapte genieten?

Werden er speciale maatregelen getroffen om extra tegemoet te komen aan de problematiek van kinderen met een „onbekende” of meervoudige handicap?

Ouders met thuiszorg voor een gehandicapt kind kunnen de algemeen geldende tegemoetkomingen ontvangen, namelijk verhoogde kinderbijslag en eventueel een tussenkomst van het Rijksfonds voor Mindervaliden. Er bestaat geen extra tegemoetkoming voor de thuiszorg op zich. Wel kunnen ze van de reeds genoemde thuisbegeleidingsdiensten pedagogische ondersteuning ontvangen. Deze diensten mogen hiervoor een maximale bijdrage van 150 frank per begeleiding vragen.

Wat de problematiek van kinderen met „onbekende” of meervoudige handicap betreft werden tot nu toe geen extra maatregelen ter financiële ondersteuning voorzien. Wel worden enkele Centra voor Ontwikkelingsstoornissen facultatief betoelaagd. In zulk een Centrum, verbonden aan een medische faculteit, kunnen ouders met kinderen met een complexe handicap of bij wie een vermoeden van handicap bestaat, terecht voor een doorgedreven diagnose en een eerste hulp bij het zoeken naar aangepaste opvangmogelijkheden. Het is de bedoeling dat de werking en subsidiëring van deze Centra binnen afzienbare tijd zal gereglementeerd worden.

Werd er door de Vlaamse overheid al dergelijke enquête op grote schaal uitgevoerd ? Zo ja, wat waren de voornaamste conclusies ervan ? Zo neen, waarom niet ?

Neen. Een van de redenen is dat de problematiek van de ouder met thuiszorg voor een gehandicapt kind, ook binnen de gehandicaptensector nog niet zo heel expliciet aan bod komt. In de toekomst zal het beleid er meer en meer aandacht moeten aan besteden.

R. DE WULF GEMEENSCHAPS MINISTER VAN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 1 van 8 november 1989 van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989 — Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congres taal toegelaten...).

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?

- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 3 van 17 november 1989 van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel — Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Verschillende Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekend Vlaams politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 4
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel — Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelfs een secundair gebouw aan de Belliardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 5
van 17 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg — Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen 10 jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisaties van deze doelstelling ?

2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 339
(zitting 1988-1989)
van 19 september 1989
van de heer W. VAN DURME

Werking collectorennet Eeklo — Dimensionering waterzuiveringsstation

Het collectorennet van Eeklo werd uitgevoerd in de jaren 1976 tot 1980. De kostprijs bedroeg voor de WZK 222.859.814 frank en voor de stad Eeklo 48.677.888 frank.

Het collectorennet werd nog steeds niet in dienst gesteld omdat er nog geen duidelijkheid bestond omtrent de dimensionering van het waterzuiveringsstation. Ondertussen werd in samenspraak met de WZK besloten om de drie pompstations, nodig voor het in-gebruik-nemen van de collectoren, te bouwen en het rioleringswater van Eeklo voorlopig gravitair te lozen in het afleidingskanaal van de Leie.

In de loop van de jaren werden herhaalde malen ter zake beloften gedaan en uiteindelijk werd het dossier voor het plaatsen van drie pompstations aanbesteed op 24 augustus 1988. Normaal zou de toewijzing gebeuren in december 1989. Op 17 augustus 1989 echter deelde de bevoegde Minister mee dat er „zich enige technische problemen” stellen en de werken door de VMZ moeten worden heraanbesteed. In negen jaar tijd heeft de VMZ zich steeds beroepen op het argument van „technische problemen” om de werken uit te stellen, zodat een miljoeneninvestering verschillende jaren zonder nut is geweest.

Het afvalwater van Eeklo komt in het Schipdonkkanal terecht, dat zwaar is vervuild en uitmondt in de zee tussen Heist en Zeebrugge. Dit gegeven toont het dringend karakter van de bouw van een zuiveringsinstallatie aan.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

— wanneer de „technische problemen” zullen opgelost zijn en de werken zullen uitbesteed worden ;

- waarom een gemeente die een volledig collectorennet bezit geen prioriteit krijgt inzake de verdere afwerking ;
- of het juist is dat de VMZ aan een studie voor de bouw van een zuiveringsinstallatie te Eeklo werkt en zo ja, welk het voorziene tijdschema is voor het beëindigen van de studie ;
- of deze studie alleen de mogelijkheid onderzoekt voor het bouwen van een zuiveringsinstallatie en niet de werken zelf (inplantingsplaats, aard van de installatie en dergelijke) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid meedelen dat bedoelde pompstations werden heraanbesteed op 17 november 1989.

Normaal gezien wordt inderdaad voorrang gegeven aan gemeenten waar de nodige collectoren zijn aangelegd. De verdere afwerking van de in Eeklo noodzakelijke werken liep echter vertraging op doordat de zuiveringsplanning voor de regio Maldegem-Eeklo moest worden herzien.

Over de in die sector te nemen saneringsmaatregelen kon geen definitieve beslissing genomen worden, zonder een voorafgaande optimalisatiestudie.

In de oorspronkelijke studie werd voorgesteld twee afzonderlijke waterzuiveringsinstallaties in Maldegem en Eeklo in te planten. Aangezien de toenmalige Gemeenschapsminister opteerde voor één centrale zuiveringsinstallatie te Eeklo werd aan de ontwerper opdracht gegeven één gecentraliseerd station te ontwerpen. Na de indiening van het voorontwerp werd vastgesteld dat de lozings situatie in dat gebied intussen was geëvolueerd. In het licht van deze gewijzigde toestand werd beslist een nieuwe optimalisatiestudie op te maken voor de sector van Maldegem en Eeklo. Als conclusie van de herwerkte studie werd gesteld dat de bouw van twee zuiveringsinstallaties één te Maldegem en één te Eeklo de meest aangewezen oplossing is. Op basis hiervan besloot de Raad van Bestuur van de waterzuiveringsmaatschappij het project voor de oprichting van één centraal zuiveringsstation niet verder uit te voeren. De rioolwaterzuiveringsinstallaties te Eeklo en Maldegem zullen in functie van de beschikbare middelen zo snel mogelijk worden uitgevoerd.

Ten slotte kan ik geachte lid meedelen dat de door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering met het studie bureau afgesloten ereloonovereenkomst de opmaak omvat van het volledige ontwerp met het oog op de aanbesteding van de installatie. De inplantingsplaats ervan ligt vast : het station zal gebouwd worden ter hoogte van het lozingspunt in het Schipdonkkanaal.

Vraag nr. 1 van 17 oktober 1989 van de heer J. DE ROO

Bescherming van het leefmilieu — Sanering Ederivier en aanbesteding collector te Maldegem

Destijds heeft de geachte voorganger van de Minister,

de heer Lenssens, mij naar aanleiding van een vraag met betrekking op de sanering van de Ederivier te Maldegem, mededeling gedaan van de prioriteiten die in overweging zouden genomen worden, om de kwaliteit van bovengenoemd rivierwater te zuiveren.

Er was onder meer voorzien dat op het grondgebied Maldegem de aanbesteding van een collector ten noorden van Maldegem zou geschieden. Voor wanneer is dit voorzien ? Is de aanbesteding reeds gepland ? Welk prioriteitsplan wordt voor de streek van het Meetjesland gevolgd ?

Mag ik vernemen wat soort werken inzake de sanering van de Ederivier worden gepland en liefst met vermoedelijke aanbestedings- en uitvoeringsdata ?

Welke werken worden gepland voor het Meetjesland, meer bepaald inzake collectoren en zuiveringsinstallaties ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de collector aan te leggen ten noorden van de Expressweg te Maldegem is voorzien op het ontwerp van investeringsprogramma voor 1990.

Deze collector zal het huidige lozingspunt verplaatsen naar een nieuw lozingspunt in de Ede bij haar monding in het Schipdonkkanaal. Hierdoor wordt de Ede praktisch helemaal gesaneerd met als laatste fase de aansluiting op de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Maldegem.

Het hydrografisch bekken van de Ede ten zuiden van Maldegem dat in aanmerking komt voor de drinkwaterwinning is bijna volledig gesaneerd. De huidige centrale collector van Maldegem loost in de Ede afwaarts de stuwen. Opwaarts deze stuwen is de Ede quasi volledig gesaneerd. Evenwel dienen nog rioleringswerken uitgevoerd om het volledige rioleringsstelsel aan te sluiten op de bestaande collector.

Wat de verdere sanering van het Meetjesland betreft kan ik het geachte lid nog meedelen dat de werken voor de pompstations te Eeklo op 17 november 1989 door de Vlaamse Maatschappij werden aanbesteed. De rioolwaterzuiveringsinstallaties te Maldegem, Eeklo en Middelburg, alsmede de nog ontbrekende collectoren, zullen in functie van de beschikbare middelen zo snel mogelijk worden aanbesteed.

Vraag nr. 6 van 17 oktober 1989 van de heer J. GEYSELS

Lozingsvergunning Tessenderlo Chemie — Radioactiviteit lozingswater

De recentste lozingsvergunningen aan het bedrijf Tessenderlo Chemie d.d. 15 september 1986 bepalen de voorwaarden aangaande de radioactiviteit niet.

Algemeen is echter bekend dat het lozingswater zeer sterk gecontamineerd is met radioactieve stoffen.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Werden er onderzoeken uitgevoerd naar de hoe-

veelheid radioactiviteit in het lozingswater van Tessenderlo Chemie ?

2. Wanneer worden voorwaarden voorzien inzake radioactiviteit, op te leggen aan de lozingen van afvalwater van Tessenderlo-Chemie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat de radioactiviteit van het afvalwater geloosd door Tessenderlo-Chemie door de VMZ steekproefgewijs wordt gecontroleerd.

Na een beslissing omtrent het gebruik van de collector voor nijverheidsafvalwater langsheen het Albertkanaal zal door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering aan bedoeld bedrijf een geactualiseerde lozingsvergunning worden uitgereikt.

Bij het uitreiken van deze geactualiseerde lozingsvergunning aan Tessenderlo-Chemie zal eveneens een norm worden opgenomen voor de radioactiviteit, conform de bepalingen van de wet van 28 februari 1963, houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van de werknemers tegen gevaar van de ioniserende stralingen.

Vraag nr. 11 van 23 oktober 1989 van de heer R. DAEMS

Bescherming van het leefmilieu — Subsidiëring leefmilieugroeperingen

Volgens berichten heeft de Minister bevoegd voor leefmilieu besloten subsidies toe te kennen (tot maximum 20.000 frank) aan „actiecomités Leefmilieu”, mits hun bijdrage op maatschappelijk vlak een wetenschappelijk karakter heeft.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende mededelen ?

1. Welke overwegingen liggen aan de basis om actiecomités te subsidiëren ?
2. Aan welke criteria moeten verenigingen voldoen om een subsidie te ontvangen en volgens welke procedure moeten zij tewerkgaan ?
3. Acht de Gemeenschapsminister het mogelijk voor een bedrag van 20.000 frank een wetenschappelijke bijdrage van enige waarde te verwachten ?
4. Welke milieuverenigingen deden reeds een aanvraag ?
5. Welke subsidies werden reeds goedgekeurd ? Aan wie ? Voor welke bedragen ?
6. Heeft de Gemeenschapsminister dit initiatief soms genomen om wat minder kritiek van die verenigingen te krijgen ?
7. Welke rol speelt de politieke kleur van zo'n actiecomité in functie van de subsidiëring.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat milieuverenigingen zeker een bijdrage kunnen leveren in het milieubeleid. Deze verenigingen hebben veelal een tekort aan middelen, zodat het billijk is de mogelijkheid te benutten deze milieuverenigingen tegen bepaalde voorwaarden te subsidiëren.

Deze mogelijkheid tot subsidiëring werd door de Vlaamse Executieve voor de eerste maal beslist op 18 februari 1980.

Een toelage kan aldus worden verleend, binnen de perken van de begrotingskredieten, aan iedere vereniging met of zonder rechtspersoonlijkheid die actief is op het terrein van de bescherming en de verbetering van het leefmilieu en die voldoet aan de volgende voorwaarden.

1. Haar activiteiten moeten verder reiken dan zuivere gemeentelijke en eng tijdsgebonden situaties en in hoofdzaak plaatsvinden in het Vlaamse Gewest.
2. Zij moet studies of met de post bezorgde periodieke publikaties verzorgen die een wetenschappelijke waarde hebben of die voor het behoud inzake leefmilieu belangrijke opties bevatten.
3. Geen andere nationale of regionale toelage ontvangen. Een toelage aan een eventueel overkoepeld orgaan wordt evenwel niet in aanmerking genomen.

Om de toelage te bekomen dient de vereniging tegen uiterlijk 15 oktober van het betrokken begrotingsjaar een schriftelijk verzoek in te dienen bij de bevoegde Gemeenschapsminister.

Dit verzoek dient vergezeld te zijn van een verantwoordingsdossier dat volgende bescheiden bevat ter staving van de gevraagde toelage.

1. Een schriftelijke verklaring, gedateerd en ondertekend door de statutair of feitelijk verantwoordelijken, dat de vereniging strikt de sociale en fiscale wetgevingen heeft geëerbiedigd, over het jaar waarvan de rekening als basis voor de subsidiëring geldt (betaling jaarlijkse taks op de VZW inbegrepen, volgens artikel 150 en 151 van het Wetboek der Successierechten).
2. Een boekhoudkundige balans van het vorig afgesloten dienstjaar (staat van uitgaven en inkomsten) met eventueel de verantwoording (enkel de opgave, zonder de boekhoudkundige bewijsstukken) van de aanwending van de vroeger verleende toelage.
3. De begroting van het dienstjaar waarvoor een toelage wordt aangevraagd waaruit de opsomming blijkt van de uitgaven die in het kader van de verwachte toelage worden gepland.
4. het nummer van de juiste benaming van de post- of bankrekening van de vereniging.

Voormeld verzoek dient tevens in bijlage in 3 exemplaren de verzorgde publikaties te bevatten teneinde de Administratie toe te laten te oordelen over de wetenschappelijke en beleidswaarde, evenals over het meer dan plaatselijk belang ervan.

Het geachte lid zal opmerken dat de eventuele toekenning van voormelde subsidies gebeurt louter op basis van objectieve regels. Voor 1989 dienden 66 verenigingen een dergelijke subsidie-aanvraag in.

Vraag nr. 13
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Waterzuivering — Studiebureaus

In de sector waterzuivering werden destijds een groot aantal studieopdrachten toevertrouwd aan privé-studiebureaus, meestal door gemeenten of intercommunaal.

De waterzuiveringsmaatschappijen hebben er een aantal overgenomen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke studieopdrachten van gemeentebesturen, intercommunales of andere openbare instellingen werden overgenomen (met vermelding van studie-bureau en opdracht) ?
2. Aan welke financiële en technische en contractuele voorwaarden is dit geschied ?
3. Welke is het totale bedrag aan financiële middelen, hiervoor voorzien ?
4. Voorziet de VMZ in de toekomst nog studieopdrachten toe te vertrouwen aan privé-studiebureaus ?
Welke ? Wanneer ? Volgens welke procedure ?
5. Welke zijn de criteria van aanduiding (toewijzing) om een studie-bureau met een opdracht te belasten ?
6. Verdient het niet de voorkeur om studieopdrachten uit te besteden aan gespecialiseerde firma's in de sector waterzuivering, nu de VMZ haar bekwaamheidsexamen heeft afgelegd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de overname van de privé-studieopdrachten door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering geschiedde volgens de modaliteiten van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 januari 1985 houdende bepaling van de nadere regelen voor de toepassing van artikel 32quinquies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

De globale kredieten voorzien voor waterzuivering op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap behelzen buiten de eigenlijke investeringsuitgaven een toeslag voor studie- en andere algemene kosten. Deze verhoging bedraagt normaal 6 procent uitgezonderd wanneer de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering zelf ontwerper is. In dit geval wordt de toeslag beperkt tot 1 procent.

De Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering kan verder studieopdrachten toevertrouwen aan privé-stu-

diebureaus, telkens wanneer de concrete situatie zulks vereist. Deze Maatschappij wijst de privé-studieopdrachten toe bij wijze van aanbesteding (algemene offerte) conform de bepalingen en uitvoeringsbesluiten van de wet van 16 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten.

Ten slotte kan ik het geachte lid meedelen dat in de sector waterzuivering de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering steeds beroep heeft gedaan op gespecialiseerde firma's.

Vraag nr. 14
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Waterzuivering — Zuiveringsprogramma Demer, Dijle, Gete

De toestand van deze rivieren is bekend.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Welke zijn de juiste sanerings- en investeringsprogramma's voor de gebieden waar deze rivieren vloeien ?
2. Welke AWP's zijn er reeds gemaakt en goedgekeurd ?
3. Wie werd er bij wijze van overleg bij deze AWP betrokken en wat is de diverse inbreng van elkeen geweest ?
4. Welk zal het vooropgestelde bedrag van investeringen zijn voor respectievelijk collectoren, rioleringen, pompstations ?
5. Welke is de graad van prioriteit voor de zuivering van de Dijle, Gete, Demer ?
6. Welk is het tijdsprogramma voor de sanering van deze rivieren ?
7. Wat zou de Gemeenschapsminister als standpunt innemen zo een gemeentebestuur (vb. Aarschot) zelf het initiatief neemt voor de waterzuivering op zijn grondgebied ?
8. Welke subsidies kan een gemeentebestuur hiervoor van het Gewest ontvangen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de investeringskosten voor de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur die ter sanering van het Demer-, Dijle- en Getebekken nog dient gerealiseerd, worden geraamd op :

- 1,9 miljard frank voor de Demer ;
- 1,7 miljard frank voor de Dijle (tot Leuven) ;
- 0,9 miljard frank voor de Gete.

Deze infrastructuur aan collectoren en rioolwaterzuiveringsinstallaties zal evenwel pas zijn volle effect kunnen ressorteren, indien daarnaast ook nog voor een 9 miljard frank aan rioleringen wordt verwezenlijkt.

Met betrekking tot het tijdsprogramma moge ik het geachte lid verwijzen naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 volgens hetwelk de vastgestelde oppervlaktewaterkwaliteitsnormen dienen bereikt tegen 1 juli 1995.

Ten slotte kan ik het geachte lid nog meedelen dat de taak tot bouw van rioolwaterzuiveringsinstallaties en de aanleg van afvalwatercollectoren ingevolge de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging is toebedeeld aan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering.

**Vraag nr. 15
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

Waterzuivering — Salmonellavervuiling Noordzee

Tijdens de afgelopen zomer werd er regelmatig alarm geslagen voor salmonellavervuiling aan de Noordzee.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. welke daarvan de oorzaak is ;
2. wie de onderzoeken uitvoerde ;
3. welke de bevindingen waren ;
4. welke maatregelen hij genomen heeft ;
5. welk resultaat deze maatregelen hadden of niet hadden ;
6. welke preventie er zou dienen georganiseerd te worden om deze kwaal te voorkomen in de toekomst ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat, in zover de vragen betrekking hebben op de volksgezondheidsaspecten, deze aangelegenheid tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid voor wat de wateren behorend tot het Vlaamse Gewest betreft en van de Staatssecretaris voor Volksgezondheid voor wat de andere zeewaters betreft. Met het oog op het dringend wegwerken van alle lozingen van ongezuiverde rioolwaters rechtstreeks in de zee, heb ik eerder dit jaar de vereiste collectorwerken opgenomen in het investeringsprogramma 1989 van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering. De resterende te verwezenlijken rioolwaterzuiveringsinfrastructuur, inzonderheid de uitbreiding van de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Wulpen, zal opgenomen worden op het investeringsprogramma voor 1990.

**Vraag nr. 17
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS**

OVAM - VMZ — Persmededelingen

Regelmatig kan men in de pers lezen, waar, wanneer en waarom de OVAM en de VMZ (al dan niet vergezeld van het Parket of de Gerechtelijke Politie) controles hebben uitgevoerd bij bedrijven A, B, C, . . .

Vaak wordt in deze persmededelingen vermeld „over-treding zus . . . zo . . .” en dit zonder dat analyses of expertises op dat ogenblik zijn gedaan, laat staan tegenanalyses, tegenexpertises. Van rechten van verdediging is hier geen sprake. Ondernemingen of burgers worden door de overheid als boemannen in de pers en de publieke opinie afgeschilderd zonder dat de feiten juridisch vaststaan (zonder proces) en zonder enige vorm van verdediging. Bovendien hebben de genoemde parastatale instellingen niet de geringste bevoegdheid zich uit te spreken over de (strafrechtelijke) schuldvraag van welke burger of onderneming dan ook. Deze behoort enkel de rechter.

Toch gebeuren allerlei persmededelingen met vermelding van naam en toenaam, wat bovendien een schending van het beroepsgeheim kan zijn.

Blijkbaar moet de electoraal beschadigde reputatie wat worden opgepoetst.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve de volgende vragen te beantwoorden.

1. Gebeurt de uitgifte van dergelijke persmededelingen met toelating van de Procureur des Konings ?
2. Waarom worden namen van burgers en ondernemingen meegedeeld aan de pers zonder hun akkoord ?
3. Zijn de ambtenaren van deze parastatale instellingen niet onderworpen aan het ambtenarenstatuut dat dwingende regels bevat inzake beroepsgeheim ?
4. Welke ambtenaren zijn verantwoordelijk voor „contacten met de pers”
  - a) bij de OVAM ?
  - b) bij de AROL ?
  - c) bij de VMZ ?
5. Welke zijn de exacte ministeriële instructies ter zake ?
6. Wanneer zal de Gemeenschapsminister de eerbiediging van behoorlijke deontologische regels opleggen en er zich zelf naar gedragen ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid meedelen dat noch aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest als parastatale A, noch aan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering als parastatale B, bijzondere instructies zijn gegeven met betrekking tot het verstrekken van persmededelingen.

Er dient overigens in deze aangelegenheid onderscheid gemaakt tussen mededelingen die betrekking hebben op getroffen administratieve maatregelen, zoals bijvoorbeeld het intrekken of schorsen van de vergunning, na controles en vaststellingen door beëdigde ambtenaren en/of hulpofficieren van Gerechtelijke Politie. Zo is een toelating van de Procureur des Konings in dat geval niet relevant, gezien volgens artikel 5, § 1 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging het verlenen, intrekken of schorsen van een lozingsvergunning tot de exclusieve bevoegdheid van de directeur-generaal van de Waterzuiveringsmaatschappij behoort.

Voor wat betreft de OVAM is de directeur-generaal aangeduid als de verantwoordelijke inzake communicatie met de pers. Hij kan ook anderen aanduiden.

De Raad van Bestuur van de VMZ heeft de verantwoordelijkheid voor de „contacten met de pers” bij de directie van de maatschappij gelegd.

Vraag nr. 29
van 23 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Bescherming van het leefmilieu — Scheldewaterkwaliteit

Volgens recente gegevens is de kwaliteit van het Scheldewater „onmeetbaar slecht”.

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen :

1. of hij dan wel zijn voorgangers hiervoor felicitaties of politieke beloningen hoort te ontvangen ;
2. welke ondanks alles de exacte en volledige meetresultaten zijn op de 10 belangrijkste plaatsen ;
3. om welke technische redenen een beroep werd gedaan op Nederlandse experts (Argus), aan welke prijs ;
4. of deze metingen niet te lande kunnen gebeuren ;
5. welke concrete stappen hij reeds heeft ondernomen naar het Brussels Gewest en naar het Waalse Gewest toe ;
welke concrete voorstellen hij te diens aanzien reeds heeft gedaan ;
met welke technische en financiële implicaties ;
6. wat hij zelf vindt van het resultaat van zoveel jaren „milieubeleid” nu de melding komt „Scheldewaterkwaliteit onmeetbaar slecht” ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid bevestigen dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) een experiment om de verontreiniging van de Schelde te onderzoeken met zoetwatermossele, een zogenaamde biologische bemonstering, heeft doorgevoerd.

Omwille van hun specifieke ervaring werd hiervoor samengewerkt met de diensten van de Nederlandse Rijkswaterstaat die zorgden voor het uitzetten van de mosselkorven op door de VMZ aangeduide plaatsen. De analyse van de mosselen zou naderhand in Nederland uitgevoerd worden. Deze samenwerking heeft geen enkele budgettaire consequentie. Het meetschip Argus van de Nederlandse Rijkswaterstaat werd evenwel bij dit experiment niet ingeschakeld.

Vraag nr. 45
van 26 oktober 1989
van de heer R. DAEMS

Waterzuivering — Collector Albertkanaal

Het schandaal van de collector van het Albertkanaal

is sedert jaren bekend. Dit ding is nog steeds niet in bedrijf.

De geachte Gemeenschapsminister gelieve mede te delen :

1. wie nu de eigenaar is van deze collector ;
  2. hoeveel deze collector tot nu toe heeft gekost ;
  3. de exacte schade, die door wanbeheer of onbeheer werd aangebracht ;
  4. welke onderzoeken er sedert 1982 gebeurd zijn om deze collector in gebruik trachten te nemen ;
  5. wie deze onderzoeken heeft gedaan en wat deze hebben gekost ;
  6. welke vandaag de exacte stand van zaken is met betrekking tot deze collector ;
  7. welke aanpassingswerken nodig zijn om deze collector in bedrijf te stellen (in detail) ;
  8. wat de raming is van de kosten (geactualiseerd) om deze collector in bedrijf te nemen ;
  9. zo deze collector in bedrijf gaat, wie deze zal exploiteren ;
  10. zo deze collector afvalwater zou vervoeren, welke dit zal zijn vanop de verschillende aansluitingspunten ;
- II. of hij niet overweegt om deze collector door een privé-firma te laten overnemen en exploiteren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de collector langsheen het Albertkanaal werd geconcipeerd als afvoerleiding voor de afvalwaters van de bedrijven gelegen langsheen het Albertkanaal. De eigendomsoverdracht van deze collector aan het Vlaamse Gewest gebeurde bij koninklijk besluit van 4 maart 1985 tot regeling van de eigendomsoverdracht van de Staat aan het Vlaamse Gewest, van de collector voor nijverheidsafvalwater langsheen het Albertkanaal tussen Genk en Antwerpen.

Bij besluit van 21 december 1987 van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu werd de eigendom van de zuiveringsinstallatie Antwerpen-Noord, met inbegrip van het wachtbekken en het pompstation, per 21 december 1987 door het Vlaamse Gewest kosteloos overgedragen aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, nu Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering. Het is immers de bedoeling deze zuiveringsinstallatie in te schakelen voor de zuivering van de rioolwaters van de regio Antwerpen-Noord, alsmede voor de eventuele zuivering van het percolaatwater van het start de Hooge Maey, evenals de behandeling van huishoudelijk septisch materiaal. Om dit gewijzigd gebruik mogelijk te maken zijn optimalisatiewerken voor een bedrag van circa 10 miljoen frank in uitvoering in opdracht van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering.

Met de bouw van de collector werd in 1970 een aanvang genomen in opdracht van het Ministerie van

Volksgezondheid. Het totaal van de tot op heden vastgelegde kredieten bedraagt nagenoeg 4,8 miljard frank. Een exacte kostprijs van de collector kan op vandaag nog niet worden opgemaakt, gezien een aantal geschildossiers nog steeds hangende zijn.

Wat de huidige situatie van de collector betreft kan ik het geachte lid meedelen dat volgens het verslag van 3 oktober 1988 van de Algemene Technische Diensten volgende werken aan de collector zouden dienen uitgevoerd :

- voor 3.919.000 frank (exclusief BTW) aan werken om de collector bedrijfsklaar te maken ;
- voor 84.200.000 frank (exclusief BTW) aan werken noodzakelijk geacht om de bedrijfsklare collector ook op termijn operationeel te houden ;
- voor 80.000.000 frank (exclusief) aan werken ter eventuele verbetering van de werking.

Volgens een in de periode augustus-oktober 1989 door de NV Antwerpse Waterwerken (AWW) uitgevoerd onderzoek kan bedoelde collector op technisch gebied nog in aanmerking komen zowel voor het transport van afvalwater als voor het transport van drinkwater.

Tevens is aangetoond dat ook een gecombineerd gebruik afvalwater/drinkwater technisch mogelijk is.

Met betrekking tot de daadwerkelijke ingebruikname van de collector is tot dusver nog geen beslissing getroffen.

Vraag nr. 49
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Waterzuivering — Vervuiling Dender door NV Amylum te Aalst

In de discussie over de vervuiling van de Dender verschijnt meermaals de naam van de NV Amylum. In het VMZ-jaarverslag 1988 wordt zelfs melding gemaakt van totale verstoring van de zuiveringsinstallatie door onvergunde lozingen via de riolering Burchtstraat.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Over welke lozingsvergunningen beschikt de NV Amylum ?
2. Welke van deze vergunningen werden reeds overschreden ? Zo ja, voor welke parameters ?
3. Werden er reeds PV's van overtreding opgesteld ? Zo ja, voor welke overtredingen ?
4. Loosde of loost de NV Amylum op de riolering in de Burchtstraat ? Zo ja, beschikt zij ter zake over een lozingsvergunning ?
5. Hoe heeft de NV Amylum de zuiveringsinstallatie Aalst-Hofstade verstoord ? Werd hiertegen PV opgesteld ? Werd een schadevergoeding geëist en zo ja, hoeveel ? Heeft de NV Amylum deze schade vergoed ? Zo neen, waarom niet ?
6. Wordt alle industrieel afvalwater van de NV Amy-

lum heden gezuiverd op de industriële zuivering ? Zo neen, welk deel ? Voldoet de zuivering ? Voor hoeveel IE is deze installatie gebouwd ?

7. Is de installatie van de NV Amylum de voorbije jaren tijdelijk buiten gebruik geweest ? Zo ja, wanneer en hoelang ? Werd toen het afvalwater ongezuiverd in de Dender geloosd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat bedoeld bedrijf beschikt over een vergunning voor lozing van industrieel afvalwater. Daarnaast heeft het bedrijf twee lozingsvergunningen voor lozing van koelwater in de Dender.

Volgens de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering wordt het industrieel afvalwater van bedoeld bedrijf momenteel gezuiverd door het bedrijf zelf.

Vraag nr. 50
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

VMZ — Bevoegdheid ambtenaren

Door de Directeur-generaal van de VMZ werden een aantal VMZ-ambtenaren bevoegd verklaard inzake PV van monstername (PVM) en PV van overtreding (PVO).

Mij werd gemeld dat verscheidene van deze bevoegde ambtenaren tot op heden nog geen enkele keer zijn opgetreden (wat gelet op de talloze overtredingen toch wel zeer eigenaardig overkomt), terwijl anderen in hun bevoegdheid beperkingen werden opgelegd door de directies van de buitendiensten.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke VMZ-ambtenaren bevoegd zijn verklaard inzake PVM en PVO ;
2. hoeveel PVM en PVO overtredingen door elk van deze ambtenaren reeds werden opgesteld ;
3. aan welke PVO bevoegde ambtenaar slechts een beperkte actie-bevoegdheid werd toegekend en op basis van welke juridische motivatie dit gebeurde ;
4. of er reeds PVO werden ingehouden door de Directie van een buitendienst ; zo ja, om welke reden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat in totaal 40 personeelsleden, waarvan 20 administratieve en 20 specifieke inspectie-personeelsleden, door de Directeur-generaal van de VMZ werden bevoegd verklaard om processen-verbaal van overtreding (PVO) op te stellen. Daarnaast zijn 51 personeelsleden bevoegd verklaard voor het opstellen van proces-verbaal van monstername (PVM).

Volgens de directie van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering werd aan geen enkele VMZ-ambtenaar bevoegd voor PVO een beperkte actie-bevoegdheid toegekend.

Evenmin werden processen-verbaal van overtreding ingehouden door de VMZ.

Vraag nr. 52
van 30 oktober 1989
van de heer J. TIMMERMANS

VMZ — Lozingsvergunningen

In veel lozingsvergunningen, uitgereikt door de VMZ, wordt in het kader van de bijzondere lozingsvoorwaarden bepaald dat het bedrijf dient te voorzien in een debietsmeter, een automatisch monstername-apparaat, een pH-meter enz. . .

Door diverse bedrijven wordt deze bepaling passief geïnterpreteerd m.a.w. deze meetapparatuur moet er zijn, maar hoeft niet continu te werken aangezien in de lozingsvergunning niet is omschreven hoe het apparaat moet werken, wie er moet mee werken, hoe de analyses moeten gebeuren enz. . .

Deze toch wel eigenaardige interpretatie wordt, naar ik kon vernemen, ook gevolgd door een deel van de VMZ-inspectie.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Houdt het opleggen van meetapparatuur (pH, temperatuur, debieten, monsternames) in dat deze apparatuur continu in gebruik moet zijn ?
2. Zo ja, dient het bedrijf melding te geven van de resultaten ? Zo ja, met welke frequentie ?
3. Zo neen, wat is dan de zin van deze apparatuur in het kader van occasionele bedrijfscontrole ?
4. Moet het bedrijf melding geven van het niet-operationeel zijn van deze meetapparatuur ?
5. Wordt er PV van overtreding opgemaakt indien de bevoegde inspectie vaststelt dat de apparatuur niet in gebruik is ? Zo ja, tegen welke bedrijven werd er ter zake reeds PV opgesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de door hem gestelde aangelegenheden worden geregeld in de voorwaarden die ter zake in de individuele lozingsvergunning zijn opgelegd.

Het opleggen van meetapparatuur houdt aldus niet noodzakelijk in dat deze apparatuur continu in gebruik moet zijn. Een continue meting wordt wel geregeld opgelegd voor pH en temperatuur. Voor zeer grote bedrijven of bedrijven die toxische stoffen lozen wordt een continue debietmeting met monstername verplicht. Een groot aantal bedrijven is echter verplicht om monsternameapparatuur te installeren en in werking te stellen telkens de inspectie erom verzoekt.

De bedrijven die continue metingen verrichten dienen de resultaten normaliter maandelijks over te maken aan de inspectiedienst van de VMZ. Bij niet naleven van deze vergunningsvoorwaarden wordt een PVO opgesteld.

Vraag nr. 55
van 30 oktober 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Verontreiniging van de rivier de Velp — Behandeling van klachten

Zeer kort na een ernstige verontreiniging van de Velp werd de waterloop op 22 oktober andermaal zwaar vervuild. Bovenop voornoemde vervuiling werd de IJzerbeek die in de Velp uitmondt, eveneens ernstig verontreinigd.

Is de geachte Minister van voornoemde incidenten op de hoogte ? Wanneer en door wie werden zijn diensten (inclusief de VMZ) van deze incidenten in kennis gesteld ?

Telkens wanneer zich lozingen, verontreinigingen in de Velp (of andere waterlopen) voordoen, begint de lijdensweg van Pontius naar Pilatus om „bevoegde diensten en personen” te vinden (ook in de weekends en buiten de kantooruren) die bevoegd zijn de nodige vaststellingen, monsternemingen, onderzoeken enzovoort te willen, te kunnen en te mogen uitvoeren en die gemotiveerd zijn om de oorzaken, de vervuilers op te sporen.

Tot wie moet de burger zich bij het waarnemen van een vervuiling van een waterloop wenden (tijdens en na de kantooruren en in de weekend) ?

Welke van zijn diensten of onder zijn controle staande diensten zijn bevoegd en verplicht te allen tijde gevat en passend op te treden ?

Naar ik vernam zouden in het verleden wat de Velp betreft, verscheidene klachten zonder enig gevolg gebleven zijn. Klopt dit ?

Hoeveel gevallen van vervuiling van de Velp en haar bijrivieren zijn bij zijn diensten bekend ? In hoeveel gevallen betreft het hier een bekendheid na en ingevolge een aangifte door derden, dit wil zeggen niet-personeelsleden van zijn diensten ? Werd telkens een onderzoek ingesteld en wat was per ingesteld onderzoek het resultaat in verband met de aard van de vervuiling, de identiteit van de vervuiler, de vervolging, de schade, het herstel van de schade en de bestraffing van de vervuiler ?

Aan mij werd medegedeeld dat de diensten van de Vlaamse Gemeenschap slechts zelden gevat en gepast optreden wanneer hen een vervuiling van de Velp wordt gemeld ; ik betwijfel dit, maar toch had ik hierover graag uitsluitel.

Antwoord

In antwoord op haar vragen kan ik het geachte lid meedelen dat het toezicht op de naleving van de reglementering inzake waterverontreiniging, inzonderheid van de artikelen 2 en 5 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, is toevertrouwd aan de Directeur van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering en de door hem daartoe gemachtigde ambtenaren. Ook de officieren van Gerechtelijke Politie zijn onverminderd bevoegd, zodat ook de politiecommissarissen van de

gemeenten inbreuken bij proces-verbaal kunnen vaststellen.

In geval er zeer snel dient geïntervenieerd te worden (bijvoorbeeld in geval van sluiklozing) lijkt het aangevoelen om naast de hierboven opgesomde personen eveneens de dichtst bijzijnde Rijkswachtbrigade en/of Politiedienst te verwittigen. Teneinde het hoofd te kunnen bieden aan klachten, die buiten de kantooruren worden gesignaleerd, wordt thans door de VMZ een permanentiesysteem uitgewerkt.

Bij de VMZ werden er sinds 1985 een tiental klachten geregistreerd met betrekking tot de vervuiling van de Velpe. De klachten gingen uit van particulieren, milieuverenigingen en een vissersclub. De aard van de verontreinigingen kan herleid worden tot aal- en olie-lozingen. In één enkel geval betrof het lozing van een slachthuis. Op basis van het fysica-chemisch waterkwaliteitsonderzoek dat door de VMZ wordt uitgevoerd dient geconcludeerd te worden dat er voor de Velpe een verslechtering van de zuurstofbalans optreedt in het najaar. In deze periode kan er eveneens een versterkte schuimvorming op het wateroppervlak worden waargenomen. Deze fenomenen moeten hoogst waarschijnlijk worden toegeschreven aan de activiteit van het rooien van suikerbieten.

Vermits de meeste gevallen sluiklozingen behelzen, is het moeilijk de herkomst ervan op te sporen.

Naast kleinere vissterftes in 1987 en 1988 (telkens in de maand oktober) deed er zich dit jaar (begin oktober) een massale vissterfte (ongeveer 1.500 kg) voor. De analyseresultaten van de VMZ wijzen uit dat er een verhoogd gehalte aan oliehoudende producten in de Velpe aanwezig was. Tevens werd een begin van schuimvorming vastgesteld.

Vraag nr. 65
van 8 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning — Initiatieven ter voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten

In antwoord op vraag nr. 259 stelt de geachte Minister dat het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning is opgenomen in het MINA-plan.

Op bladzijde 307 van het MINA-plan wordt voornoemd decreet aangehaald. Gesteld wordt dat prioritair werk zal worden gemaakt van de uitvoering ervan.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke initiatieven, in afwachting van het advies van de Raad van State op het ontwerp-besluit van 4 juli 1986, de Minister heeft genomen ter voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten van dit decreet.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid meedelen dat met betrekking tot de uitvoering van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning nog steeds het op 4 juli 1986 gevraagde advies van de Raad van State over het ontwerp-besluit wordt

ingewacht. Gelet op de dringendheid om te voldoen aan de EG-richtlijn 87/337/EEG van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, werd echter bij besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieueffectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen reeds uitvoering gegeven aan de decretale bepalingen die op deze milieueffectbeoordeling betrekking hebben.

Vraag nr. 66
van 8 november 1989
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE

Drijfmestproblematiek — Provinciale reglementeringen

Op 17 oktober 1989 vaardigde de Provincie West-Vlaanderen op eigen initiatief nieuwe normen uit betreffende het beperken van de mogelijkheid tot het verkrijgen van een exploitatievergunning voor het oprichten van mestvarkens- en zeugenstallen. Deze bepalingen zijn zeer limitatief en verregaand.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

- In hoeverre vaardigden ook andere provincies reeds dergelijke beperkende maatregelen uit ? Wat is de inhoud van deze maatregelen en hoe worden de bepalingen toegepast ?
- Kan men een bepaalde lijn trekken in deze provinciale reglementeringen of zijn ze totaal uiteenlopend ?
- Wat is het idee van de geachte Minister over deze provinciale initiatieven en denkt hij aan eigen initiatieven in de zeer nabije toekomst ?

Antwoord

In antwoord op haar vragen kan ik het geachte lid meedelen dat overeenkomstig de bepalingen van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming de Bestendige Deputatie van de Provincieraad soeverein uitspraak doet in eerste aanleg over de exploitatievergunningsaanvragen eerste klasse en in beroep over de exploitatievergunningsaanvragen tweede klasse.

Met betrekking tot de behandeling van de exploitatievergunningsaanvragen voor varkensstallen, stallen voor mestkalveren en pluimveestallen heb ik een voor het hele Vlaamse Gewest geldende omzendbrief uitgevaardigd die een exploitatiestop beoogt voor nieuwe voornoemde stallen, ongeacht of deze in eerste of tweede klasse zijn ingedeeld. Deze omzendbrief zal automatisch worden opgeheven vanaf de datum dat een decretale regeling voor de mestoverschotten invoege treedt. Met het oog hierop heb ik reeds een globaal mestactieplan uitgewerkt dat binnenkort aan de Vlaamse Executieve zal worden voorgelegd.

Vraag nr. 69
van 8 november 1989
van de heer H. LAUWERS

Besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 — Interpretatie

In lijst II, gevoegd bij het besluit van de Vlaamse

Executieve van 27 maart 1985 wordt in punt 3 gesteld : „stoffen met een schadelijke werking op de smaak en/of geur van het grondwater alsmede verbindingen waaruit dergelijke stoffen in het water kunnen ontstaan en die het water ongeschikt voor menselijke consumptie kunnen maken”.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen hoe dit exact moet begrepen worden, gelet op het feit dat smaak en geur nogal subjectieve gegevens zijn ?

Welke stoffen, welke hoeveelheden en concentraties en welke handelingen worden hier bedoeld ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierbij antwoord te geven op zijn bovenvermelde vraag verband houdende met het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 houdende de reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen.

In het publikatieblad van de Europese Gemeenschappen verscheen op 26 januari 1980 de richtlijn 80/68/EEG betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van gevaarlijke stoffen. Als bijlage aan deze richtlijn verschenen tegelijkertijd twee lijsten met families en groepen van stoffen voorkomend in de richtlijn.

Beide lijsten werden samen met de bepalingen van de richtlijn hernomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 betreffende de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen. Ook punt 3 van lijst II werd op die manier in de Vlaamse wetgeving opgenomen.

Punt 3 van lijst II heeft het over stoffen die zodanig op de smaak en/of de geur van het water kunnen inwerken dat water ongeschikt wordt voor menselijke consumptie. Hieromtrent kan ik het geachte lid mededelen dat de geschiktheid van water voor menselijke consumptie objectief kan vastgesteld worden aan de hand van de drinkwaternormering. In dit verband kan ook verwezen worden naar de bepalingen van de EEG-richtlijn 80/778/EEG (van 15/07/80) en de wijzigende richtlijn 81/858/EEG (van 19/10/81). Beiden handelen over de kwaliteitseisen van drinkwater en werden hernomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende de technische reglementering inzake drinkwater. In dat laatste besluit worden tevens de normen met betrekking tot geur en smaak aangegeven alsook hun meetmethodes.

In verband met het tweede deel van zijn vraag, heb ik het geachte lid te melden dat tot op heden hieromtrent geen extensieve richtlijnen uitgewerkt werden. Onder tusschen dient de vergunningverlenende overheid het nodige te doen om voor ieder geval afzonderlijk de nodige relevante gegevens te verzamelen.

Vraag nr. 70
van 8 november 1989
van de heer H. LAUWERS

Decreet van 27 maart 1985 betreffende handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen — Uitvoeringsbesluit

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart

1985 betreffende handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen (BS van 20 juli 1985), bepaalt in artikel 2, 2^e, laatste alinea dat de Vlaamse Executieve voor elke stof van lijst I of II de hoeveelheid en de concentratie kan vaststellen.

Kan de geachte Minister mij meedelen of dit reeds gebeurd is, krachtens welk besluit en welke de vastgestelde concentraties en hoeveelheden zijn voor iedere stof ?

Indien dit niet het geval zou zijn, waarop moet de burger zich dan baseren om te oordelen of hij voor bepaalde handelingen onder de vergunningsplicht van dit decreet of uitvoeringsbesluit valt ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierbij antwoord te geven op zijn bovenvermelde vraag in verband met het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 houdende de reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen.

Zoals het geachte lid terecht opmerkt wordt er in het aangehaalde besluit aan de Vlaamse Executieve de mogelijkheid gelaten om voor de stoffen de lijsten I en II hoeveelheden en concentraties aan te geven beneden welke er geen problemen zouden ontstaan voor het grondwater.

Deze bepaling in het besluit vindt zijn oorsprong in de EEG-richtlijn 80/68/EEG van 17 december 1979. In de praktijk is echter gebleken dat het bepalen van dergelijke hoeveelheden en concentraties een schier onmogelijke opdracht is. Tot op heden werden er dan ook voor geen enkele van de genoemde stoffen deze hoeveelheden en/of concentraties vastgelegd, ook niet in de ons omringende landen.

Op het tweede gedeelte van zijn vraag meen ik het geachte lid te moeten antwoorden dat gezien de bepalingen van artikel 2, 2° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 betreffende de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen, die tot op heden niet in praktische richtlijnen omgezet werden, er geen uitzonderingen kunnen toegestaan worden op de verbods- en de vergunningsbepalingen van het besluit behoudens die van artikel 2, 1°, met name de lozingen van huishoudelijke afvalwaters.

Vraag nr. 73
van 13 november 1989
van de heer J. LOONES

Watertekort aan de Westkust — Investerings

Met dank voor het zeer gewaardeerde antwoord van de geachte Minister op mijn vraag nummer 326 van 5 september 1989 over de problematiek van het watertekort aan de Westkust, wens ik anderzijds toch aan te dringen op enige specificatie omtrent de te verrichten investeringen.

De heer Minister bevestigt zijn toezegging van een aantal belangrijke werken die een einde zouden moeten maken aan het watertekort van de Westkust.

Kan mij een kopie van het protocol, ondertekend met IMVA-TMVM en VMW op 13 september 1989 worden medegegeeld ?

Welke bedragen zijn thans voorzien en/of vastgelegd in verband met de totaliteit der uit te voeren werken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de weerhouden oplossing onder meer de aanleg omvat van een verbindingsleiding tussen de netten van de watervoorzieningsmaatschappijen IMVA, TMVW en VMW, waardoor de leveringen van water van en naar ieder van deze netten kan geschieden. Deze verbindingsleiding werd opgeplitst in 4 loten. De loten 1, 2 en 3 ervan beogen de aanvoer van drinkwater naar het IWVA-net respectievelijk vanuit de netten van TMVW en VMW. Het 4e lot zal waterleveringen mogelijk moeten maken tussen de netten TMVW en VMW.

Het lot 1 dat de aanleg van de leiding tussen Middelkerke en Nieuwpoort omvat, werd op 14 november 1989 aanbesteed en door de Vlaamse Executieve op 15 december 1989 gegund voor 85 miljoen frank.

De verwezenlijking van het lot 2 omvat de aanleg van de leiding tussen Veurne en de aftakking naar Ter Yde. Bij beslissing van 8 november 1989 van de Vlaamse Executieve werden deze werken opgedragen aan de drinkwatervoorzieningsmaatschappij TMVW voor 106 miljoen frank.

De verwezenlijking van het lot 3 dat de aanleg van de leiding van het waterreservoir Ter Yde naar de verbindingsleiding Middelkerke-Veurne omvat, werd op 30 november 1989 opgedragen aan de drinkwatervoorzieningsmaatschappij IMVA voor 85 miljoen frank. Daarnaast werden nog de werken gegund voor de doorpersing onder de IJzer, zijnde een gedeelte van lot 4, voor een bedrag van circa 30 miljoen frank. In totaal is aldus reeds een investeringsbedrag van circa 306 miljoen frank voor dit groot waterbouwkundig werk vastgelegd. Daarenboven voorziet het protocol tevens in de bouw door IMVA van een waterreservoir met een capaciteit van 5.000 m³ te Nieuwpoort, alsmede de uitbreiding van het IMVA-net. Hiervoor werd lastens de begroting 1989 een subsidiëringsbedrag ten bedrage van 58 miljoen frank vastgelegd.

Voormelde werken zijn reeds deels in uitvoering of zullen in het voorjaar 1990 starten zodat verwacht mag worden dat de vereiste infrastructuur tegen het zomerseizoen 1990 werkelijk zal zijn gerealiseerd.

Vraag nr. 78 van 13 november 1989 van de heer H. DE LOOR

Rioolwaterzuiveringsinstallatie Brugghoek te Zwalm — Aan besteding

Op 27 juni 1989 werd de rioolwaterzuiveringsinstallatie Brugghoek te Zwalm aanbesteed.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- aan welke firma de werken werden toevertrouwd ;
- welk het bedrag is van deze aanbesteding ;
- of de aanbesteding reeds werd goedgekeurd ;
- wanneer de werken een aanvang zullen nemen en hoeveel tijd zij in beslag zullen nemen ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan aan het geachte lid het volgende worden medegegeeld.

In zitting van 24 oktober 1989 heeft de Raad van Bestuur beslist tot heraanbesteding der werken over te gaan. De opening der biedingen voor de heraanbesteding zal doorgaan op 4 december 1989.

De raming der werken bedraagt 182.680.378 frank (inclusief BTW).

De uitvoeringstermijn is bepaald op 250 werkdagen. De werken zullen, indien ze in 1989 kunnen gegund worden, vermoedelijk starten in maart-april 1990.

Vraag nr. 101 van 30 november 1989 van de heer H. VAN DIENDEREN

Geluidsoverlast veroorzaakt door het leger — Normen en controle

Het leger bezorgt de bevolking veel geluidsoverlast : schietoefeningen, explosies, zware voertuigen, (laagvliegende) vliegtuigen. Andere geluidsbronnen hebben van Vlaanderen, volgens een recente studie, een gebied gemaakt waarin nagenoeg geen stiltegebieden meer voorkomen.

Heeft de geachte Minister contact met zijn nationale Collega van Landsverdediging om de geluidsoverlast, veroorzaakt door het leger, terug te dringen ? Welke normen gelden hiervoor ? Moeten die niet strenger worden gemaakt ? Welke instanties zorgen voor de controle ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er momenteel noch op nationaal noch op gewestelijk vlak emissie- en/of immissienormen bestaan ter specifieke beoordeling van schietlawaai, vliegverkeer enzovoort veroorzaakt door militaire installaties.

Ter vrijwaring van het militair geheim behoort deze materie trouwens tot de uitsluitende bevoegdheid van de Minister van Landsverdediging.

Vraag nr. 102 van 1 december 1989 van de heer W. KUIJPERS

Ruilverkavelingen te Hoegaarden en Vissenaken — Uitvoering

Aansluitend bij de interpellatie van Collega Luk Van-

horenbeek betreffende de uitvoering van de Ruilverkaveling Melkwezer, zou ik de geachte Minister, mede op basis van gegevens uitgaande van de Regionale Vereniging Natuur en Landschap (RVNL), volgende vragen willen stellen.

- a) In het MINA-plan kondigde de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting de bijstelling aan van de ruilverkaveling. Aan natuurbehoudsmiddelen werd begrip gevraagd om het ruilverkavelingsinstrument te verbreden en vanuit milieu- en natuuroogpunt aanvaardbaar te maken. Mede in dit licht werd reeds op 23 maart 1989 — net na het verschijnen van het MINA-plan — door de RVNL een gemotiveerd en positief voorstel overgemaakt aan de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting om de Ruilverkaveling Melkwezer bij te stellen vanuit een ecologische invalshoek. Groot was haar verwondering toen ze als antwoord enkel een laconieke doorverwijzing kreeg naar het bevoegde Ruilverkavelingscomité. Sindsdien heeft de Regionale Vereniging Natuur en Landschap naar aanleiding hiervan geen officiële signalen meer mogen ontvangen.

Mag ik daaruit afleiden, dat de geachte Minister afziet van de vooropgestelde „bijstelling van de ruilverkaveling” ? Zo ja, op welke gronden geschiedt dit ? Zo neen, hoe zal hij zijn MINA-doelstelling handhaven ?

- b) In hoeverre zal de geachte Minister de beleidsoormerken, voor de ruilverkavelingen te Hoegaarden en te Vissenaken (Velvevallei), gebundeld door de Regionale Vereniging Natuur en Landschap, in toepassing brengen ?
- c) De heer R. Merckx, kabinetsmedewerker van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, verklaarde in De Morgen van 4-5 november 1989 „dat mensen die niet van het land leven, zich daar niet mee moeten bemoeien” ! Is dat zo ? Hoe dient deze berichtgeving geïnterpreteerd te worden ?
- d) Het Ruilverkavelingsgebied Melkwezer bestaat voor meer dan de helft uit puur valleigebied (Grote en Kleine Gete). Enkel door een onaanvaardbaar hoog investeringsbedrag en blijvende hoge inbrenging van gemeenschapsgeld, kan deze werkwijze tot slechts een marginale rentabiliteitsverhoging voor de landbouw leiden. De grote milieuhygiënische kwetsbaarheid kan er hier bij wijze van spreken toe leiden dat voor elke frank die de Gemeenschap investeert in de „ontginning” van dergelijke vallei, er later door diezelfde Gemeenschap twee frank moet bijgepast worden om de milieuschade (verregaande waterkwaliteits- en kwantiteitsgevolgen, erosie, aantasting grondwater, ...) enigszins te ondervangen. In hoeverre rijmt de geachte Minister dergelijke landbouworientatie met de jongste voorschriften van het Europees landbouwbeleid ?
- e) Uit de Kwetsbaarheidskaart van het grondwater (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, 1986) blijkt de Getevallei tot de uiterst kwetsbare zones te behoren. De beoogde bodemaanpassing, haar tuinbouw, akker- en fruitteelt zal leiden tot een sterk verhoogde aanvoer van milieukritische stoffen zoals nitraten, pesticiden, fosfaten en eventueel mobiele zware metalen. Ze houdt dus op zijn minst risico's in voor de drinkwaterlagen en waterrijke ecotopen. De concentratie van oppervlaktewater in

de vallei en de vervuiling ervan, zal in de ontvangende waterlopen een verminderd zelfreinigend vermogen tot gevolg hebben. Wordt in deze reeds een simulatie op basis van bestaande, vergelijkbare gegevens doorgevoerd ? Zo niet, hoe schat de Minister de gevolgen in ?

- f) De doorgedreven drooglegging door werken aan waterlopen, drainage, opruimen van landschapselementen... zal het waterbufferend vermogen van deze brede vallei aantasten met verhoogde en verstrekkende piekafvoeren tot gevolg. Door de kavelruil tracht men de wachtbekkens op de Geten nu mogelijk te maken, niettegenstaande het ontbreken ervan op het gewestplan. Graag vernam ik het oordeel van de geachte Minister in verband met deze planning ?
- g) De aantasting van het netwerk van houtkanten, hagen, bomenrijen, sloten en poelen hiervan staat in contrast met de ideeën voor actieve natuurontwikkeling (zie studiedag Landschapselementen, Bilzen). De kostprijs (8.147.995 frank), die voor de eerste fase van kappingen voorzien is, steekt schril af tegen elk natuurbeleid anno 1989. Iedereen herinnert zich nog de Bomenactie op het einde van het Europese Leefmilieujaar toen de goegemeente uitgebreid gemobiliseerd werd voor méér bos en bomen in Vlaanderen. Vindt de Minister dat de sierbeplanting, uitgevoerd na de ruilverkaveling, voor de Getevallei relevant kan worden genoemd in vergelijking met de huidige toestand ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Het in het MINA-plan geformuleerde beleid inzake ruilverkaveling wordt gehandhaafd. De aanpassing van de onderzoeksprocedure naar het nut van de ruilverkaveling zal worden veralgemeend van zodra de Vlaamse Landmaatschappij operationeel zal zijn. Tevens werd door een besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 de MER-verplichting voor ruilverkavelingsprojecten ingevoerd.
2. Ik wens hem er op te wijzen dat de ruilverkavelingswerken moeten steunen op een consensus tussen de verschillende belangengroepen. Hierbij is het vooral belangrijk het concept en de impact van de werken op een deskundige wijze en uitgaande van een visie op de toekomstige ontwikkeling te evalueren.
3. De werken die het Ruilverkavelingscomité Melkwezer wenst uit te voeren steunen op het advies van de Coördinatiecommissie Melkwezer aan de bevoegde Minister. Reeds in 1980 werd de optie genomen het gebied in te delen in vier zones :

Zone I : intensief landbouwgebied (43 %)

Zone II : overgangsgebied waar akkers, weiden, populierenomzoomde weiden en boomgaarden door elkaar vermengd staan (28 %)

Zone III : de beemden (26 %)

Zone IV : de natuurgebieden (38 %)

Voor zone II werd bij de beslissing tot het uitvoeren van de ruilverkaveling gesteld dat het Comité moet streven naar een ontmenging in de richting van land-

bouw of natuur, met de bodemkundige geschiktheid als basis criterium. Het Comité heeft in 1985 beslist in de beemdgebieden en de natuurgebieden niet te draineren. Van de 2.690 ha die het ruilverkavelingsproject omvat zal slechts 18 procent worden gedraïneerd.

De rooiingen die worden bekritiseerd gebeuren enkel daar waar er wordt gedraïneerd en zeker niet in de Gete-vallei. Het betreft hoofdzakelijk aanplantingen van populieren die trouwens gedeeltelijk kaprijk zijn en op initiatief van de eigenaars worden geroid. Het Ruilverkavelingscomité zal de bestaande begroeiing behouden en versterken door beplantingen met wilgen, lindes, eiken, es- en meidoornen langs de vaste lijnen (wegen, waterlopen, taluds) in het landschap en in de waardevolle deelgebieden. Op die wijze wordt een structuur gebracht in een landschap dat gegroeid is door ongecoördineerde individuele werken en handelingen. De functionele inrichting van het gebied is een grotere waarborg voor de verwezenlijking van de verschillende functies van het gebied dan de inrichting op zijn beloop te laten. Verder wordt onderzocht op welke wijze de natuurzone Wissebos, onder andere via het recht van voorkoop van de Nationale Landmaatschappij, onder passend beheer kan worden gebracht.

4. Uit het voormelde zal het geachte lid duidelijk zijn dat de nagestreefde gebiedsinrichting niet strijdig is met de voorschriften van het Europees landbouwbeleid.
5. Er is geen wetenschappelijke basis voor de bewering, dat de voorgenomen werken aanleiding zullen geven tot vervuiling van het oppervlakte- en grondwater.
6. In algemene zin vormt de aanleg van wachtbekkens een uitgangspunt van mijn beleid inzake waterbeheersing. De wijzigingen aan de bestaande beddingen van waterlopen voor de gecontroleerde beheersing van het waterafvoerregime worden beperkt door het inschakelen van al of niet natuurlijke wachtbekkens (overstromingszones). Op het gewestplan zijn hiervoor uiteraard geen zones voorzien. De inplanting van een wachtbekken moet wel verenigbaar zijn met de ruimtelijke bestemming van het betrokken gebied.

Het spreekt voor zich dat de gedeelten van de vallei die van nature het gemakkelijkst worden overstroomd in deze functie moeten worden bestemd. De aanleg van wachtbekkens in een ruilverkavelingsgebied zou de mogelijkheid kunnen bieden de nodige gronden in het openbaar domein op te nemen zonder tot onteigening te moeten overgaan.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 3
van 8 november 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989
— Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tiental-

len internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congres taal toegelaten..).

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidieerd in 1989 ?
- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd, in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministeries gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 4
van 9 november 1989
van de heer F. DEWINTER

BRT-radio — Moeilijkheden met de ontvangst te Brussel

Brusselse luisteraars van BRT-1 en BRT-2 beklagden er zich bij mij over dat de uitzendingen van beide

permanent verstoord worden door Turkse of Marokkaanse stations.

Zo blijkt het op meerdere plaatsen in Brussel onmogelijk te zijn via de autoradio BRT-1 en BRT-2 te ontvangen.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke maatregelen hij hieromtrent denkt te zullen nemen ?

Antwoord

Al ressorteren de frequenties en de problematiek van de storingen onder de bevoegdheid van de Minister van PTT, toch is het duidelijk dat de Gemeenschappen betrokken partij zijn en dat de problemen ter zake slechts door de samenwerking tussen de nationale overheid en de Gemeenschappen kunnen worden voorkomen of opgelost.

Van bij het ontstaan van de niet-openbare radio's heeft de Vlaamse Gemeenschap geijverd voor een aanvaardbare technische regeling, waarbij storingen tot een minimum zouden worden herleid. Zo werden onder meer de beschermingscriteria tussen de openbare radio en de niet-openbare radio's hoger gesteld dan internationaal wordt voorgeschreven. Ook heb ik bereikt dat de openbare radio en de niet-openbare radio's niet door mekaar in de frequentieband, maar in een afzonderlijke subband werden ondergebracht. Bij al deze voorzorgsmaatregelen stond het belang van de luisteraar vooraan.

Wat de situatie in Brussel betreft werden de moeilijkheden na het neervallen van een BRT/RTBF-zendmast in 1983 te Waver groter, in enige mate door de verplaatsing van BRT-zenders naar Veltem, maar vooral door de inplanting van een aantal RTBF-zenders op het Rijksadministratief Centrum, in de onmiddellijke buurt van een aantal door de Franse Gemeenschap erkende radio's. De RTBF zag zich daartoe genoodzaakt om een goede ontvangst van zijn programma's te Brussel te waarborgen. De RTBF bouwt een nieuwe mast te Waver en gehoopt wordt dat midden 1990 een aantal radioprogramma's van daaruit in de ether zullen kunnen worden gestuurd.

Ik meen te weten dat constant wordt getracht om intermodulatieverschijnselen tussen radio's te vermijden en de daaraan gekoppelde storingen weg te werken. Ik breng de Minister van PTT niettemin op de hoogte van de klachten van de Brusselse luisteraars.

Vraag nr. 5 van 9 november 1989 van de heer M. DESUTTER

Gehandicapte sportbeoefenaars — Initiatieven en financiële steun

Graag vernam ik van de geachte Minister welke initiatieven er in het verleden genomen werden of welke financiële steun voorzien werd om het beoefenen van sport door gehandicapten aan te moedigen en te belonen.

Antwoord

1. Initiatieven

In 1985 en 1986 werden geen bijzondere initiatieven gelanceerd ten behoeve van de gehandicapte sportbeoefenaars. In 1987 in het kader van „Limburg Sportief”, in 1988 in het kader van „Oost-Vlaanderen Sportief” en in 1989 in het kader van „Brabant Sportief” kregen alle gehandicaptenfederaties de kans om een activiteitenpakket te ontwikkelen waarvoor zij in return financiële steun ontvingen vanuit de dienst Sportpromotie. Hieronder volgen de federaties die om dergelijke ondersteuning gevraagd hebben :

Limburg : Vlaamse Liga Gehandicapten-sport	36.500
Oost-Vlaanderen : Vlaamse Liga Gehandicapten-sport	35.000
Nasso-Misa	40.000
Vlaamse Federatie Gehandicapten-sport	36.500
Brabant : Psylos	48.450
Slobo	35.000
Nasso-Miva	60.000

2. Financiële steun

De vermelde bedragen zijn de som van de volgende begrotingsposten :

- Toelagen aan erkende federaties
- Private sportkampen
- Propagandatoelagen
- Toelagen voor sportmateriaal
- Toelagen aan het BOIC voor de Olympische Spelen voor Mindervaliden.

1985 :	8.744.578
1986 :	8.668.655
1987 :	8.811.702
1988 :	8.055.296
	+ 4.114.474
(Olympische Spelen) gegevens nog niet beschikbaar.	

Vraag nr. 7 van 9 november 1989 van de heer M. DESUTTER

Raad voor Niet-Openbare Radio's — Aantal bijeenkomsten en aanwezigen

Graag vernam ik hoeveel maal de Raad voor Niet-Openbare Radio's is bijeengekomen sedert zijn samenstelling en hoeveel maal elke vertegenwoordiger aanwezig was.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierbij de samenstelling van de Raad voor Niet-Openbare Radio's te vinden, evenals het aantal maal dat elke vertegenwoordiger aanwezig was. De huidige Raad werd aangesteld bij ministerieel besluit van 11 mei 1988, en vergaderde 26 keer, tot en met 23 november 1989.

Naam	aantal keer aanwezig	Opmerking
De heer P. Matthijs	24	
Mevr. M. Cortois		ontslag verleend op 3 mei 1989
De heer F. Standaert		aangesteld op 3 mei 1989
Mevr. A. Herman	19	
De heer J. Albrechts	24	
De heer J. Balliauw	17	
De heer E. Box		
De heer J. Ceuleers	11	ontslag verleend op 22 september 1989
De heer J.P. Verdromme	9	aangesteld op 22 september 1989
De heer P. Herroelen	18	
De heer G. Korthout	21	
De heer F. Neyts	18	
De heer P. Ruyffelaere	22	
De heer C. Taes		
De heer J. Van Assche	20	
De heer P. Van de Velde		ontslag verleend op 8 november 1989
De heer E. Claessens		aangesteld op 8 november 1989
De heer M. Van de Voorde		ontslag verleend op 12 juni 1989
De heer D. Neiryck		aangesteld op 12 juni 1989
De heer F. Vanmassenhove	19	
De heer H. Van Pelt	16	
De heer J. Van Overbeke	23	
De heer M. Verstraete	15	

Vraag nr. 13
van 17 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg — Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen 10 jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisaties van deze doelstelling ?
2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 14
van 21 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Europees Jaar van het Toerisme — Activiteiten in Vlaanderen

1990 is het Europees Jaar van het Toerisme. De voorbereiding in en voor Vlaanderen moet thans reeds op punt staan.

Welke initiatieven zullen door en in Vlaanderen genomen worden in het raam van dit Europees Jaar ? Welke initiatieven zullen genomen worden om een aangepast landelijk toerisme te bevorderen ? Welke initiatieven zullen genomen worden om een aangepast landelijk toerisme in het Hageland te bevorderen ?

Beschikt Vlaanderen over een structuurplan het toerisme aangaande waarbinnen voornoemde initiatieven kunnen afgewogen, getoetst en beoordeeld worden ? Zo neen, wanneer zal Vlaanderen kunnen beschikken over een beleidsvisie inzake toerisme, die ruimtelijke vertaald is en die als toetsingskader kan dienen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Vermits in Vlaanderen het toeristisch beleid is toevertrouwd aan een parastatale B, het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, is het de Raad van Bestuur van deze instelling die de activiteiten in het kader van het Europees Jaar van het Toerisme 1990 voorbereidt. Samen met de Office de Promotion de Tourisme (OPT) werd een nationaal Comité samengesteld, belast met de concrete voorbereiding.
2. Vlaanderen (en België) zullen aan de volgende maandactiviteiten deelnemen :

- * Cultureel patrimonium — september (tijdens deze maand loopt immers de Open Monumentendag)
- * Wielertoerisme — juni met onder andere een bijeenkomst van 400 wielertoeristen in Geel tijdens het weekend van 30 juni en 1 juli.
- * Fotografie — augustus (zie eveneens de wedstrijden)

Tevens worden de volgende wedstrijden ingericht.

- * Verhandelingwedstrijd rond het thema „Europa, ontmoet uw bureu” voor jongeren tussen 16 en 20 jaar.
- * Wedstrijd „Het best onderhouden dorp van Europa” en „De properste stad van Europa”, bestaande uit een verslag gestaafd met 40 foto's.

* Fotografiewedstrijd rond het thema „Toerisme in de fotografie”.

Voor de verdere organisatie van deze activiteiten zullen Nederlandstalige brochures en promotiemateriaal verspreid worden.

3. Daarnaast zijn er ook de nationale projecten. Vast staat dat de volgende twee initiatieven zullen worden georganiseerd, met steun van de Europese Commissie.

* Het fiets- en wandelprogramma „In het spoor van Van Gogh” in samenwerking met Nederland.

* Een symposium, 3 tentoonstellingen en de uitgave van een brochure rond het carnaval ter gelegenheid van Carnaval 1990 te Aalst, waarbij buitenlandse carnavalgroepen zullen worden uitgenodigd.

Wellicht zal de Europese Commissie nog andere projecten aanvaarden.

Het ligt in mijn bedoeling om via het reservefonds van het VCGT een aantal waardevolle projecten die niet van EEG-subsidiëring kunnen genieten, toch te honoreren.

4. Onder de paneuropese projecten neemt Vlaanderen aan de volgende deel.

* De Alliance Internationale de **Tourisme** ontwerpt een Europese verkeerscode. Touring Club België verleent daaraan haar medewerking.

* De Entente Florale richt een internationale bloemingswedstrijd in ; de Nationale Dienst voor de Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten verleent medewerking eraan.

* Tussen de Caisse Suisse de Voyage en gelijkaardige organisaties in Frankrijk, Oostenrijk en België (Club Loisirs et Vacances) bestaat een akkoord voor uitwisseling van gezinnen met 1 ouder.

* Copa-Cogeca ontwerpt een brochure rond het ruraal toerisme. Vlaanderen is bereid mee te werken voor wat de informatie uit ons land betreft.

* De Europese Federatie voor Openlucht recreatie richt een grootse informatiecampagne in voor groot publiek en professionelen. Vlaanderen helpt in de verspreiding van de uitnodigingen.

5. Vermits vanuit het Hageland geen enkel initiatief is binnengekomen bij het Nationaal Comité zal deze streek niet speciaal worden belicht.

6. Buiten het kader van het Europees Jaar van het Toerisme wordt „vakantie op de boerderij” bevorderd door de informatie die hierover wordt verspreid, o.m. via de VCGT-brochure Vlaanderen — Te Huur en de brochures die de provinciale toeristische federaties West-Vlaanderen en Limburg uitgeven.

7. Voor de beleidsvisie verwijs ik naar de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen van maart 1986, waarin het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme

zijn beleidsopties heeft geformuleerd. Deze nota is nog steeds geldig. Er wordt daarin niet voorzien in een ruimtelijk opgevat structuurplan. Of er aan een dergelijk plan behoefte is, staat nog ter discussie. De gewestplannen geven immers aan welke gebieden voor recreatie beschikbaar zijn. De concrete invulling moet gebeuren, rekening houdend met de behoeften van de markt, door particuliere ondernemers en door de organisaties voor sociaal toerisme.

Dit belet niet dat ontwikkelingsplannen nuttig kunnen zijn voor bepaalde gebieden met een uitgesproken toeristisch potentieel zoals bijvoorbeeld de kust en de Kempen.

Vraag nr. 15
van 22 november 1989
van de heer M. DESUTTER

Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme — Europese steun

In antwoord op mijn vraag nummer 135 van 24 juli 1989, liet de geachte Minister mij weten dat het VCGT geen beroep gedaan had op het Europees Fonds voor Regionale ontwikkeling, dit in tegenstelling tot het OPT, die dit wel deed in het jaar 1988.

Graag vernam ik voor welke projecten het VCGT beroep gedaan heeft op steun van de Europese instanties voor projecten welke voorzien zijn in het jaar 1990 of volgende jaren.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik hem meedelen dat het VCGT op heden geen plannen heeft om in het jaar 1990 of volgende jaren beroep te doen op deze steun.

Het VCGT wenst de EFRO-steun, die trouwens beperkt is, voor te bestemmen voor initiatieven van lokale besturen en organisaties van toerisme. Het opvragen van EFRO-steun voor projecten van het VCGT zou de realisatie van deze plaatselijke toeristische programma's in het gedrang brengen.

Om deze reden besliste de Raad van Bestuur van het VCGT binnen de perken van de budgettaire mogelijkheden, de toeristische programma's met bijkomende middelen, bij prioriteit te ondersteunen.

Vraag nr. 18
van 28 november 1989
van de heer P. BREYNE

Subsidiëring van het speelpleinwerk — Achterstal

Het blijkt dat het saldo van de subsidies voor speelpleinwerk voor 1988 tot op heden nog steeds niet is uitbetaald. Wat meer is, de Dienst Jeugdwerk van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is blijkbaar tot op vandaag niet in staat het uiteindelijk subsidiebedrag voor 1988, noch de uitbetalingsdatum ervan, mee te delen.

Deze situatie hypothekeert uiteraard ten eerste de

werking van bovengenoemde verenigingen. Dit is nog meer het geval voor nieuwe initiatieven die, vermits zij geen voorschot krijgen, hierdoor minstens twee werkingsjaren met eigen middelen moeten proberen te overbruggen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. welke de oorzaak is van deze betreurswaardige toestand ;
2. tegen welke datum het saldo van 1988 zal vereffend worden ?

Antwoord

Verenigingen voor vakantiespeelpleinwerking kunnen worden gesubsidieerd op basis van het decreet van 27 november 1984 houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties. De uitvoeringsmodaliteiten werden vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Executieve tot uitvoering van het decreet van 27 november 1984 houdende subsidiëring van verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties.

Artikel 9 van genoemd besluit bepaalt dat de werking van de verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk van een bepaald jaar wordt gesubsidieerd met de daartoe voorziene kredieten op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap van het daaropvolgende jaar.

In uitvoering van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 2 mei 1985 worden voor de vakantiespeelpleinverenigingen, die ervoor in aanmerking komen, twee voorschotten uitgekeerd naar analogie met het decreet van 8 april 1987 houdende aanpassing van de regeling voor toekenning van subsidievoorschotten voor de jeugd- en volwassenenvorming.

De saldoberekening 1988 kon slechts gebeuren nadat de begroting 1989 werd goedgekeurd door de Vlaamse Raad en bekrachtigd door de Vlaamse Executieve. Dit laatste gebeurde op 5 juli 1989.

Ten gevolge van deze laattijdige goedkeuring liep de saldoberekening ernstige vertraging op. Daarbij is het nog steeds zo dat de saldoberekening alsook de opmaak van het besluit, vastleggings- en vereffeningsdocumenten voor de meer dan 2.000 speelplein- en jeugd-vakantieverenigingen nog steeds manueel moeten gebeuren, wat op zich reeds een hele tijdsinvestering vergt.

Dit alles is oorzaak van de laattijdige uitkering van genoemde saldosubsidie. Momenteel worden de saldo-bedragen vastgelegd, de uitbetaling is voorzien voor februari 1990.

Aangezien de begroting 1990 op 15 december 1989 door de Vlaamse Raad werd goedgekeurd, zullen de subsidies voor de werking 1989 sneller worden uitbetaald.

**H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 8
van 30 november 1989
van de heer J.P. PILLAERT**

Bedden in rust- en verzorgingstehuizen — Situatie in West-Vlaanderen

Graag had ik de geachte Minister de volgende vragen gesteld.

1. Hoeveel RTV-bedden worden momenteel erkend in openbare instellingen in West-Vlaanderen en welke is de spreiding ervan per arrondissement ?
2. Kan de Minister mij het aantal RVT-bedden opgeven dat aan West-Vlaanderen wordt toegewezen voor 1990 ?
3. Welke is de verhouding tussen het aantal gewone en het aantal RVT-bedden in OCMW-rusthuizen ?
4. Kan de geachte Minister mij de spreiding geven van het aantal nieuwe RVT-bedden dat per regio nodig is om in iedere instelling te komen tot eenzelfde verhouding tussen de gewone en de RVT-bedden ?

Antwoord

1. Het volgend aantal RVT-bedden was op 30 september 1989 erkend in openbare instellingen in West-Vlaanderen :

arrondissement :	Brugge	321
	Diksmuide	—
	Ieper	66
	Kortrijk	150
	Oostende	89
	Roeselare	28
	Tielt	12
	Veurne	45
	Totaal :	711

2. Op 30 september 1989 waren er in de provincie West-Vlaanderen 632 RVT-bedden opgenomen in de programmatie die nog niet erkend waren. Deze kunnen in de loop van 1990 eventueel hun erkenning verkrijgen. Hierbij dient vermeld dat de programmatie in de provincie West-Vlaanderen reeds is overschreden. Het programmatiecijfer bedraagt 2.190 en is met 765 eenheden overschreden (2.955 erkende bedden en 632 gepland, waarvan 370 in OCMW-rusthuizen).
3. Op 30 september 1989 waren er in de provincie West-Vlaanderen in de OCMW-rusthuizen 4.857 rusthuisbedden en 711 rust- en verzorgingsbedden erkend. De verhouding rusthuisbedden — rust- en

verzorgingsbedden varieert naargelang de instelling en regio. Op basis van de gegevens van de instellingen die zowel over rusthuisbedden als rust- en verzorgingsbedden beschikken is de gemiddelde verhouding 34 RVT-bedden op 100 rusthuisbedden.

- 4 Indien de bovenvermelde verhouding van 34 procent wordt toegepast op het aantal rusthuisbedden per arrondissement bekomt men de volgende gegevens :

arrondissement	aantal rusthuisbedden	34 %	reeds erkend + gepland	verschil
Brugge	1.119	380	321	59
Diksmuide	204	69	—	69
Ieper	513	174	66 + 52	56
Kortrijk	1.258	428	150 + 93	185
Oostende	388	132	89 + 52	- 9
Roeselare	719	244	28	
Tielt	411	140	12 + 68	60
Veurne	245	83	45 + 105	-67
	4.857	1.650	711 + 370	569

Dit betekent dat het aantal geprogrammeerde RVT-bedden met 569 zou moeten uitgebreid worden, terwijl het programmatiecijfer reeds ruim overschreden is. Er dient vermeld dat de rusthuisbedden en rust- en verzorgingstehuisbedden volgens verschillende entiteiten worden geprogrammeerd, namelijk gemeente- en ziekenhuisregio's. Bovendien is er in de berekeningen, gezien de inhoud van de vraag, geen rekening gehouden met de gegevens in de privé-sector.

D. COENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 4 van 25 oktober 1989 van de heer F. VERMEIREN

Schoolradio — Medewerking

Door BRT-3 wordt er in de loop van de ochtend gezorgd voor de schoolradio, een uitzending die zich inzonderheid richt tot de scholen.

In dit verband vernam ik graag :

1. of het lessenrooster van de scholen in de mogelijkheid voorziet voor het inlassen van de schoolradio-uitzendingen en in hoeveel scholen in deze mogelijkheid is voorzien ;
2. of het departement zijn medewerking verleent aan het samenstellen van de programma's van de schoolradio en onder welke vorm dit gebeurt ;
3. of personeel van het departement van Onderwijs wordt gedetacheerd bij de diensten voor de schoolradio en over hoeveel personen het gaat.

Antwoord

1. De schoolradio-uitzendingen worden door de BRT

zelf geprogrammeerd tijdens de schooluren. Er wordt in het lessenrooster van de scholen geen activiteit schooluitzendingen ingeschreven, omdat de uitzendingen onderdeel van of illustrerend zijn voor de verscheidene vakken. Men kan de schikking van de lessen wel zo organiseren dat de uitzendingen tijdens de door de BRT geprogrammeerde uren kunnen beluisterd en verwerkt worden.

Alle scholen beschikken echter over apparatuur om de uitzendingen op audiotape op te nemen. En als dit niet het geval is kunnen de tapes van de uitzendingen verkregen worden tegen kostprijs of — als men een lege audiotape opstuurt — gratis bij de Dienst Media en Informatietechnologie van het Ministerie van Onderwijs (Handelskaai 7, 1000 Brussel, tel. 02/217.41.90). De uitzendingen kunnen dan wanneer het past binnen de lesroosters en de lessen aangewend worden. Hetzelfde geldt overigens voor de schooltelevisie-uitzendingen.

2. Het Departement van Onderwijs verleent als zodanig geen rechtstreeks medewerking aan het samenstellen van de programma's van schoolradio en -televisie. Er is wel een overleginstantie BRT — Onderwijs, waarin leden van het Departement en leraren op mijn aanwijzen, zetelen. Deze instantie bepaalt en evalueert de algemene programmatie van de uitzendingen. De BRT — Instructieve Omroep lijkt wel degelijk rekening te houden met de inhoud en inhoudelijke evoluties van de lesprogramma's, wat blijkt uit de hoge waardering die de uitzendingen — vooral die van de schooltelevisie — genieten.
3. Er is geen personeel van het Ministerie van Onderwijs (ook geen leraren) gedetacheerd bij de BRT — Instructieve Omroep, die de schooluitzendingen verzorgt.

Vraag nr. 5 van 25 oktober 1989 van de heer F. VERMEIREN

Studietoelagen — Toekenning in het kader van het Erasmus-programma

Studietoelagen worden verleend aan studenten, die grauaat secretariaat gedurende twee jaar volgen.

Met het oog op de verdere Europese integratie en het te verwachten vrij verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap wordt in het kader van het Erasmus-programma, dat naar de promotie van de samenwerking streeft binnen het hoger onderwijs in de EEG een „gezamenlijk studieprogramma" uitgebouwd tussen instellingen van hoger onderwijs van de verschillende lidstaten.

Aan de uitbouw van een gezamenlijk derde jaar zouden, op het huidige ogenblik, vijftien instellingen van hoger onderwijs zijn geïnteresseerd, waaronder 4 in België (waarvan 3 in Vlaanderen).

Tijdens het derde jaar kunnen de studenten ook gedurende drie maanden in een ander land van de Gemeenschap verder studeren.

In verband met deze nieuwe, aanvullende studierich-

ting, die toch een belangrijke bijdrage levert voor de Europese eenmaking, vernam ik graag of de studenten die voor dit derde specialisatiejaar zijn ingeschreven, in aanmerking komen voor een studietoelage.

Antwoord

Het is toe te juichen dat instellingen voor hoger onderwijs van verschillende Europese lidstaten samenwerken om gezamenlijke studieprogramma's uit te bouwen.

Precies omwille van een Europese richtlijn van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, heb ik alles in het werk gesteld om op 1 september 1990 te kunnen starten met de veralgemeende driejarige structuur in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan. In concreto komt dit neer op de verlenging van de studieduur van twee naar drie jaar in het economisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, waartoe onder meer de afdeling secretariaat behoort.

Ongeacht vorige overwegingen over de driejarige structuur kunnen studenten van bedoeld onderwijs — echter niet de eerstejaars — participeren aan de Erasmus- en Linguaprojecten van de EG. Zij kunnen een beurs voor studie in het buitenland verkrijgen als hun school een uitwisselingsprogramma heeft met een gelijkwaardige, buitenlandse instelling.

De studenten die een Erasmus- en Linguabeurs hebben ontvangen, kunnen verder, als zij aan de gewone voorwaarden voldoen, genieten van een studietoelage van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 14 van 8 november 1989 van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1989 — Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brussels grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentie-adres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten...).

Hierover zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

- Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel, werden door zijn diensten (mede) gesubsidiëerd in 1989 ?

- Om welke bedragen gaat het hier ?
- Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
- In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
- Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
- Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidiëerd worden ?
- Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het gecoördineerd antwoord dat binnen de Vlaamse Executieve wordt verstrekt door de Voorzitter, de heer G. Geens.

L. VAN DEN BOSSCHE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 14 van 28 november 1989 van de heer F. SARENS

De Vlaamse Leeuw — Eerbewijs

In artikel 5 van het decreet van 13 april 1988 wordt bepaald dat „Het Volkslied van de Vlaamse Gemeenschap bestaat in de eerste twee strofen van „De Vlaamse Leeuw” op tekst van Hippoliet van Peene en muziek van Karel Miry”.

Zowel het nationaal Volkslied als het Volkslied van de Vlaamse Gemeenschap worden uitgevoerd bij plechtigheden.

Welke zijn de onderrichtingen die gelden bij de uitvoering van het Volkslied van de Vlaamse Gemeenschap inzake het in de houding gaan staan en de groet als eerbewijzen door rijkswacht, gemeentelijke politie en militairen.

Antwoord

Als antwoord op de vraag gesteld door het geachte lid,

heb ik de eer mede te delen dat er door de gemeentelijke politie geen voorschriften dienaangaande bestaan.

Voor militairen en rijkswacht zijn er de **onderrichtingen** vervat in de Instructie betreffende het ceremonieel (IF 140). Deze problematiek kwam reeds aan bod in de vraag nr. 131 van 26 januari 1984 die de heer Vandezande stelde op 14 februari 1984 in de Senaat.

De voorschriften zijn de volgende.

„Een volkslied van een cultuurgemeenschap wordt niet gelijkgesteld met een nationaal volkslied.

- Wanneer een volkslied van een **cultuurgemeenschap** gespeeld wordt, gaat een afzonderlijk soldaat in de houding staan. Hij is in geen geval gehouden te groeten. Is hij gewapend, dan **schoudert** hij het geweer ; in geen geval presenteert hij het geweer want dit eerbewijs geldt alleen voor de nationale volksliederen.
- Wanneer bij een plechtigheid het volkslied van een cultuurgemeenschap wordt gespeeld bij aanwezigheid van een troep, beveelt de commandant van deze het „schoudert geweer” zo de troep gewapend is of het „geef acht” zo hij niet gewapend is. In principe wordt dit volkslied niet gespeeld in aanwezigheid van een troep door een militaire muziekkapel.”

J. SAUWENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKENENVERKEER

**Vraag nr. 232
(zitting 1988-1989)
van 18 augustus 1989
van de heer M. SCHOETERS**

Havenbeleid — Ongelijkheden

In de beleidsnota van de haven van Antwerpen wordt eens te meer terecht gewezen op de schrijnende ongelijkheid in behandeling tussen de Vlaamse havens. In belangrijke mate spitst dat zich toe op het financiële vlak en op het vlak van het beheer van de haven. Havengronden worden kosteloos ter beschikking gesteld van het betrokken bedrijf ; de grote **wegeninfrastructuur** wordt door de overheid aangelegd, de MBZ mag elk jaar haar winsten reserveren en dient deze niet uit te keren aan zijn aandeelhouders.

Vandaar de volgende vragen.

1. Hoeveel is de geschatte waarde (dag van vandaag) van de gronden in het havengebied van Zeebrugge die door het Rijk (Gewest) aan de MBZ ter beschikking zijn gesteld ? Hoeveel zijn de inkomsten van de MBZ op deze gronden ?
2. Wat is de kostprijs van de LNG-steiger ? Welke verbruiksvergoeding en aan wie zou normaal moeten worden betaald ?
3. Welke uitgaven voor wegenverkeer zijn in de streek van Zeebrugge ten behoeve van de haven gebeurd (bedrag per jaar) ?
4. Welke zijn de financiële resultaten van de MBZ tot heden ?

5. Welke zijn de redenen om geen dividend aan de aandeelhouders uit te keren ?
6. Hoeveel moet de MBZ op basis van de besluiten van het Rekenhof aan de Staat uitlenen ? Waarom is dat nooit gebeurd ?
7. Wat is het standpunt van de geachte Minister in deze zaak ? Zal het Gewest deze toestand ondergaan ?

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid hieronder een antwoord te bezorgen op de door hem gestelde vragen in verband met het beheer van de haven te Zeebrugge.

1. De geschatte waarde van de gronden, die deel uitmaken van de concessie in de haven van Zeebrugge, is ons niet bekend. Om dit te bepalen is het nodig een raming te laten opmaken door een **expert-schat**ter van onroerende goederen.
2. a. De kostprijs van de LNG-steiger bedraagt 603.151.322 frank.
b. Door de Nationale Methaan Terminal Maatschappij zal voor de LNG-steiger jaarlijks een forfaitair bedrag betaald worden. Over dit bedrag worden nog besprekingen gevoerd.
3. De wegeniswerken, uitgevoerd door mijn Departement, bestonden uit de zuidelijke omleiding van Zeebrugge-Dorp en hebben 92.623.789 frank gekost. Voor andere wegeniswerken is enkel de Directie van de Wegen West-Vlaanderen bevoegd, voor zover het gemeenschaps(rijks)wegenis betreft.
4. De financiële resultaten van de MBZ over de jaren 1980 tot 1988 zijn samengevat in onderstaande tabel.

1980	103.835.493 frank
1981	97.005.859 frank
1982	40.778.446 frank
1983	44.627.147 frank
1984	63.108.303 frank
1985	7.240.707 frank
1986	41.033.535 frank
1987	153.472.895 frank
1988	78.605.213 frank
5. Over de bestemming van het resultaat wordt jaarlijks beslist door de Algemene Vergadering van de MBZ. Ter zake is de Algemene Vergadering **souverein**.
6. Het Rekenhof stelt dat, ingevolge de overeenkomst van 20 september 1928 tussen de Staat en de MBZ (goedgekeurd oor de wet van 2 april 1929) en op basis van de rekeningen over het jaar 1986, de NV MBZ de Staat (nu het Gewest) de volgende bedragen schuldig is :
  - delgingsfonds gemeenschappelijke rekening (GR) (ongewijzigd) : 24.689.883 frank
  - afschrijvingen GR (66.525.324 x 50 %) : 33.262.662 frank
  - vernieuwingsfonds GR (55.255.747 x 50 %) 26.627.873 frank
  - bijzondere reserve : 145.762.014 frank

— aanzuivering verlies GR :	32.857.079 frank
— Staatsaandeel Texaco :	28789.490 frank
	291.989.001 frank

Rekening houdend met de achterstallige schulden voor 1987 en 1988 kan dit oplopen tot ongeveer 360 miljoen frank.

De NV MBZ is van oordeel dat de overeenkomstwet van 20 september 1928 — 2 april 1929 volkomen voorbijgestreefd is en het uitbetalen van de winst niet verantwoord noch gewettigd is. De NV MBZ voert daarvoor de volgende argumenten aan.

- De huidige haven van Zeebrugge is niet meer te vergelijken met de haven van 1929, toen de conventiewet de gemeenschappelijke rekening tot stand bracht.
  - De Regering heeft de last van de baggerwerken in de toegangseulen in havens als Antwerpen enkele jaren geleden overgenomen. Uitgaande van de gelijkheid tussen de havens moet dit gepaard gaan met het opheffen van de gemeenschappelijke rekening in Zeebrugge, vermits deze regeling destijds een compensatie was voor de last van de baggerwerken.
  - Onlangs heeft de Regering beslist dat de havenbesturen (of steden) 40 procent van de kaaimuren en de totaliteit van de suprastructuur moeten dragen. Dit is niet draagbaar voor de haven van Zeebrugge als de MBZ zijn winst moet uitkeren.
  - Indien de MBZ de winst niet uitkeert, dan blijft deze toch, in de MBZ als eigendom van de Staat.
7. Thans wordt door mijn Administratie, in samenspraak met het Rekenhof, de Inspectie van Financiën en de NV MBZ nagegaan welke waarde de argumenten van de MBZ hebben en hoe de aangelegenheid kan gerealiseerd worden.

Mijn standpunt is dat wetten steeds moeten nageleefd worden, of, moeten aangepast worden indien zij niet meer zouden voldoen. De MBZ zal dus de schulden van het verleden op één of andere wijze moeten terugstorten ; voor de toekomst acht ik een aanpassing van de overeenkomstwet van 20 september 1928 — 2 april 1929 niet uitgesloten.

Vraag nr. 238
(zitting 1988-1989)
van 1 september 1989
van de heer M. SCHOETERS

Broeikaseneffect — Maatregelen

Het mondiaal ecosysteem is een zeer fragiel evenwicht tussen vele elementen, dat in de loop van de wereldgeschiedenis is tot stand gekomen. De geïndustrialiseerde beschaving veroorzaakt door het produceren van allerhande gassen zoals koolstofdioxide, chloorwaterstoffen, methaan en stikstofoxiden, een langzame stijging van de gemiddelde temperatuur op aarde. Dit fenomeen is thans aan gang.

Het stopzetten ervan zou betekenen dat ook de geïndustrialiseerde samenleving wordt beëindigd, hetgeen ondenkbaar is. Dit betekent dat, welke ook de maatregelen zijn die zullen genomen worden om de uitstoot van gassen te veranderen, wij binnen een periode van enkele tientallen jaren zullen moeten rekening houden met een hogere temperatuur en alle daaraan verbonden nare gevolgen. Een van de gevolgen, die voor de wetenschappelijke wereld een zekerheid is, is het rijzen van de zeespiegel met één à twee meter. Dit wil dus zeggen dat, buiten het loutere feit dat met hogere waterhoogten moet rekening gehouden worden, ook zal moeten rekening gehouden worden met het meer voorkomen van stormen en zelfs orkanen en met het dieper in het land doordrijven van de getijden die zich daarboven sterker zullen laten gevoelen.

In het licht daarvan had ik de volgende vragen willen stellen.

In het licht daarvan had ik de volgende vragen willen stellen.

1. In hoeverre wordt met een stijging van het zeeniveau ten gevolge van het broeikaseneffect rekening gehouden bij het concipiëren van de projecten van de dijkversterkingen en de kustverdediging ?
2. Hoe denkt de Minister te anticiperen op het hogere zeeniveau ? Welke indicatoren zullen gehanteerd worden als signaal om in te grijpen ?
3. Een stijging van het zeeniveau zal de diepgang op de Schelde automatisch verhogen. Wordt dit element ook meegerekend bij de optie om de rivier te verdiepen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid mededelen dat het door hem aangehaalde fenomeen de aandacht van mijn diensten gaande houdt.

Het is inderdaad zo dat de diverse problemen, die zouden kunnen voortvloeien uit het zogenaamde broeikaseneffect op aarde en de gevolgen van klimaatveranderingen de laatste jaren door de wetenschappelijke wereld met bijzondere interesse worden bestudeerd. De veelvuldige publikaties hieromtrent tonen dit aan. Bij mijn weten is men daarbij nog niet tot sluitende conclusies gekomen. Wat meer in het bijzonder de stijging van de zeespiegel betreft, dient vooreerst gewezen te worden op drie belangrijke elementen die ter zake spelen, naast de mogelijke effecten veroorzaakt door een globale stijging van de temperatuur op aarde.

1. Actueel betekent de zeespiegelverandering een rijzing, alvast relatief bekeken. Want eensdeels zijn er de eustatische componenten in de veranderingen van het zeepeil, anderdeels zijn er de inklinkingsverschijnselen van de landmassa's die de wereldzeeën begrenzen.
2. De benaming zeespiegelrijzing wijst op een algemene tendens of strekking (als een soort driftverschijnsel) in de algemene veranderingen van het zeepeil. Maar naast de gewone gekende getijperioden zouden er nog zeer lange getijperioden of veranderingen met periodiek karakter voorkomen die op het algemeen tendensverschijnsel zijn geënt, zoals een gebeurlijke zeer lange getijperiode van 93 tot 100 jaar, die men zou kunnen vermoeden in de veranderingen van de getijgrootheden voor Vlissingen en

Delfzijl. Er zouden ook nog andere getijbeïnvloedingen van lange periode voorkomen. Dit alles is nog ter studie, vooral van Engelse zijde, en met een meer algemeen-geofysische aanpak in verscheidene andere instanties of onderzoekscentra.

3. Door de inbreng van de waarnemingen uitgevoerd op kunstmatige satellieten rondom de Aarde, in het Globaal Plaatsbepalingssysteem (GPS) van de satellietengeodesie, is het mogelijk een juister beeld te bekomen van een meer absolute bepaling van de veranderingen van het zeepeil of van het gemiddeld zeepeil. Het project GPS toegepast op de studie van de verticale gedragingen van maregrafen of getijdenmeters in de kustgetijdenstations, wordt in continentaal West-Europa vooral uitgewerkt door Frankrijk en Nederland.

In concrete cijfers kunnen volgende gegevens verstrekt worden, waarbij onderscheid gemaakt wordt tussen de voorbije 100 jaar, de huidige situatie en de mogelijke evolutie voor de komende 100 jaar.

a) De voorbije 100 jaar

Voor de voorbije 100 jaar kan de globale stijging van het gemiddeld zeespiegelniveau gesteld worden op ongeveer 10 cm à 15 cm.

b) Huidig situatie

Algemeen wordt aangenomen dat de stijging van het gemiddeld zeespiegelniveau nu van de orde van 1 mm tot 2 mm per jaar is. Deze waarden worden door de metingen van mijn diensten bevestigd. De waterstandmetingen in de haven van Oostende sinds de tweede wereldoorlog wijzen op een gemiddelde stijging van 1 mm/jaar, alhoewel de metingen van het laatste decennium mogelijks een versnelling van deze stijging tot 1,3 mm à 1,4 mm/jaar laten vermoeden.

Door de Nederlandse Rijkswaterstaat wordt de gemiddelde zeespiegelrijzing nu op 2 mm/jaar gesteld.

De wetenschappelijke wereld beschikt heden over indicaties van een recente versnelling van de stijging van het gemiddeld zeespiegelniveau, maar deze versnelling wordt niet direct toegeschreven aan een globaal verschijnsel van opwarming niettegenstaande de emissie van CO₂ in de atmosfeer dramatisch is toegenomen. Oorzaken van deze versnelling zouden onder andere zijn veranderingen van de capaciteit van de oceanenbekkens door tectonische verschijnselen, wijzigingen van het watervolume van de oceanen welke te maken hebben met de interactie lucht — zee, cyclische verschijnselen met lange periode van het getijfenomeen . . .

c) Verwachte evolutie voor de komende 100 jaar

Het is al moeilijk om een juist cijfer te geven met betrekking tot de huidige stijging van het gemiddeld zeepeil. Het is nog veel moeilijker waarden voorop te stellen voor de komende 100 jaar wat de te verwachten stijging van het gemiddeld zeepeil betreft ingevolge een globaal verschijnsel van opwarming.

Voor deze voorspellingen worden mathematische modellen gebruikt. De resultaten van die modellen

zijn echter sterk afhankelijk van de cijferwaarden welke in de modellen worden ingevoerd zoals :

- de verwachte stijging van de wereldbevolking ;
- de evolutie van de emissie van CO₂ en chloorfluorkoolstoffen ;
- de temperatuursveranderingen welke met deze emissies gepaard gaan ;
- de mate volgens welke de oceanen de warmte zullen absorberen ;
- de stijging van de globale afvoer van rivierwater van glaciaire oorsprong ;
- de stijgende smelting van vooral Antarctisch poolijs.

Deze invoerwaarden zijn met grote onzekerheidsfactoren behept en de modelresultaten vertonen dan ook een enorme spreiding, gaande van een kleine daling van het gemiddeld zeepeil in de toekomst tot onwaarschijnlijk hoge stijgingen.

De meeste wetenschappers zijn het er echter wel over eens dat in de toekomst een stijging van het gemiddeld zeepeil te verwachten is ingevolge klimaatverandering.

De problematiek van de stijging van het gemiddeld zeepeil als gevolg van klimaatverandering wordt onder andere bestudeerd in het kader van een EEG-onderzoeksprogramma waaraan mijn Departement deelneemt.

Tijdens de bijeenkomst van december 1988 in het kader van dit programma werden tegen het jaar 2030 stijgingen van het gemiddeld zeepeil van 12 cm tot 22 cm vooropgesteld. Dit zijn dus stijgingen die 2 tot 4 maal groter zijn dan deze welke zouden volgen uit de heden waargenomen stijging van het gemiddeld zeepeil. Neemt men voor de huidige toename van het gemiddeld zeepeil 1,5 mm/jaar aan, dan zou tegen 2030 de stijging immers slechts van de orde van 6 cm zijn.

Mijn Departement heeft nog geen beslissing genomen in verband met de waarde van de stijging van het gemiddeld zeepeil die in het kader van het kustverdedigingsbeleid voor de komende decennia dient te worden aangenomen. Indien de hierboven vermelde cijfers echter benaderend juist zijn, zal de impact van de stijging van het gemiddeld zeepeil eerder beperkt zijn.

Er moet hier wel aan toegevoegd worden dat het probleem complexer is dan hierboven aangehaald. Men dient immers niet alleen rekening te houden met de stijging van het gemiddeld zeepeil, maar ook met eventuele veranderingen van het getijverschil (verschil tussen hoog- en laagwater).

Vermeldenswaard is hier wel dat de Nederlandse Rijkswaterstaat voor het kustverdedigingsbeleid twee scenario's heeft aangenomen voor de stijging van het gemiddeld zeepeil tegen het jaar 2090 ;

- verwacht scenario : een stijging van 60 cm ;
- ongunstig scenario : een stijging van 85 cm ;

deze laatste „ongunstige stijging zou gepaard gaan met een toename van de windsterkte van 10 en van de golfhoogte van 8 procent.

Dit alles in acht genomen, kan op de concrete vragen van het geacht lid het volgende geantwoord worden.

1. Voor de dijkhoogten in het Scheldebekken, bepaald in het Sigmaphan, werd niet expliciet rekening gehouden met de zeespiegelrijzing. In het Sigmaphan werd immers inzake de begrenzing van de dijkkruihoogte gesteld dat de dijken bij zekere steden, gebieden en nijverheidsinstellingen die behoren tot de belangrijkste van het Scheldebekken vanaf en opwaarts Antwerpen niet redelijkerwijze kunnen worden opgehoogd boven 8,00 m à 8,50 m NKD. Aan dijkverhoging tot boven deze cota's buiten deze steden, gebieden en nijverheidsinstellingen kan aldus evenmin worden gedacht, vermits dit alleen in de laatstgenoemde gebieden, de meest bewoonde en industriële van het Zeescheldebekken, het risico zou verhogen. De dijkverhoging werd aldus begrensd tot bovengenoemde cota's in het gehele bekken. Deze dijkkrui-cota's beschermen voor een stormvloedstad van $\pm 7,50$ NKD die een overschrijdingskans heeft van ongeveer 3 per eeuw. Dergelijke overschrijdingskans is te hoog om als veilig te worden aangezien. De optimale veiligheid in het Zeescheldebekken is dus niet door de begrensde dijkverhoging te bekomen. Dit is enkel mogelijk door het bouwen van de stormvloedkering te Antwerpen. Bij het uitwerken van het ontwerp van deze stormvloedkering wordt wel met de zeespiegelrijzing rekening gehouden. Dit kunstwerk zal dus ook een oplossing kunnen bieden voor de problemen ten aanzien van het Scheldebekken, voortvloeiend uit de rijzing van de zeespiegel.

Voor de kustverdediging is thans bij mijn diensten een globale nota in opstelling waarin het beleid voor de komende jaren wordt uitgestippeld en waarin uiteraard ook met de stijging van het zeeniveau zal worden rekening gehouden.

- 2 a) Vermits de stijging van het zeeniveau uiteraard een verschijnsel is dat niet bruusk, maar wel geleidelijk optreedt, zal ook in de toekomst de evolutie van het gemiddeld zeeniveau en van het getij door mijn diensten verder continu worden opgevolgd, op de wijze zoals dit ook in het verleden is gebeurd. Op de verwachte stijging van het gemiddeld zeeniveau zal worden geanticipeerd door voor deze stijging een veilige realistische waarde aan te nemen en de standveiligheid van de kustverdediging in overeenstemming te brengen met deze waarde.
- b) Als te hanteren indicatoren of signalen om in te grijpen, moet worden gesteld dat zulke elementen dadelijk kunnen worden afgeleid uit continu bijgehouden studies met betrekking tot :
  - de veranderingen van het hierboven gedefinieerd gemiddeld zeepil ;
  - het bepalen of afzonderen van de mogelijke periodieke getijgolven van zeer lange periode of duur ;
  - het nagaan van de mogelijkheden geboden

door de inbreng van het GPS met kunstmatige satellieten, voor het bekomen van nieuwe indicatoren voor een meer absolute verandering van het zeepil, alsook door het gebruik van de radio-interferometrie in de waarnemingen van ruimteobjecten ;

- het bestuderen van andere betrokken geofysische of hydraulische verschijnselen zoals seichebewegingen of meeslingeringseffecten van de watermassa's in de zuidelijke Noordzee, bij opeenvolgende stormgebeurtenissen.

De frequentie of de veelvuldigheid van voorkomen van stormtij-hoogwaterstanden is ook reeds een eenvoudige indicator die beslist kan worden gehanteerd naar de toekomst toe, bij nieuwe werken voor verhoging en versteviging van oever- of kustverdedigingswerken en in ontwerpstudies voor een stormvloedkering in een getijgebied.

Er zij nog toegevoegd dat de zogenaamde scenario's over zeespiegelrijzing kunnen bekenen worden over de tijd van enkele opeenvolgende mensengeneraties of over een langer gedeelte van de geologische tijdsruimte. Dit is van belang bij de in te schatten levensduur van een kunstwerk bedoeld als verdediging tegenover de zee.

3. In het bestaande verdieppingsprogramma van de Schelde werd vooralsnog geen rekening gehouden met een mogelijke stijging van het zeeniveau ten gevolge van het broeikas-effect. Er kan immers geen absoluut uitsluitel worden gegeven betreffende een verhoging van de diepgang of de waterdiepte in de Schelde ten gevolge van de stijging van het zeepil. Daarvoor zijn de hydrodynamica en de morfodynamica van een tijrivier als de Schelde te ingewikkeld. In elk geval zouden — in eerste instantie — de effecten van een zeespiegelrijzing op de beschikbare waterdiepten of op de nodige diepgang, verwaarloosd kunnen worden.

Vraag nr. 1
van 17 oktober 1989
van de heer M. DESUTTER

Openbare Werken — Aanwending van vliegias als cementvervangend produkt

Als alternatief voor gestabiliseerd zand wordt thans door de centrale van Ruïen vliegiasfundering geproduceerd.

Het is algemeen bekend dat voor de bouw van de Liefkenshoek-tunnel vliegias als cementvervangend produkt in beton werd gebruikt.

Graag vernam ik voor welke andere openbare werken dit milieuvriendelijk procédé werd toegepast.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geacht lid mede dat buiten de geciteerde toepassing door het Bestuur der Wegen enkel vliegias werd verwerkt bij het heraanleggen van de doortocht van Vilvoorde op de N1 Brus-

sel-Mechelen (vak Rooseveltlaan — Kerkhof). Hier werd vliegass gebruikt als onderfundering (dikte 30 cm) en als bindmiddel in het puzzolaan beton van de fundering (20 cm).

Ik wens erop te wijzen dat het hier om een proefvak ging aangezien het gebruik van vliegass in het type bestek 150 enkel als mogelijke toegevoegde vulstof voor de bereiding van asfaltmengsels is voorzien.

Vraag nr. 17
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Gemeenschapsaangelegenheden te Brussel — Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Verscheidene Vlaamse verkozenen uit de hoofdstad blijken niet tevreden te zijn met de bedragen die aan de Vlaamse Gemeenschap te Brussel door de Vlaamse Executieve worden toebedeeld.

Slechts de gewestelijke materies worden aangesneden. De gemeenschapsaangelegenheden blijven hopeloos achterwege.

Een verdubbeling van het toegekende bedrag zou nodig zijn om te overleven ! Aldus een bekend Vlaams politicus uit de hoofdstad.

Kan de Vlaamse Executieve wat meer doen ?

Graag vernam ik het standpunt in deze zaak van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 18
van 17 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel — Bevlagging

Wanneer komt er een permanente bevlagging aan de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (Het Markiescomplex aan de St.-Michielskathedraal en de Boudewijngebouwen) ? De Waalse Gemeenschap bevlagt zelfs een secundair gebouw aan de Beldiardstraat.

Voor hun panden blijven de Vlamingen blijkbaar passief !

Wat denkt de geachte Minister te doen om deze toestand te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 22
van 27 november 1989
van de heer J. LOONES

Luchthaven van Oostende — Werkingsmiddelen en rechtstreekse verbindingen

Uit diverse verklaringen en verslagen blijkt dat de geachte Minister, samen met ons, overtuigd is van de taak en rol van de regionale luchthavens in het algemeen en de luchthaven van Oostende in het bijzonder.

Onrust is nochtans gerezen in bepaalde kringen, naar aanleiding van de verklaringen van onder meer de heer Voorzitter van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (bevestigd in de commissiebespreking over de cultuurbegroting), waarbij de luchthaven van Oostende als overbodig werd bestempeld.

Om ten volle haar rol te kunnen spelen is het in de eerste plaats noodzakelijk dat er regelmatige en rechtstreekse verbindingen bestaan met de Europese hoofdsteden, in het bijzonder Londen, Parijs, Amsterdam.

Op die manier kan Oostende in de eerste plaats een toeristische luchthaven van belang worden, met bestemmingsgebied onze gehele kust en het hinterland met Brugge. Die verbindingen zijn echter ook allernoodzakelijkst voor het economisch leven van Oostende.

Zo zou de NV Daikin (Japans airconditioningbedrijf) er aan denken haar commerciële vleugel, thans gevestigd op het industrieterrein van Oostende, over te plaatsen naar Frankrijk bij gebrek aan rechtstreekse vluchten uit Parijs en/of Londen naar Oostende.

Kan de geachte Minister antwoorden op de volgende vragen ?

1. Welke middelen worden er ter beschikking gesteld van de luchthaven van Oostende in de komende jaren ?
2. Zit er schot in de realisatie van de rechtstreekse luchtverbindingen met onder meer Londen en Parijs ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Zoals het geachte lid wellicht weet, wordt er momenteel een doorlichtingsstudie van de Vlaamse regionale luchthavens uitgevoerd, door het Britse studie bureau Airports UK Ltd. Deze studie zal afgeleverd worden midden januari 1990. In deze studie wordt ook de potentiële verkeersrol (en het aandeel) van de Vlaamse luchthavens onderzocht. Dit gebeurt onder andere aan de hand van een analyse van de markt en van het zich

snel wijzigende luchtvaartgebeuren. Dit essentieel onderdeel van de analyse wordt deels gevormd door middel van contacten met touroperaters, luchtvaartmaatschappijen en het bedrijfsleven.

Wat betreft eventuele luchtvaarverbinding, kan ik mededelen dat uit de eerder vermelde doorlichtingsstudie zal blijken welke markt er voor onder andere de luchthaven van Oostende is weggelegd. Hierop inspelend zal dan een beleid uitgestippeld worden inzake promotie en aantrekken van luchtvaarttrafiek.

Hierop volgend zal ik begin 1990 een studie uitschrijven, die tot doel heeft concrete voorstellen op vlak van investeringen en beheersformule te formuleren. Hieruit kan dan een wel overwogen programma uitgewerkt en budget voorzien worden.

Wel wil ik het geachte lid mededelen dat aan het Vlaamse Gewest door de Regie der Luchtweegen een investeringskrediet van 150 miljoen, zal ter beschikking gesteld worden. Dit zal gebeuren onder de vorm van trekkingsrechten, vastgesteld op een jaarlijkse schijf van 50 miljoen voor de jaren 1989, 1990 en 1991.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 10 van 20 november 1989 van de heer H. CANDRIES

Erkende diensten van gezin- en bejaardenhulp — Werking

Kan de geachte Minister mij met betrekking tot de werking van de erkende diensten van gezins- en bejaardenhulp het volgende mededelen ?

1. Voor de erkende privé-diensten :
  - a) een nominatieve identificatielijst van de erkende diensten ;
  - b) per erkende dienst : het toegekende contingent gesubsidieerde uren, met het overeenstemmend personeelseffectief, met omschrijving van hun kwalificatie en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijds-equivalenten ;
  - c) per erkende dienst : het aantal personeelsleden toegekend in het stelsel van het Interdepartementaal Begrotingsfonds, met omschrijving van hun kwalificatie en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijds-equivalenten.
2. Voor de erkende openbare diensten :

dezelfde informatie als onder 1 a), b) en c).

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 76 van 13 november 1989 van de heer J. DE ROO

Waterzuivering in het Meetjesland — Uit te voeren werken, timing en kostprijs

Ten gevolge van de vele persberichten omtrent de waterzuivering is dit thema opnieuw brandend actueel.

Graag zou ik in verband met het programma van de waterzuiveringswerken in het Meetjesland het volgende willen vernemen.

Welke zijn de nog uit te voeren werken ? Wat is de voorziene timing hiervan ? Hoe hoog raamt men de kostprijs ervan ?

Vraag nr. 77 van 13 november 1989 van de heer J. CUYVERS

Textiefabriek te Lauwe — Waterzuiveringsinstallatie.

In een brief van 17 september 1986 van de toenmalige Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken lees ik : „Het afvalwater van de desbetreffende fabriek zal gezuiverd worden tot de normen voor oppervlaktewater. Wij verwachten dat de afvalwaterzuiveringsinstallatie, die zal ingepland worden in de afgesloten oude Leie-arm in bedrijf is tegen einde 1987”. Nu, begin november 1989, meer dan drie jaar later, maakt het bedrijf nog altijd gebruik van haar voorlopige lozingsvergunning voor rioolnormen.

Graag vernam ik :

- welke maatregelen de geachte Minister heeft genomen om het desbetreffende bedrijf tegen een bepaalde datum zelf zijn oppervlaktewater te laten zuiveren om aldus te voldoen aan de normen voor lozing ervan ;
- welke sancties er werden voorzien indien het bedrijf de haar opgelegde verplichting niet nakwam ;
- de beschikbare gegevens over de aard en de mate van vervuiling van de Leie en de Oude Leie-arm die het bedrijf momenteel veroorzaakt ;
- welke maatregelen de Minister heeft genomen om de evolutie van de Oude Leie-arm tot een probleemstort dat het grondwater aantast, tegen te gaan.

Vraag nr. 81 van 17 november 1989 van de heer J. LOONES

Milieuproblematiek in grensstreken — Frans-Vlaamse samenwerking

De rokende industriezone van de Noordfranse haven Duinkerken vormt voor de Westkust meer en meer een zichtbaar wordende bedreiging.

Het is dus duidelijk dat slechts samenwerking en contacten over de grenzen heen, de Westhoek en de gemeenten van de Westkust kunnen beschermen tegen kleine en grote milieurampen.

Kan de geachte Minister antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

- Welke contacten bestaan er tussen de Vlaamse Executieve en de Franse overheden ? Bestaat er een georganiseerd overleg ? Is er meldingsplicht ? Een rampenplan ?
- De aluminiumgigant Pechiney blijkt werk te maken van een produktie-eenheid in het Duinkerksse havengebied. Door de Franse overheid zou een studie zijn bevolen omtrent de nadelige invloed op het milieu.

Werd de Minister op de hoogte gebracht van deze studie ? Werden reeds conclusies meegedeeld ? Welke contacten heeft hij gehad en/of afspraken gemaakt omtrent de aanleg van deze aluminiumfabriek ?

Vraag nr. 82
van 17 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg — Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen 10 jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisaties van deze doelstelling ?
2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 83
van 21 november 1989
van de heer G. JANZEGERS

Begijnenbeekvallei te Assent — Storten van afval

De vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) werd op het Gewestplan-Aarschot-Diest ingekleurd als agrarisch gebied met ecologisch belang en gedeeltelijk ook als natuurgebied. Tal van studies tonen aan dat deze vallei ecologisch en landschappelijk zeer waardevol was en is. Zo kwalificeert de Biologische Waarderingkaart van het Ministerie van Leefmilieu de vallei als zeer waardevol, maar ook als zeer kwetsbaar.

De afdeling-Bekkevoort van de regionale vereniging Natuur en Landschap signaleert mij een reeks overtredingen.

1. Gans het gebied tussen de Nieuwstraat en de Zandstraat wordt volgestort met allerlei afval, dat vooral tijdens het weekend wordt aangevoerd. Daartussen zit huisvuil, olievaten, plastic, industriële afval enzovoort.
2. Er wordt gestort in de vallei zelf die zeer kwetsbaar is (indices Ca volgens de Kwetsbaarheidskaart van het Grondwater). Het grondwater komt in de vallei tot aan de oppervlakte.
3. De omwoners klagen over het opstoken, vooral tijdens het weekend van allerlei afval (plastic, lijmen en dergelijke) met rook- en stankhinder als gevolg.
4. De Begijnenbeek werd in het verleden illegaal overwelfd, die overwelfing is er nog steeds.
5. Begin november voerde men uitgravingen uit. De grond moet dienen voor de aanleg van een privépark op de Mierenberg. Op die manier schept men de mogelijkheid voor een nieuwe stortplaats voor allerlei afval, zonder dat ook maar één enkele vergunning werd verleend.

Tot nu toe zou alleen de provincie Brabant opgetreden zijn (burgerlijke partijstelling maar zonder eis van dwangsom). Zowel de omwonenden als de hierboven vermelde vereniging ergeren zich aan de manier waarop de overheid laat begaan. Graag vernam ik van de geachte Minister welke stappen er reeds genomen werden in het verleden — en met welk gevolg — en welke maatregelen inzake beteugeling, sanering, preventie en herstel hij overweegt te nemen, om zo tegemoet te komen aan de klachten inzake de verloedering van de Begijnenbeekvallei.

Vraag nr. 87
van 22 november 1989
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Afstoffenbeheer — Klasse 1-stort in Oost-Vlaanderen

De geachte Minister heeft laten uitschijnen dat er voor het einde van dit jaar een beslissing zal genomen worden betreffende de situering van een klasse 1-stort in Oost-Vlaanderen.

In een studie, uitgevoerd in opdracht van OVAM, wordt de plaats „De Nest” tussen Kerkbrugge - Langerbrugge Evergem, als „zeer geschikt” aangeduid. Dit heeft de omwonende bevolking ten eerste gealarmeerd. Ze is dan ook onmiddellijk in het verzet gegaan. Haar bezorgdheid en haar argumenten zijn de Minister bekend. Ik hoop dat zij hem overtuigd hebben.

Mag ik de geachte Minister vragen mij te laten weten of van het geplande klasse 1-stort op „De Nest” te Evergem definitief werd afgezien ?

Vraag nr. 88
van 22 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Begijnenbeekvallei te Assent — Illegaal storten en verbranden van afval

De vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) werd op het gewestplan Aarschot-Diest ingekleurd als een agrarisch gebied met ecologisch belang en zelfs gedeeltelijk als natuurgebied. Deze vallei wordt gewaardeerd als zeer waardevol maar ook zeer kwetsbaar. De laatste jaren gebeuren er echter op grote schaal milieuverontreinigende activiteiten. Geheel het gebied tussen de Nieuwstraat en de Zandstraat wordt illegaal volgestort met allerlei soorten afval (huisvuil, industrieel afval en afbraakmateriaal). Er wordt industriële afval verbrand in de week en ook weer tijdens de weekends. Deze verbranding brengt dan ook de nodige rook- en stankhinder met zich mee.

Graag zou ik van de 'geachte Minister het volgende vernemen.

1. Bestaat er een vergunning voor het storten tussen de Nieuwstraat en de Zandstraat ? Indien neen, welke maatregelen heeft de Minister getroffen om aan deze toestand een einde te maken en de sluikstorters te sanctioneren ?
2. Welke maatregelen werden er getroffen om de verbranding van industriële afval te beknotten en daardoor ook de rook- en stankhinder te bestrijden ?

Vraag nr. 90
van 23 november 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Vallei van de Begijnenbeek te Assent — Vergunningen voor bodemreliëfwijziging en voor afvaldumping

De vallei van de Begijnenbeek te Assent is op het gewestplan ingekleurd gedeeltelijk als agrarisch gebied met ecologisch belang en gedeeltelijk als natuurgebied. Vorige week is men opnieuw begonnen met uitgravingen met een aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem, de aarde wordt afgevoerd naar de Mierenberg voor de aanleg van een luxe-park. Op die manier creëert men een nieuwe dumpingskuil voor afval. Naar verluidt, gebeurt dit zonder vergunning.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of er een vergunning werd verleend en welke maatregelen hij getroffen heeft om te voorkomen dat er een nieuwe dumpingskuil wordt gecreëerd.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 91
van 23 november 1989
van de heer R. VAN HOOLAND

Leiewater — Kwaliteitscontrole

De geachte Minister, zijn medewerkers, de VMZ en andere betrokken bevoegde en verantwoordelijke diensten of instellingen, hebben de jongste tijd gewaardeerde inspanningen geleverd tot het vrijwaren en, waar mogelijk, het verbeteren van de kwaliteit van het Leiewater.

Het komt mij echter voor dat er bestendig ongecontroleerd geloosd wordt en dat het Leiewater ondoeltreffend beheerd wordt.

Ik zou het bijzonder op prijs stellen indien de geachte Minister mij zou kunnen inlichten (eventueel met verwijzing naar publieke documenten) over :

1. de resultaten van de analyses van het Leiewater van de jongste twee jaar (inclusief de frequentie van het nemen van stalen) ;
2. de regeling, de effectieve uitvoering en de resultaten van de controle op lozingen in de Leie tijdens de jongste twee jaar ; . .
3. het aantal controles op lozing uitgevoerd tussen zonsopgang en zonsopgang, alsook van vrijdagavond zeventien uur tot maandagmorgen acht uur ;
4. de organen tot welke men zich kan wenden bij vaststelling van abnormale toestanden, bijvoorbeeld ingevolge lozingen tijdens de nacht of het weekend.

Vraag nr. 92
van 23 november 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Denderbekken — Dringende rioleringsdossiers

De voorbije jaren werd herhaaldelijk gesteld dat de rioleringspolitiek moet afgestemd worden op de afvalwaterzuivering, in casu de AWP-3-opties.

Gelet op de noodzaak om het Denderbekken dringend te saneren mag verondersteld worden dat, naast de inventarisatie van de behoefte aan afvalwaterzuiveringsinfrastructuur (collectering en zuivering), ook een inventarisatie gebeurde van de dringende rioleringsdossiers met betrekking tot het Denderbekken.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

- Bestaat er een inventaris van dringende rioleringsdossiers ?
- Zo ja, mag ik een overzicht hiervan krijgen met een motivatie voor elk ?
- Zo neen, hoe worden dan dringende rioleringsdossiers gedefinieerd ?

- Welke rioleringsdossiers worden op korte en middellange termijn vooropgesteld en wat is de uitvoeringstoestand ervan (AWP-optie, voorontwerp, ontwerp, uitvoering) ?
- Wat is de voorziene kostprijs ervan ? Welk deel wordt door het Vlaams Gewest gesubsidieerd ?
- Welke rioleringsdossiers werden reeds gesubsidieerd en voor welk bedrag ?

Vraag nr. 93
van 23 november 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Denderbekken — Zuiveringsscenario's

Het bekken van de Dender behoort tot de dringend te saneren bekkens. In dat verband werden reeds talloze miljoenen geïnvesteerd inzake waterzuiveringsinfrastructuur. De komende jaren zullen nog vele miljoenen moeten geïnvesteerd worden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

welke investeringen gebeurden in het Denderbekken en om welke sommen het gaat ;

welke investeringen er door de gemeenten (aan VMZ overgedragen zuiveringsinfrastructuur) en welke door VWZ/VMZ werden gedaan ;

in welk jaar (jaren) deze investeringen gebeurden ;

welk het sanerend effect is van elk van deze investeringen ;

welke investeringen er nog moeten gedaan worden om de beoogde AWP-sanering te realiseren ;

wat de vooropgestelde kostprijs is van elk van deze investeringsdossiers ?

wat de exacte stand van zaken is van elk (AWP-optie, voorontwerp, ontwerp, investeringsprogramma, in uitvoering) ?

wat het saneringseffect is van ieder dossier ?

Vraag nr. 96
van 24 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Klein-Brabant — Asbestproblematiek

Het asbestprobleem in Klein-Brabant is reeds lang bekend bij de bevoegde organen onder andere OVAM. Hoewel de risico's van asbest voor de gezondheid algemeen gekend zijn, zien we nog geen aanzet tot sanering.

Graag vernam ik daarom van de geachte Minister welke initiatieven er genomen worden om aan deze ongezonde situatie een einde te maken.

Wanneer wordt de sanering van het stortterrein van Alfit, waarvoor reeds plannen op papier staan, daadwerkelijk uitgevoerd ? Volgens de gegevens van OVAM zou dit vóór 15 februari 1989 moeten gebeurd zijn.

Zullen ook andere gekende probleemgebieden gesaneerd worden ? Of moet hiervoor opnieuw jaren worden gewacht ?

Wat zijn de plannen met het „Broek” ? Hoe denkt de overheid dit gebied opnieuw veilig te maken ? Wordt er, om gezondheidsrisico's te voorkomen, een sluiting van het gebied overwogen in afwachting van een definitieve oplossing ?

Voor wanneer wordt in een gehele inventarisatie van de asbestproblematiek in Klein-Brabant voorzien, zodat gans het probleem een definitieve oplossing kan krijgen ?

Vraag nr. 97
van 27 november 1989
van de heer M. DESUTTER

Recycleren van huishoudelijke en industriële afvalstoffen — Onderzoeksprojecten

In het kader van haar onderzoekprogramma heeft de Commissie der Europese Gemeenschappen voor de periode 1979-1985 en de periode 1986-1989 respectievelijk 9 en 10 miljoen ECU voorzien voor de financiering van studieprojecten in Belgische instellingen betreffende het recycleren van huishoudelijk en industrieel afval.

Ook werd voor dezelfde periodes respectievelijk 6,5 miljoen ECU en 10 miljoen ECU uitgetrokken voor gelijkaardige projecten met betrekking tot het recycleren van niet-ijzerhoudende metalen.

In 1988 waren de steekkaarten beschikbaar van de individuele projecten in België tot 1983. Recentere gegevens waren op dat ogenblik in druk.

graag vernam ik welke individuele projecten aangevat werden, welke eventueel reeds voltooid zijn, en welke projecten nog gepland worden.

Tevens vernam ik graag tot welke vaststelling en conclusies men reeds gekomen is.

Vraag nr. 98
van 1 december 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Sanering Denderbekken — Aansluiting industrieterreinen op RWZI's

Verschillende industrieterreinen in het arrondissement Aalst lozen hun afvalwater in gebieden die rechtstreeks of volgens een AWP-benadering (b.v. Erpe-Mere) tot het Denderbekken behoren.

Naar verluidt zijn er weinig of geen aangesloten op een RWZI.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Welke industrieterreinen worden op korte termijn aangesloten op welke RWZI's ? Wat is de vuilvracht die de betrokken bedrijven momenteel individueel lozen ? Over welke vergunning (riool, oppervlaktewater, geen) beschikken deze bedrijven vandaag ? Waar wordt momenteel geloosd ?

2. Werd deze aansluiting ingebouwd in de dimensionering van deze RWZI's ? Zo neen, welke uitbreidingswerken gebeuren er om deze afvalwaters te saneren ?
3. Welke industrieterreinen worden niet op korte termijn aangesloten op RWZI ? Wat is de reden ? Welke vergunning wordt aan deze bedrijven verleend ? Voldoen deze bedrijven hieraan ? Zo neen, welk bedrijf overschrijdt welke normen ? Wat is de huidige vuilvracht van deze bedrijven ? Waar wordt momenteel geloosd ?

Vraag nr. 99
van 1 december 1989
van de heer J. CUYVERS

Textielfabriek te Ninove — Verontreinigde slibbekkens

Door een textielfabriek te Ninove werden gedurende vele jaren allerlei afvalprodukten afkomstig van de viscoseproductie gestort in slibbekkens in de omgeving van de fabriek.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op de volgende vragen.

1. Waar wordt het slib afkomstig van het afvalwaterzuiveringsstation momenteel naar toe gevoerd ? Hoeveel slib wordt er jaarlijks geproduceerd ?
2. In welke mate kan dergelijk slib problemen stellen voor bodem- en grondwaterverontreiniging door de aanwezigheid van de volgende stoffen in mg/l :
  - a) C CL4 ;
  - b) Sulfidien : MG S en sulfaten in mg SO₄/l ;
  - c) CS₂ ;
  - d) totaal aan zink ;
  - e) andere'zwarte metalen ?
3. In welke categorie van afval wordt dergelijk slib bijgevolg ondergebracht ?
4. Dringen saneringsmaatregelen voor de omgeving van de fabriek op de plaats van de oude slibbekkens zich op ?
5. Werden de oude slibbekkens al onderzocht op de aanwezigheid van de stoffen vermeld in vraag 2 ?

Vraag nr. 100
van 28 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Firma UCB te Drogenbos — Waterzuiveringsstation

UCB-Drogenbos is zeker één van de grote vervuilers van de Zenne. Welke schadelijke produkten worden door deze firma in de Zenne geloosd ? Is het juist dat deze firma start met de bouw van een zuiveringsstation begin 1990 ? Wat is de beoogde capaciteit van dit station ? Hoe zal, na de zuivering, het eindprodukt er uitzien ? Welke toxische stoffen zullen er nog in aanwezig zijn ?

Vraag nr. 103
van 1 december 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Huisvesting hoofdbestuur VMZ — Kasteel-Osbroek

Ten behoeve van de huisvesting van het hoofdbestuur van de VMZ werd een aantal jaren geleden het vervalen Kasteel-Osbroek aangekocht. Deze aankoop gaf aanleiding tot bedenkingen, gelet op de hoge aankoop-prijs en het feit dat de verkopende partij naar verluidt behoort tot vooraanstaande leiders van een grote politieke familie. Inmiddels werden reeds dure verbouwingswerken verricht en zijn er nieuwe verbouwingswerken bezig.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- wie de verkopende partij was van het Kasteel-Osbroek ;
- wat de motivatie was om specifiek voor dit domein te kiezen in plaats van de opteren voor een nieuwbouw op OCMW-terreinen die naar verluidt direct ter beschikking konden gesteld worden ;
- wat de exacte totale aankoopprijs is (schattingsslag, notariskosten, aankoopprijs, andere) ;
- of deze aankoop werd gesubsidieerd ? Zo ja, voor welk bedrag ;
- hoeveel de eerste restauratiefase kostte, wie de ontwerper was ; hoe de eerste werken werden aanbesteed en aan welke aannemer(s) ze werden toegekend ;
- of deze restauratiefase werd gesubsidieerd ? Zo ja, voor welk bedrag ;
- hoeveel de raming bedraagt voor de nieuwbouwfase, wie de plannen ontwierp, hoe de werken werden aanbesteed en aan welke aannemer(s) ze werden toegekend ;
- welke diensten momenteel reeds in dit kasteel zijn gehuisvest ;
- of, na de nieuwbouwfase, het volledige hoofdbestuur in het kasteel zal worden gehuisvest ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 104
van 1 december 1989
van de heer M. DESUTTER

Luchtverontreiniging — Lokale meetnetten

In opdracht van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu werden meetnetten opgericht in de omgeving van Tessenderlo, Willebroek, Zeebrugge en Vilvoorde.

In deze regio's is er risico van een verhoogde luchtverontreiniging.

Graag vernam ik wat de bevindingen en conclusies zijn in verband met deze lokale meetnetten en dit sedert hun installatie.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 19
van 30 november 1988
van de heer G. CARDOEN

Kasteel van Gaasbeek — Personeelstekort en toegangsprijs

Sinds geruime tijd worstelt het beheer van het Kasteel van Gaasbeek met een tekort aan personeel.

Deze tekortkoming heeft zijn gevolgen, aangezien een efficiënt toezicht uitgesloten is. De jongste maanden hebben sommige personeelsleden het „Staats”-domein verlaten en in hun vervanging is nog steeds niet voorzien. Ook de werkvoorwaarden van toezichters of bewakers laten te wensen over, aangezien tijdens de maanden dat het Kasteel toegankelijk is voor het publiek, het aangestelde personeel slechts één zondag per maand vrij heeft.

Ook voor het wetenschappelijk en educatieve werk is er behoefte aan geschoold personeel.

Wanneer meent de Minister het Kasteel van Gaasbeek te voorzien van het zo noodzakelijke personeel en met welke personeelsformatie ?

Er rijst veelvuldig de vraag welke nu de officiële toegangsprijs zal zijn. Is hier reeds enige beslissing gevallen ?

Vraag nr. 20
van 30 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Adviesraden met mediabevoegdheid — Stand van zaken

Het principe van de voorafgaande inspraak in de culturele sector van gebruikers, representatieve verenigingen en/of deskundigen staat als decretaire voorwaarde verwoord in het Cultuurpactdecreet. Die inspraak wordt in vele gevallen georganiseerd onder de vorm van een adviesraad, met een mandaat en samenstelling die enerzijds sterk van elkaar kunnen verschillen en bevoegdheden die anderzijds mekaar durven overlappen.

In de voorbije jaren was de mediasector kennelijk een gepriviligeerd domein voor de oprichting van adviesorganen van uiteenlopende aard : de Raad van Niet-Openbare Radio's, de Mediaraad, daarbinnen het Comité van Experts, de Geschillenraad, de Raad voor Handelspubliciteit en nog eventuele andere. De Adviesraad voor Kijkers en Luisteraars waarvan het Cultuurpactdecreet al expliciet melding maakt, en die tevens is voorzien in het BRT-decreet, is daarentegen nog steeds niet opgericht.

Graag kreeg ik van de geachte Minister duidelijkheid

en toelichting over al de adviesraden met een (deel)bevoegdheid inzake media die onder de Vlaamse Gemeenschap (Gemeenschapsministerie van Cultuur) ressorteren. Voor elk van deze organen wens ik te vernemen :

- welke hun respectieve bevoegdheden zijn ;
- hoe de samenstelling er op dit ogenblik — feitelijk — uitziet ;
- op welke manier aan de bepalingen inzake vertegenwoordiging en inzake het Cultuurpact werd tegemoetgekomen ;
- op welke manier voor de Mediaraad aan de bepaling inzake de vertegenwoordiging van beide geslachten wordt tegemoet gekomen ;
- om welke redenen welke bij decreet voorziene raden met mediabevoegdheden op dit ogenblik nog niet opgericht of operationeel zijn.

Vraag nr. 21
van 1 december 1989
van de heer J. VALKENIERS

Franse Revolutie in Vlaanderen — Restitutie van kunstschatten

Wie de St.-Pauluskerk en O.-L.-Vrouwekerk te Antwerpen bezoekt, wordt verteld dat grote verwoestingen aangericht werden en dat talrijke kunstschatten ofwel vernield ofwel gestolen werden door de benden van de Franse Revolutie.

Dit gebeurde ook in de St.-Pieterskerk te Leuven en een beetje overal in Vlaanderen.

Vermits de huidige Regering van Frankrijk zoveel vlijt aan de dag brengt om de Rechten van de Mens te verdedigen is misschien wel het gepaste ogenblik aangekomen om de terugkeer van de kunstschatten te eisen.

Een zogezegde „Etat de Droit” moet het gestolen goed kunnen teruggeven. Dit gebaar zou de beweringen van staatslieden die de cultuur van Europa verdedigen met mooie woorden geloofwaardig maken.

Welk initiatief heeft de geachte Minister hieromtrent reeds genomen en welke resultaten heeft hij bereikt ?

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 22
van 20 november 1989
van de heer A. LARIDON

Officieel lager onderwijs — Vermelding op het rapport van de cursussen godsdienst en niet-confessionele zedenleer

Er stelt zich een probleem in verband met de cursussen godsdienst en niet-confessionele zedenleer, wat betreft de gedrukte vermelding van de namen van deze vakken

op het rapport. Op bepaalde rapporten is de vermelding „catechese” aangebracht. Waarschijnlijk wordt hiermede de cursus rooms-katholieke godsdienst bedoeld. Voor de anders gelovigen of voor de leerlingen die niet-confessionele zedenleer volgen, wordt in het beste geval het woord „catechese” doorgehaald en vervangen door een handgeschreven vermelding van de benaming van de gevolgde cursus. Andere scholen laten enkel het woord „godsdienst” op het rapport drukken. Ook dit scheidt problemen en geeft aanleiding tot discriminatie van de leerlingen die niet-confessionele zedenleer volgen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of de benaming „catechese” op het rapport in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen ter zake? Op welke wijze moeten volgens de Minister de cursussen godsdienst en niet-confessionele zedenleer in het officieel gesubsidieerd lager onderwijs vermeld worden op het leerlingenrapport?

Vraag nr. 23
van 21 november 1989
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Leerplannen — Zwemmen als verplicht schoolvak

Zwemmen is in de observatiegraad van vele middelbare scholen een verplicht vak. Nadat de **Gemeenschapsminister** van Onderwijs de hem voorgelegde leerplannen heeft goedgekeurd, mag niemand er zich aan onttrekken.

Tal van islamitische kinderen, vooral meisjes, leggen thans een verklaring voor van de Islamitische **Wereldliga** (Moskee van Brussel) die „de totale of partiële naaktheid in sexgemengde groepen en zeker in de openbaarheid” verbiedt.

Op basis van deze verklaring weigeren zij de zwemlessen — en in sommige gevallen de turnlessen — te volgen.

Welk standpunt neemt de geachte Minister in ten opzichte van dit probleem?

Vraag nr. 25
van 21 november 1989
van de heer P. BREYNE

Gemeentescholen — Godsdienst en zedenleer

Ik zou de geachte Minister dank weten voor een antwoord op volgende vragen.

- Hoeveel gemeentescholen van de verschillende niveaus waren tijdens het schooljaar 1988-1989 op basis van de wettelijke norm ter zake, met name het diplomacriterium, te rangschikken als :
  - neutrale scholen ;
  - confessionele scholen ;
  - niet-klasseerbare scholen ?
- Wat was tijdens hetzelfde schooljaar per studieniveau de respectieve leerlingen- en studentenpopulatie van ieder van de sub 1 vermelde categorieën van gemeentescholen ?

- Hoeveel leerkrachten niet-confessionele zedenleer, respectievelijk godsdienst (in full-time equivalenten), waren per studieniveau tijdens hetzelfde schooljaar in ieder van de sub 1 vermelde categorieën van gemeentescholen tewerkgesteld ?

- Steeds voor hetzelfde studiejaar en dezelfde scholen :

- in hoeveel neutrale gemeentescholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus godsdienst aan ;
- in hoeveel confessionele gemeentescholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus **niet-confessionele zedenleer** aan ;
- in hoeveel niet-klasseerbare scholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus **niet-confessionele zedenleer**, respectievelijk de cursus godsdienst aan ?

Vraag nr. 27
van 23 november 1989
van de heer A. LARIDON

Integrale Kwaliteitszorg in het Onderwijs — Aanwending van overheidsgeld

Ik verneem dat er sedert een drietal jaren aan het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg (VCK) jaarlijks een bedrag van ongeveer twaalf miljoen toegekend wordt voor Integrale Kwaliteitszorg in het Onderwijs (IKZ) in Vlaanderen.

Zou ik van de geachte Minister het volgende mogen vernemen ?

- Is deze informatie juist ?
- Zo ja, hoe worden de gelden verdeeld en wie beslist er over die verdeling ?
- Is het bovendien juist dat er geen evenwichtige verdeling is van de gelden over de onderscheiden onderwijsnetten en dat het Vrij Katholiek Onderwijs ten zeerste bevoordeeld wordt ?
- Waarom werd tot nu toe op universitair niveau alleen de **UIA** bij deze zaak betrokken ?
- Hoe worden en werden die gelden aangewend ?

Vraag nr. 29
van 27 november 1989
van de heer A. LARIDON

Leerlingenvervoer — Achterstallige facturen

Niettegenstaande de verklaring van de geachte Minister op 28 oktober 1989 in een telefoongesprek via de BRT waar hij verklaarde dat alle achterstallige facturen (1987 en 1988) aan de autobusuitbaters betaald werden, meen ik te weten dat er in de provinciale kernen nog voor tientallen miljoenen aan facturen voor prestaties voor 1988 liggen te wachten.

Zou ik mogen vernemen :

- of dit juist is ;

- over welke bedragen het hier gaat en wat de oorzaken zijn van deze non-betaling ?

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 19
van 17 november 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Toekomstcontract Limburg — Huidige en toekomstige realisaties

Het Vlaams Regeerakkoord zegt dat het dynamisch expansie- en reconversiebeleid dat de jongste jaren in Vlaanderen werd gevoerd in de door de EG erkende ontwikkelingszones (Limburg, Kempen en Westhoek) zal worden verdergezet en bijgestuurd in functie van de herziening van de Europese structuurfondsen. Er komen immers extra middelen vrij voor deze drie zones.

In het kader van haar sociaal-economisch beleid wil de Vlaamse Executieve ten aanzien van de ondernemingen uit deze zones tevens eventuele herstructureringsprogramma's en reconversiemogelijkheden evalueren. En dit op korte termijn.

Bovendien bevestigt de Vlaamse Executieve haar wil om het toekomstcontract Limburg in al zijn aspecten na te leven. Het gevolg daarvan is dat de Vlaamse Executieve prioritair budgettaire middelen voor Limburg uittrekt. Immers de na te streven doelstelling van dit toekomstcontract is de toename van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen zodat de volledige werkloosheid in Limburg ten laatste binnen 10 jaar kan teruggedrongen worden tot het niveau van het gemiddelde in Vlaanderen.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister met betrekking tot zijn bevoegdheid het volgende.

1. Welke speciale, bijkomende inspanningen heeft hij het afgelopen jaar geleverd om actief mee te werken aan de realisaties van deze doelstelling ?
2. Welke concrete projecten voorziet hij in de begroting 1990 om de groei van de werkgelegenheid in Limburg te bevorderen en om de werkloosheid terug te dringen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 20
van 24 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlaamse overheidsgebouwen — Gebruik van tropisch hardhout

Per jaar wordt tropisch regenwoud vernield met een totale oppervlakte van zes keer het Belgisch grondgebied. Het zal de geachte Minister bekend zijn dat er in die gebieden mensen wonen, dat er tal van dieren en

planten leven die een onvervangbare waarde hebben voor landbouw en geneeskunde en dat het verdwijnen van die regenwouden bodemerosie en het broeikas-effect tot gevolg heeft. Dit laatste kan de „Lage Landen bij de Zee" volgende eeuw al onder water zetten. De regenwouden worden onder meer voor hun hardhout neergegoid.

Kan de geachte Minister mij een overzicht geven van alle gebouwen die door de Vlaamse administratie worden gebruikt, zullen worden of gepland zijn ?

Kan van elk gebouw, ook van de toekomstige, aangegeven worden of ramen en deuren al dan niet of voor welk percentage van tropisch hardhout gemaakt zijn of zullen worden ?

Is het de bedoeling het gebruik van tropisch hardhout voor de Vlaamse overheidsgebouwen te verbieden ? Zo ja, wanneer ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 25
van 30 november 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Omzendbrief 59 van het Ministerie van Openbare Werken — Parkeerplaatsen in de binnenstad

Omzendbrief 59 van het Ministerie van Openbare Werken legt de verplichting op te voorzien in parkeerplaatsen bij bouwwerken. Parkeerplaatsen in de binnensteden trekken autoverkeer aan, veroorzaken mee het fileprobleem en zorgen mee voor de verloedering van de binnensteden.

Is de geachte Minister van oordeel dat minder parkeerplaatsen in de stad dergelijke problemen zullen doen afnemen ? Is het dan niet gewenst om de omzendbrief in kwestie in te trekken ?

Vraag nr. 26
van 30 november 1989
van de heer M. SCHOETERS

Vraag nr. 26
van 30 november 1989
van de heer M. SCHOETERS

Begroting van Openbare Werken en Verkeer — Federalisering

Het jaar 1989 is het eerste waarin het Vlaamse Gewest de volle verantwoordelijkheid moet dragen in de materie Openbare Werken en Verkeer.

Om de investeringsuitgaven te kunnen dragen heeft de nationale overheid in de financieringswet voorzien in het overhevelen van betalingsmiddelen. In dit verband kreeg ik van de geachte Minister graag antwoord op de volgende vragen voor elk van de volgende vragen voor elk van de volgende materies :

- a) wegen
- b) waterwegen en havens
- c) openbaar voer.

1. Hoeveel betalingsmiddelen zijn in 1989 door de nationale overheid beschikbaar gesteld ?

2. Welke betalingen zijn in 1989 door het Vlaamse Gewest gedaan per 31 oktober 1989 ?
3. Zijn de vrijgegeven vastleggingskredieten voor 1989 bepaald in verhouding tot de betalingsmiddelen toegerekend door de nationale overheid ? Zo niet, wat is de bestemming van het overschot ?
4. Wordt het vastleggingskrediet voor 1990 verhoogd, indien zou blijken dat per 31 december 1989 een overschot aan betalingsmiddelen bestaat voor de investeringsbegroting ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gericht aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 27
van 1 december 1989
van de heer L. PEETERS

Snelwegverlichting — Besparingsmaatregelen

Reeds herhaaldelijk zijn er voorstellen ter sprake gekomen om de openbare verlichting op autosnelwege en gewone wegen op bepaalde tijdstippen te doven. Deze maatregel werd overwogen om een besparing van energie — en onderhoudskosten — te realiseren en tevens werd gesteld dat het doven van deze lichten tijdens bepaalde periodes, meer bepaald 's nachts, geen significante invloed zou hebben op het ongevallencijfer.

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel kost jaarlijks de autosnelwegverlichting ?
2. Welke besparingen kunnen worden gerealiseerd wanneer men de voorgenomen beperkende maatregelen uitvoert ?
3. Werd de belangrijkheid van de aanwezigheid van

verlichting op snelwegen en andere wegen in verband met het ongevallenaantal en de graad van de ongevallen niet onderschat bij het in overweging nemen van deze maatregel ?

4. Op welke onderzoeksgegevens werd gesteund om het al dan niet significant verband tussen verlichting en ongevallen aan te tonen ?

Vraag nr. 28
van 1 december 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Buslijn 52A tussen Boom en Dendermonde — Afschaffing

Naar ik vernomen heb, wordt vanaf 1 januari 1990 buslijn 52A tussen Boom en Dendermonde op zondag afgeschaft. Een eventuele afschaffing zou zeer nadelige gevolgen hebben om verschillende redenen. De vlotte bereikbaarheid van diensten en voorzieningen, met andere woorden de ontsluiting van de streek, levert een belangrijke bijdrage tot het welzijn van de bewoners.

In de bespreking over de maatschappelijke consequenties van het openbaar vervoer komen bereikbaarheid en leefbaarheid nadrukkelijk naar voor.

Het zullen bovendien de kansarmen zijn die door deze maatregel sterk benadeeld worden en volledig afhankelijk worden van derden om zich op zondag te kunnen verplaatsen.

Het wegvallen van openbaar vervoer zal uiteindelijk leiden tot nog meer gemotoriseerd verkeer, dat in dit landelijk gebied reeds in grote mate aanwezig is.

Graag vernam ik van de geachte Minister of de afschaffing op zondag van buslijn 52A tussen Dendermonde en Boom vanaf 1 januari 1990 werkelijk overwogen wordt.